

ΙΣΛΑΜΙΚΕΣ ΑΛΗΘΕΙΕΣ

Αναχαιτίζοντας τις Εκστρατείες Αμφισβήτησης

Καθηγητής Διδάκτωρ Μαχμούντ Χάμντ Ζακζούκ

Διεθνής Βιβλιοθήκη «ΑΝΑΤΟΛΗ»

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ : ΝΙΝΑ Α. ΜΠΟΥΡΣΑΝ

ΕΠΑΛΗΘΕΥΣΗ : ΜΙΧΑΛΗΣ Γ. ΣΟΛΟΜΩΝΙΔΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Εισαγωγή	5
Κεφάλαιο Πρώτο: Το Ιερό Κοράνιο	8 - 18
(1) Είναι το Κοράνιο Θεϊκή Αποκάλυψη, ή ανθρώπινο σύγγραμμα;	8
(2) Είναι το Κοράνιο συνονθύλευμα προηγούμενων Θρησκειών;	12
(3) Αληθεύει ότι το Κοράνιο δεν καινοτόμησε;	13
(4) Μέμφεται η περισυλλογή του Κορανίου την αυθεντικότητα του κειμένου του;	15
Κεφάλαιο Δεύτερο: Ο Προφήτης Μοχάμμαντ ﷺ	19 - 27
(1) Απευθύνει ο Μοχάμμαντ ﷺ το Ισλάμ στους Άραβες, ή σ' όλη την ανθρωπότητα;	19
(2) Τα αίτια των πολλαπλών γάμων του Προφήτη ﷺ	20
(3) Ποιος είναι ο βαθμός αξιοπιστίας της Προφητικής Παράδοσης;	23
(4) Υπάρχουν αντιφάσεις στις Προφητικές Ρήσεις;	26
Κεφάλαιο Τρίτο: Οι Ισλαμικές Κατακτήσεις, η αλήθεια του Ιερού Αγώνα (Τζιχάντ) και το θέμα της βίας	28 - 42
(1) Διαδόθηκε το Ισλάμ με το σπαθί;	28
(2) Ήταν οι Ισλαμικές Κατακτήσεις μια μορφή αποικισμού;	30
(3) Ποια ήταν η στάση των Μουσουλμάνων αναφορικά με τους αρχαίους πολιτισμούς, και άραγε το Ισλάμ ευθύνεται για τον εμπρησμό της Βιβλιοθήκης Αλεξανδρείας;	32
(4) Ποια είναι η αλήθεια σχετικά με τον Ιερό Αγώνα (Τζιχάντ);	35
(5) Προάγει το Ισλάμ τον εξτρεμισμό και την βία;	37
(6) Ποια είναι η στάση του Ισλάμ στα θέματα του	40

φανατισμού και της τρομοκρατίας;	
Κεφάλαιο Τέταρτο: Το Ισλάμ και τα Θέματα που αφορούν τον Άνθρωπο	43 - 54
(1) Ποια είναι η αλήθεια της σχέσης Αλλάχ - ανθρώπου;	44
(2) Ποια είναι στάση του Ισλάμ σχετικά με τον ανθρώπινο νου;	45
(3) Είναι το Ισλάμ μοιρολατρική θρησκεία;	47
(4) Ποια είναι η τοποθέτηση του Ισλάμ στο θέμα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων;	49
(5) Ποια είναι η στάση του Ισλάμ αναφορικά με τις τέχνες;	52
Κεφάλαιο Πέμπτο: Η Θέση της Γυναίκας στο Ισλάμ	55 - 70
(1) Αδικεί το Ισλάμ την γυναίκα και καταστέλλει τα δικαιώματά της;	56
(2) Υπάγεται πάντοτε η γυναίκα στον άντρα;	57
(3) Γιατί δεν κληρονομεί η γυναίκα κατ' ισομοιρία με τον άνδρα;	58
(5) Ποια η τοποθέτηση του Ισλάμ σχετικά με την ανάδειξη γυναίκας σ' εξέχουσα θέση;	61
(6) Ποια η θέση του Ισλάμ στην επιβολή της γυναικείας καλύπτρας (η μαντίλα), και στο δικαίωμα μόρφωσης και εργασίας;	62
(7) Συμβαδίζει η καλύπτρα με τη σύγχρονη ζωή;	64
(8) Γιατί το Ισλάμ επιτρέπει την πολυγαμία;	67
(9) Θεωρείται διάκριση φύλων η απαγόρευση γάμου Μουσουλμάνας μ' αλλόθρησκο;	69
Κεφάλαιο Έκτο: Θέματα Ανεξιθρησκίας, Εθνικής Ενότητας, και Οπισθοδρόμησης.	72 - 83
(1) Αντιτάσσεται το Ισλάμ στην Ανεξιθρησκία;	72
(2) Η εναντίωση των Μουσουλμάνων στο Σαλμάν Ρόσοντν θεωρείται περιορισμός στην ελευθερία	73

έκφρασης;	
(3) Αληθεύει ότι ο Ισλαμικός Πειθαρχικός Κώδικας απολαμβάνει κτηνωδίας και αυστηρότητας;	75
(4) Γιατί είναι διηρημένοι οι Μουσουλμάνοι παρά το κάλεσμα του Ισλάμ για ενότητα;	78
(5) Ευθύνεται το Ισλάμ για την καθυστέρηση των Μουσουλμάνων;	81
Κεφάλαιο Έβδομο: Ερωτήματα σχετικά με κάποιες Ισλαμικές Διδασκαλίες	84 - 89
(1) Μειώνει η νηστεία την παραγωγή;	84
(2) Αληθεύει ότι η ελεημοσύνη παρέχει στους πλούσιους πλεονέκτημα στη χάρη Του Αλλάχ, αντίθετα με τους φτωχούς;	85
(3) Γιατί το Ισλάμ απαγόρευσε την βρώση του χοιρινού κρέατος;	87
(4) Γιατί το Ισλάμ απαγόρευσε στους άντρες να φορούν μεταξωτά ρούχα και χρυσά κοσμήματα;	89

Στ' Όνομα του Οικτίρμονα και Ελεήμονα Αλλάχ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ο αγώνας αλήθειας και ψεύδους, καλού και κακού, είναι παλαιός κι άρχισαν οι φάσεις του με την παρουσία του ανθρώπου στη γη, και θα συνεχίζεται όσο θα βρίσκεται ο άνθρωπος στην Ύπαρξη. Αφότου εμφανίστηκε το Ισλάμ μάχεται συνεχώς κατά του ψεύδους, το οποίο δε φείδεται όπλου για την εξάλειψη των στοιχείων της αλήθειας, που εισήγαγε το Ισλάμ.

Το Ισλάμ είναι η τελευταία θεόπεμπτη Θρησκεία, που αποκάλυψε ο Παντοδύναμος Αλλάχ, και επομένως ο τελευταίος κρίκος της ουράνιας επικοινωνίας με την γη. Από την εμφάνισή του και μέχρι σήμερα, έχει υποστεί ψευδείς κατηγορίες, αναφορικά με τις αρχές και την διδασκαλία του. Το παράξενο της υπόθεσης είναι ότι ενώ το Ισλάμ ήρθε να γνωρίσει στους ανθρώπους το τελευταίο μήνυμα του Αλλάχ, δεν αγνόησε κανέναν από τους προηγούμενους Προφήτες Του, ούτε τις θεόπνευστες Γραφές, που τους αποκαλύφθηκαν, μήτε ανάγκασε κανέναν από τους οπαδούς των προηγούμενων θρησκειών ν' ασπαστεί το Ισλάμ.

Ο σεβασμός του Ισλάμ για τις προηγούμενες θεόπνευστες θρησκείες δεν παρέμεινε μόνο τυπικός, αλλά όρισε την αποδοχή όλων των Προφητών Του Αλλάχ, και των αποκαλύψεών τους, ως βασικό και απαράκαμπτο σημείο της Ισλαμικής Ομολογίας, έτσι ώστε να μην θεωρείται κανείς ως πραγματικός Μουσουλμάνος αν δεν το εφαρμόζει.

Αυτή η ανεκτικότητα στάση του Ισλάμ προς τις προηγούμενες θρησκείες αναμενόταν ν' αντιμετωπιστεί με ανάλογη μετριοτήτα και εκτίμηση, από τους οπαδούς των άλλων θρησκειών και να μειώσει τον αριθμό όσων το αντιστρατεύονται.

Όμως συνέβηκε ακριβώς τ' αντίθετο. Το Ισλάμ διαχρονικά αντιμετωπίζει αδυσώπητο πόλεμο απ' όλες τις παρατάξεις. Σήμερα καμιά θρησκεία στον κόσμο δεν βάλλεται όσο το Ισλάμ στα διεθνή μέσα μαζικής ενημέρωσης, μ' αλόγιστη αδικία και άτοπες συκοφαντίες.

Αυτό βεβαιώνει ότι επικρατεί σκανδαλιστική άγνοια για το Ισλάμ, και ακούσια, ή εκούσια δεν κατανοούνται οι διδασκαλίες του. Επικρατεί ξεκάθαρη σύγχυση ανάμεσα στο Ισλάμ ως θρησκεία και στην ανόητη στάση κάποιων οπαδών του, που καταλογίζονται Μουσουλμάνοι, ενώ το Ισλάμ δεν έχει καμία σχέση με την απαράδεκτη συμπεριφορά τους.

Η αντιμετώπιση αυτής της αδικαιολόγητης σύγχυσης μπορεί να επιτευχθεί με τον εντατικοποίηση της επιστημονικής ανάλυσης της Ισλαμικής Διδασκαλίας, ώστε να διευκρινιστεί η πραγματική εικόνα του Ισλάμ και να διαδοθεί ευρύτατα.

Η πραγματικότητα μας βεβαιώνει ότι οι αμφισβητήσεις κατά του Ισλάμ, από την εμφάνισή του και μέχρι σήμερα, έχει επαναληπτικά σημεία στην πλειοψηφία της, και δεν διαφέρει παρά μόνο στην διατύπωση, ή στην προσπάθεια επένδυσής της με επιστημονικά προσχήματα. Οι Μουσουλμάνοι διανοούμενοι κατά διαστήματα ανέλαβαν τα καθήκοντά τους διαχρονικά, για να αποκαταστήσουν την πραγματικότητα, με διάφορους τρόπους, με βάση την κρίση τους, τις προτιμήσεις και τις επιλογές τους, για την αρτιότερη κατά την γνώμη τους μέθοδο αντιμετώπισης.

Δεν μειώνουμε τις προσπάθειες των προηγούμενων Μουσουλμάνων Επιστημόνων, ούτε ισχυριζόμαστε ότι επιχειρούμε ότι δεν διανοήθηκαν άλλοι, αλλά επιδιώξαμε μ' αυτό το πόνημα να δώσουμε περιεκτική απάντηση για κάθε αμφιβολία και αμφισβήτηση, που αδικαιολόγητα καταλογίζεται στο Ισλάμ, και διαμορφώνεται ποικιλότροπα

για να μειώσει παρερμηνεύοντας την Διδασκαλία του, και ειδικά με την επανάσταση της σημερινής πληροφοριακής κοινωνίας και τις διαδικτυακές της τηλεπικοινωνίες.

Τα τελευταία χρόνια κυκλοφόρησαν επανειλημμένα ανάτυπα αυτού του πονήματος μέσω του Ανώτατου Συμβουλίου Ισλαμικών Υποθέσεων.

Επίσης για την γενίκευση της ωφέλειας του περιεχομένου του, αυτό το πόνημα μεταφράστηκε στην Αγγλική, Γαλλική, Γερμανική, Ρωσική, Καζακική, και Ταϊλανδική, και παρέχεται διαδικτυακά επίσης και απ' τον Ιστοσελίδα του Ανώτατου Συμβουλίου Ισλαμικών Υποθέσεων.

Ελπίζουμε αυτό το πόνημα να συμβάλλει, ακόμη και με το μικρό του μέγεθος, στην διευκρίνιση της πραγματικής εικόνας του Ισλάμ, και στην διασάφηση έστω και μερικών διδασκαλιών και δοξασιών, που διαστρεβλώθηκαν διαχρονικά με την παρερμηνεία τους.

Καθηγητής Δρ. Μαχμούντ Χάμντι Ζακζούκ
Υπουργός των Βακούφικων «Ισλαμικών Κληροδοτημάτων»
Πρόεδρος του Ανώτατου Συμβουλίου Ισλαμικών Υποθέσεων

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

Το Ιερό Κοράνιο

(1) Είναι το Κοράνιο Θεϊκή Αποκάλυψη, ή ανθρώπινο σύγγραμμα;

1- Το Κοράνιο είναι το Ιερό Βιβλίο του Ισλάμ, που περιέχει τις επιταγές και τους θρησκευτικούς νόμους, πάνω στους οποίους ιδρύθηκε η Πίστη του Ισλαμισμού, και είναι επίσης η πηγή της δεοντολογίας και της ηθικής του. Αν αποδειχθεί το Κοράνιο να είναι Θεϊκή Αποκάλυψη, απαλλαγμένη από κάθε ψεύδος, δε θα υπάρχει εναλλακτική επιλογή για κάθε λογικό άτομο, εκτός από την ομολογία του.

Οι εχθρικές δυνάμεις κατά του Ισλάμ από το παρελθόν, έως και σήμερα, ενεργούν κατά δύναμιν για να κλονίσουν την πίστη στην αυθεντικότητα και στη Θεϊκή προέλευση του Κορανίου. Στο παρελθόν, οι παγανιστές της Μέκκας έπρατταν όσα μπορούσαν για να πείσουν ότι το Κοράνιο δεν ήταν Θεϊκή Αποκάλυψη ισχυριζόμενοι : «Αυτό δεν είναι παρά ένα ψέμα, που έπλασε (ο Μοχάμμαντ ﷺ) και τον βοήθησαν άλλοι».⁽¹⁾ Περιγράψανε επίσης το Κοράνιο ως: «Μύθοι των αρχαίων, που τα έγραψε αυτός (ο Μοχάμμαντ ﷺ) - καθ' υπαγόρευση σ' αυτόν - πρωί και βράδυ»⁽²⁾ και που έμαθε (ο Μοχάμμαντ ﷺ) από έναν άντρα: «είναι ένας άνθρωπος που τον διδάσκει».⁽³⁾ Ισχυρίστηκαν επίσης ότι το Κοράνιο ήταν έργο μάγου, ή ιερέα, για ν' αρνηθούν ότι ήταν Θεϊκή Αποκάλυψη στον Μοχάμμαντ ﷺ για να φωτίσει την ανθρωπότητα.

(1) 25/4 - (2) 25/5 - (3) 16/103 [Κορανικά Κεφάλαια / Εδάφια]

Πλήθος Ανατολικολόγων (Οριενταλιστών), που είχαν προκαταλήψεις ενάντια στο Ισλάμ, υποστήριξαν τις ψευδείς

κατηγορίες των παγανιστών, και έκαναν απελπισμένες προσπάθειες να πείσουν τον κόσμο, ότι το Κοράνιο δεν είναι Θεϊκή Αποκάλυψη, αλλά επινοήθηκε από τον Μοχάμμαντ ﷺ. Αυτοί οι Ανατολικολόγοι επαναλάμβαναν τους ισχυρισμούς των παγανιστών, παρά την αυθεντικότητα του Κορανίου και τις αδιαμφισβήτητες αποδείξεις του.

Ιστορικά αποδείχθηκε ότι ο Μοχάμμαντ ﷺ ήταν αναλφάβητος, και ανάθεσε σε μερικούς, από τους Συντρόφους του, να καταγράψουν την Κορανική Έμπνευση, που του αποκαλύφθηκε. Αν μπορούσε να διαβάσει και να γράψει, δε θα χρειαζόταν άλλους να καταγράψουν τα εδάφια, που του αποκαλύπτονταν. Ο ισχυρισμός ότι το Κοράνιο βασίστηκε σε Εβραϊκές και Χριστιανικές γραφές είναι όχι μόνο ψευδής αλλά και γελοίος. Πώς ένας αναλφάβητος θα μπορούσε να διαβάσει, να κατανοήσει, και να μεταφέρει όσα υπάρχουν σε Ιερά Βιβλία άλλων θρησκειών; Πώς και πότε έγινε αυτό; Τέτοιοι ισχυρισμοί δεν είναι βασισμένοι σε γεγονότα, ούτε παρουσιάζουν αποδείξεις.

2 – Ο Μοχάμμαντ ﷺ, κήρυξε το μήνυμά του στη Μέκκα για περίπου δεκατρία χρόνια. Κατά την διάρκεια τους, δεν αποδείχθηκε ιστορικά ότι είχε καμία σχέση με τους Εβραίους. Μεγέθυναν επίσης κατά πολύ τη σχέση του με τους Χριστιανούς. Έχει αναφερθεί ότι όταν ο Μοχάμμαντ ﷺ ήταν περίπου εννέα, ή δώδεκα ετών, ταξίδεψε με τον θείο του τον Άμπου Τάλιμπ μ' ένα καραβάνι στη Συρία. Κατά τη σύντομη διάρκεια, που το καραβάνι αναπαυόταν, ο Μοχάμμαντ ﷺ γνώρισε το Μπεχέρη, έναν Χριστιανό Μοναχό, και του μίλησε για λίγα λεπτά. Είναι δυνατόν ένα αγόρι αυτής της ηλικίας, να κατανοήσει τις αρχές, τους κανόνες, τα διδάγματα και τα θεμέλια μιας θρησκείας στα λίγα λεπτά, που ο Μπεχέρη του μίλησε; Επίσης γιατί ο Μπεχέρη διάλεξε τον Μοχάμμαντ ﷺ

ειδικά απ' όλους όσους ήταν στο καραβάνι για να του διδάξει τις αρχές της Χριστιανισμού; Επιπλέον, γιατί περίμενε ο Μοχάμμαντ ﷺ τριάντα χρόνια μετά τη γνωριμία του με το Μπεχέρη για να κηρύξει τη νέα του πίστη; Τέτοια ιστορία δεν είναι ευσταθεί με καμία δικαιολογία.

Αυτό το θέμα οδήγησε τον Ανατολικολόγο Huart να απορρίψει αυτήν την ιστορία ως επινόηση. Βεβαίωσε ότι κανένα απ' τα Αραβικά χειρόγραφα, που ανακαλύφθηκαν, μελετήθηκαν, και δημοσιεύτηκαν, δεν υποστηρίζει αυτόν τον ψευδή ισχυρισμό. Πρόσθεσε: «Ο ρόλος που υποτιθέμενα έπαιξε ο Σύριος Μοναχός δεν ήταν παρά η φαντασία του συγγραφέα αυτής της συκοφαντίας» ⁽¹⁾

3 – Το Κοράνιο, από κοινού με τις θεϊκές θρησκείες, που αποκαλυφτήκαν πρωτύτερα, διακήρυττε ότι υπήρχε ο Αλλάχ, ο Δημιουργός του σύμπαντος, και ότι όλα τα πλάσματα είναι προορισμένα να επιστρέψουν σ' Αυτόν. Μόνο ο Αλλάχ είναι η Πηγή όλων των θεϊκών θρησκειών, γι' αυτό και δεν πρέπει να υπάρχουν συγκρούσεις στα θεμέλια τους.

Το Κοράνιο όμως αντιτάχθηκε σε πολλά άλλα δόγματα ανάμεσα στους οπαδούς του Ιουδαϊσμού και του Χριστιανισμού. Αυτό από μόνο του είναι αρκετή απόδειξη για να διαψεύσει τον ισχυρισμό ότι ο Μοχάμμαντ ﷺ προσέφυγε σε Ιουδαϊκές και Χριστιανικές πηγές κατάρτισης.

Αν έτσι είχαν τα πράγματα, τότε η διαφορά σ' αυτά τα δόγματα θα ήταν ασήμαντη και δεν θα προσέκρουε σε θεμελιώδεις πεποιθήσεις.

(1)) Diraz, Muhammad Abdullah, An Introduction to the Qu'ran, Dar Al-Qalam, Kuwait, 1971, p.35fn. (This Book is one of two scientific theses presented in French to Paris University, 1947).

4 – Καμία άλλη Γραφή, ή Ιερό Βιβλίο εκτός απ' το Κοράνιο δε συμπεριέλαβε επιστημονικά γεγονότα, κοσμικά και

βιολογικά φαινόμενα, που δεν έγιναν γνωστά παρά στη σύγχρονη εποχή.⁽¹⁾ Παραδείγματα περιλαμβάνουν τα διαδεχόμενα στάδια σχηματισμού του εμβρύου στην μήτρα⁽²⁾, τον ήλιο, το φεγγάρι, τους πλανήτες, τον άνεμο, τη βροχή, κλπ.⁽³⁾

Από πού θα μπορούσε ο αναλφάβητος Προφήτης Μοχάμαντ ~~ﷺ~~ ν' αποκτήσει τέτοιες εξειδικευμένες επιστημονικές πληροφορίες; Δε μπορεί να ισχυριστεί κανείς ότι οι πηγές του σ' αυτά τα θέματα ήταν Ιουδαϊκές, ή Χριστιανικές Γραφές, οι οποίες είναι γνωστό ότι δεν κάνουν αναφορά σ' αυτά τα θέματα. Όλες οι ενδείξεις οδηγούν στο συμπέρασμα ότι πρόκειται για Θεία Αποκάλυψη κι ότι η πηγή του Κορανίου αποκλείεται να είναι ανθρώπινη.

(1) Bucaille, Morris, 'The Torah, the Gospel, and Science.' A Study or the Holy Books in the Light of Recent Progress in Science, Dar Al Ma'arif Publishing House. 1978.

(2) α. Η μεταμόρφωση από το σπέρμα στην ανθρώπινη μορφή [23/14].

β. Μετανάστευση των κυττάρων φύλου από την πλαστική λέκιθος μέχρι τη νεφρική χώρα [7/172].

(3) α. Τοποθεσία των αστεριών [56 / 75]

β. Επέκταση του Σύμπαντος. [51 / 47]

(2) Είναι το Κοράνιο συνονθύλευμα προηγούμενων Θρησκειών;

1 – Αν ήταν το Κοράνιο συνονθύλευμα από προηγούμενες Γραφές, οι αντίπαλοι του Μοχάμμαντ ﷺ δε θα σιωπούσαν. Σίγουρα θα εκμεταλλεύονταν την ευκαιρία να τον κατηγορήσουν για αυτή τη δράση του. Όμως όλοι οι ισχυρισμοί τους ήταν γενικεύσεις, χωρίς επιστημονικά τεκμήρια. Το ίδιο το Κοράνιο έχει ήδη αναφερθεί σ' αυτές τις συκοφαντίες και τις ανασκευές τους, όπως προαναφέραμε.

2 – Το Κοράνιο περιλαμβάνει νόμους, κανόνες, οδηγίες, και εντολές, που δεν υπήρχαν στις προηγούμενες γραφές. Επιπλέον, το Κοράνιο περιλαμβάνει αφηγήσεις με λεπτομερείς εκθέσεις παλαιότερων εθνών, καθώς και προφητείες, που πραγματοποιήθηκαν. Ένα παράδειγμα ήταν το αποτέλεσμα της αναμέτρησης ανάμεσα στους Βυζαντινούς και στους Πέρσες, τα γεγονότα της οποίας ήταν άγνωστα στον Μοχάμμαντ ﷺ στον λαό και στους οπαδούς προηγούμενων θρησκειών.

3 – Το Κοράνιο προέτρεψε τον κόσμο ν' αποκτήσει γνώση και να σεβαστεί τον ανθρώπινο νου. Επομένως, βάσει των πρωτοπόρων διδασκαλιών του Ισλάμ, οι Μουσουλμάνοι μπόρεσαν, σε σχετικά σύντομο χρονικό διάστημα, να δημιουργήσουν έναν πολιτισμό, που αντικατέστησε τους προηγούμενους, οι οποίοι επικράτησαν για πολλούς αιώνες. Αν το Κοράνιο είχε συνταχθεί, από τις προηγούμενες θρησκείες, γιατί αυτές οι θρησκείες δεν συμπεριλάβανε τις ίδιες διδαχές, και γιατί δεν έπαιξαν τον ίδιο ρόλο με το Ισλάμ;

4 – Το Κοράνιο είναι ένα Βιβλίο του οποίου το ύφος είναι αλληλένδετο. Αν είχε συνταχθεί απ' άλλες γραφές θα ήταν ασυνάρτητο, αντιφατικό, και ασυνεπής λόγω των υποτιθέμενων διάφορων πηγών. ⁽¹⁾

(1) "... Κι αν ήταν από κάποιον άλλο, εκτός απ' τον Αλλάχ, σίγουρα θα είχαν βρει σ' αυτό μεγάλη σύγχυση " [4/82]

Επιπλέον, το Κοράνιο απευθύνεται πάντα στην λογική και δεν περιλαμβάνει μύθους και ασυναρτησίες. Βασίζεται σε

τεκμήρια και γεγονότα και απαιτεί το ίδιο απ' τους αντιπάλους του: «Παρουσιάστε την απόδειξή σας, αν είστε ειλικρινείς» [27/64]. Αυτή η προσέγγιση θεωρείται ολοκληρωτικά νέα προσέγγιση και επομένως δε πρόκειται να ληφθήκε από προηγούμενη Γραφή.

5 – Είναι ολοφάνερο ότι το Ισλάμ απέρριψε εντελώς τις απατηλές πεποιθήσεις του παγανισμού, τον τρόπο ζωής του, και τις κτηνώδεις παραδόσεις του, και τις αντικατέστησε με αληθινή πίστη και ενάρετη ζωή. Πού είναι τότε οι παγανιστικές καταβολές για τις οποίες το Ισλάμ κατηγορήθηκε ότι υιοθέτησε απ' τον Προ-Ισλαμικό παγανισμό;

(3) Αληθεύει ότι το Κοράνιο δεν καινοτόμησε;

Επιπρόσθετα, μπορούμε ν' αναφέρουμε τ' ακόλουθα:

1 – Το Κοράνιο διηγήθηκε γεγονότα, που είναι εντελώς άγνωστα στον Βιβλικό Λαό. Για παράδειγμα, διηγήθηκε την ιστορία του Ζαχαρία, και της γέννησης της Μαρίας, και την παραμονή της υπό της κηδεμονίας του. Το Κοράνιο επίσης αφιέρωσε ολόκληρο κεφάλαιο στην Μαρία, γεγονός, που δε συναντιέται στην Καινή Διαθήκη. Από πού μπορεί να άντλησε αυτές τις πληροφορίες ο Προφήτης Μοχάμμαντ ~~ﷺ~~;

2 – Αναφέρεται στην Έξοδο ότι η κόρη του Φαραώ υιοθέτησε τον Μωϋσή, ενώ το Κοράνιο δήλωσε ότι η σύζυγος του Φαραώ τον υιοθέτησε. Αναφέρεται επίσης στην Έξοδο ότι "ο Ααρών έφτιαξε το μοσχάρι..." που λάτρεψαν οι Ισραηλίτες, ενώ το Κοράνιο αποδίδει στο Σαμαρείτη την ενέργεια αυτή και δηλώνει την αποστροφή του Ααρών.

3 – Αν το Κοράνιο προέκυψε απ' το Ευαγγέλιο, γιατί το Ισλάμ απέρριψε την αρχή της Τριαδικότητας, που είναι βασική πεποίθηση στο Χριστιανισμό; Γιατί επίσης το Ισλάμ απέρριψε

την πίστη στη σταύρωση του Χριστού, στη λύτρωση, στο Προπατορικό Αμάρτημα, και στη θεϊκή φύση του Χριστού;⁽¹⁾

4 – Το Κοράνιο παρουσιάζει τους Προφήτες του Αλλάχ ως υποδείγματα ηθικής και αρετής αντίθετα με την Παλαιά Διαθήκη, που δηλώνει ότι μερικοί απ' αυτούς έπραξαν αισχροτήτες, πράγμα που δε συμβιβάζεται με την Ισλαμική παρουσίαση (βλ. λ.χ. την ιστορία του Λωτ με τις κόρες του στην Παλαιά Διαθήκη).

5 – Τα λατρευτικά καθήκοντα στο Ισλάμ, όπως καθορίζονται στο Κοράνιο: προσευχή, νηστεία, ελεημοσύνη, προσκύνημα στη Μέκκα, και οι λεπτομέρειες εκτέλεσης αυτών των καθηκόντων δεν καταγράφονται απ' άλλη θρησκεία. Οι πέντε καθημερινές προσευχές εκτελούνται με ειδικό τρόπο σε καθορισμένες ώρες και με προκαθορισμένες διατυπώσεις. Η ετήσια νηστεία του Ραμαζανιού απαιτεί ολική αποχή, από την βρώση, την πόση, και τις σωματικές Επιθυμίες, από την αυγή μέχρι τη δύση του ηλίου. Στην ελεημοσύνη περιλαμβάνονται τα είδη, ο τρόπος καταβολής και οι περιπτώσεις δαπάνης της. Στο ιερό Προσκύνημα περιλαμβάνεται η περιφορά της Κάαμπα, η στάση στο Όρος Αραφάτ, η επταπλή μετάβαση από την Σάφαα στην Μάρουα μεθ' επιστροφής, και η ρίψη των λίθων κατά του Σατανά. Αυτές οι λεπτομέρειες δεν βρίσκονται με παρόμοιο τρόπο σε καμία άλλη θρησκεία και επομένως αποκλείεται να πέρασαν στο Ισλάμ από άλλη πηγή.

(1) Zakzouk, M. Hamdy: *Idalm in the Mirror of Western Thought*. Dar Al-Fikr Al Araby, 1994, pp. 76, and 85.

(4)Μέμφεται η περισυλλογή του Κορανίου την αυθεντικότητα του κειμένου του;

1 – Ο Προφήτης επέλεξε Γραφείς ανάμεσα στους Συντρόφους του, που έγραφαν ό,τι του ενέπνεε η Κορανική Αποκάλυψη. Έγραφαν πάνω σ' όποιο υλικό ήταν διαθέσιμο, όπως περγαμηνή, ξύλο, τεμάχια δέρματος, πλάκες, ή επίπεδα οστά. Σύμφωνα μ' αυθεντικές Ισλαμικές πηγές υπήρχαν είκοσι εννέα Γραφείς, από τους οποίους οι πιο γνωστοί ήταν οι Τέσσερις Συνετοί Χαλίφηδες Άμπου-Μπάκρ, Όμαρ, Οθμάν Άλυ, καθώς και οι Μουάουια, ο Αλ-Ζουμπάιρ Ίμπεν Αλαουάμ, ο Σαΐντ Ίμπεν Αλ-Αάς, ο Άμρ Ίμπεν Αλ-Αάς, ο Ουμπάι Ίμπεν Κάαμπ, και ο Ζάιντ Ίμπεν Θάμπετ.

2 – Παράλληλα με την καταγραφή της Αποκάλυψης συμπορευόταν και η αποστήθιση. Αυτή η συνήθεια συνεχίζεται μέχρι σήμερα. Υπήρχαν εκατοντάδες Μουσουλμάνοι, που αποστήθιζαν το Κοράνιο και ειδικεύτηκαν στην απαγγελία του κατά τη διάρκεια της ζωής του Προφήτη. Ο Προφήτης διακήρυξε ότι πάντοτε επαλήθευε όλο το Κοράνιο μια φορά το χρόνο, κατά την διάρκεια του Ραμαζανιού παρουσία του Αρχάγγελου Γαβριήλ, και το επαλήθευσε δυο φορές κατά την διάρκεια του τελευταίου Ραμαζανιού της ζωής του. Το Κοράνιο απέκτησε την τελική του μορφή στις μνήμες των αποστηθιστών πριν το θάνατο του Προφήτη ﷺ και με βάση τις οδηγίες του οι Γραφείς τοποθετούσαν κάθε εδάφιο ακριβώς όπου τους υποδείκνυε.

3 – Έναν χρόνο μετά το θάνατο του Προφήτη, εβδομήντα από τους αποστηθιστές του Κορανίου σκοτώθηκαν στην μάχη της Αλ-Υαμάμα κατά του Μουσαϊλάμα του ψεύτη, και ο Όμαρ Ίμπεν Αλ-Χαττάμπ συμβούλεψε το Χαλίφη Άμπου-Μπάκρ ν' αναθέσει στον Ζάιντ Ίμπεν Θάμπιτ, έναν από τους Γραφείς της Κορανικής Αποκάλυψης, την περισυλλογή των Κειμένων και τη συγκρότηση ενιαίου εύχρηστου κειμένου σ'

οποίο θα ήταν ευκολότερη η αναφορά. Έπειτα τέθηκε σ' εφαρμογή κανόνας, με τον οποίο τα χειρόγραφα θεωρούνταν αυθεντικά με την μαρτυρία δύο Συντρόφων ότι υπαγορεύτηκαν απ' τον Προφήτη. Φυσικά, οι Σύντροφοι του Προφήτη ﷺ που είχαν αποστηθίσει το Κοράνιο έπαιξαν ένα σημαντικό ρόλο σ' αυτό το θέμα. Όταν ο Ζάιντ Ίμπεν Θάμπιτ ολοκλήρωσε το έργο του με το να καταγράψει όλο το Κοράνιο, παρέδωσε το κείμενο στον Άμπου-Μπάκρ. Ο τελευταίος πριν το θάνατό του το παρέδωσε στον Όμαρ Ίμπεν Αλ-Χαττάμπ, κι αυτός πριν το θάνατο του το παρέδωσε στην κόρη του και σύζυγο του Προφήτη ﷺ Χάφσα. 4 – Κατά την διαδοχή του, ο Οθμάν Ίμπεν Αφάν, σχημάτισε τετραμελή επιτροπή αντιγραφέων συμπεριλαμβανομένου και του Ζάιντ Ίμπεν Θάμπιτ. Αυτή η επιτροπή ετοίμασε πέντε αντίγραφα του αυθεντικού χειρογράφου, που διατηρούσε η Χάφσα, η Μητέρα των Πιστών (τίτλος που δόθηκε σ' όλες τις συζύγους του Προφήτη). Το πρώτο αντίγραφο στάλθηκε στη Μέκκα, το δεύτερο στην Μεδίνα, το τρίτο στάλθηκε στη Μπάσρα (στο Ιράκ), το τέταρτο στην Κούφα (στο Ιράκ), και το πέμπτο στη Δαμασκό (Σύρια). Αυτοί οι επιμελείς και ακριβείς αντιγραφείς βασίστηκαν στο έργο τους, στο αυθεντικό πρωτότυπο χειρόγραφο, που διατηρούνταν στη Μητέρα των Πιστών Χάφσα, και το είχαν επίσης αντιπαραβάλλει μ' αυτό που είχαν αποστηθίσει οι απομνημονευτές του Κορανίου της εποχής του Προφήτη. Αυτό είναι το ενιαίο κείμενο του Κορανίου, που από τότε κυκλοφορεί στο Μουσουλμανικό κόσμο.

Κανένας δεν έχει αμφισβητήσει την αυθεντικότητα του Κορανίου, από τότε που καταγράφηκε για πρώτη φορά, πριν από δεκατέσσερις αιώνες, μέχρι σήμερα. Αυτό το σημείο έχει επιβεβαιωθεί από πλήθος Ανατολικολόγων ανάμεσα στους οποίους είναι και ο Leblois, ο Muir, και ο σύγχρονος Γερμανός

Ανατολικολόγος Rudi Paret, που δήλωσε στην εισαγωγή της μετάφρασης του Κορανίου : «Δεν υπάρχει λόγος ν' αμφιβάλλει κανείς ότι υπάρχει εδάφιο στο Κοράνιο, που μπορεί να αποδοθεί σε κανέναν εκτός από τον Μοχάμμαντﷺ». Εννοούσε ότι μετά το θάνατο του Μοχάμμαντﷺ κανείς δεν άλλαξε τίποτα στο Κοράνιο, ούτε πρόσθεσε, μήτε αφαίρεσε μια λέξη. ⁽¹⁾

Δεν αποδείχθηκε ότι υπάρχουν χειρόγραφα, που να διαφέρουν απ' το κείμενο, που συγκροτήθηκε κατά τη διάρκεια του Χαλιφάτου του Οθμάν Ίμπεν Αφάν. Αν κάποιος από τους συντρόφους του Προφήτηﷺ είχε στην κατοχή του διαφορετικά χειρόγραφα, θα τα είχε παρουσιάσει, και θα είχε αμφισβητήσει την αυθεντικότητα του συνταγμένου αντιγράφου. Τέτοια κατηγορία δεν έχει γίνει ποτέ στην ιστορία του Ισλάμ, και ακόμη και τα δόγματα, που θεωρήθηκαν διαφοροποιημένα, όπως οι σύγχρονοι Αχμαντίτες, εγκρίνουν και χρησιμοποιούν το ίδιο πιστοποιημένο αντίγραφο του Κορανίου.

5 – Σχετικά μ' όσα διαδόθηκαν για το Σύντροφο του Προφήτη, τον σεβαστό Αμπντάλλα Ίμπεν Μασσουντ, τα οποία πρεσβεύουν ότι θεωρούσε το 1^ο κεφάλαιο, το 113^ο και το 114^ο ότι δεν ανήκουν στο Κοράνιο, δεν αποδείχθηκε ποτέ ότι εξέφρασε τέτοια πεποίθηση. Οι αξιόπιστοι και έγκριτοι Μουσουλμάνοι επιστήμονες αθώωσαν τον Ίμπεν Μασσουντ απ' αυτή την απατηλή συκοφαντία. Ανάμεσα σ' όσους αντιτάχθηκαν και αναχαίτισαν αυτή τη συκοφαντία είναι και ο Ιμάμης Φάχρ Αλ-Ντίν Αλ-Ράζι, ο δικαστής Άμπου-Μπάκρ, ο Ιμάμης Αλ-Νάουαουι, ο Ιμάμης Ίμπεν Χάζμ, ο Ιμάμης Αλ-

(1) βλ. το έργο μας : Ο Ανατολικισμός και η Πνευματική Υποδομή της Πολιτιστικής Διαμάχης, σελ 97, Νταρ Αλ Μαάρεφ – 1997

Μπακλάνη, κ.ά. Επίσης δεν μας αναφέρει η ιστορία ότι κάποιος από τους Μουσουλμάνους είχε ασπαστεί αυτή την απατηλή γνώμη, η οποία ψευδώς ανάγεται στον Ίμπεν Μασουούντ⁽¹⁾

(1) Diraz, Muhammad Abdullah, : An Introduction to the Qur'an, p.34 ff.
Also see Rudi Paret: Der Koran Übersetzung. Stuttgart, 1980, p.5.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

Ο Προφήτης Μοχάμμαντ ﷺ

(1) Απευθύνει ο Μοχάμμαντ ﷺ το Ισλάμ στους Άραβες, ή σ' όλη την ανθρωπότητα;

1 – Στην πρώτη φορά, που ο Μοχάμμαντ ﷺ προσκάλεσε τους Άραβες, διακήρυξε τα εξής: «Εγώ είμαι ο Απόστολος Του Αλλάχ, σε σας ειδικά και σ' όλη την ανθρωπότητα γενικά.» Αυτό σημαίνει ότι το Θεϊκό Μήνυμα στάλθηκε απ' την αρχή σ' όλη την ανθρωπότητα, και ότι ο Προφήτης ποτέ δεν ισχυρίστηκε ότι το Ισλάμ προοριζόταν να γίνει θρησκεία μόνο των Αράβων. Αυτό επιβεβαιώνεται από μια άλλη ρήση του Προφήτη ﷺ : «Κάθε Προφήτης στάλθηκε στο έθνος του, ενώ εγώ στάλθηκα σ' όλη την ανθρωπότητα». ⁽¹⁾

2 – Όποιος διαβάζει το Κοράνιο μπορεί να καταλάβει ότι απευθύνεται σ' όλο τον κόσμο, και προτρέπει όλη την ανθρωπότητα να πιστέψει στην θρησκεία του Αλλάχ. Αυτή η προτροπή στα εδάφια που αποκαλύφθηκαν στη Μέκκα, πριν την μετανάστευση του Προφήτη στη Μεδίνα, είναι ξεκάθαρη. Για παράδειγμα, στο εδάφιο 107 της Σούρα (κεφάλαιο) 21 διαβάζουμε : « Δεν σε Στείλαμε (ω! Μοχάμμαντ) παρά μόνο από έλεος για όλο τον κόσμο». Παρόμοια η εναρκτήρια Σούρα του Κορανίου «Δόξα στον Αλλάχ, τον Κύριο όλων των κόσμων». Αυτό αποκαλύφθηκε στον Προφήτη ﷺ πριν τη μετανάστευση στη Μεδίνα, όπου και ίδρυσε το Ισλαμικό Κράτος.

3 – Απ' τα προαναφερθέντα, μπορούμε ν' αναιρέσουμε αποφασιστικά την κατηγορία ότι ο Προφήτης

(1) Αναφέρθηκε από τον Αλ-Μπουχάρη.

άλλαζε τα σχέδιά του ανάλογα με τις περιστάσεις. Υπήρχε μια βαθμιαία εξέλιξη της νομοθεσίας, που είναι φυσιολογική και λογική διαδικασία. Είναι αδύνατον για οποιονδήποτε ν' αλλάξει τον συνηθισμένο τρόπο συμπεριφοράς, νοερής στάσης, συνήθειες, ή χαρακτήρα από την μια μέρα στην άλλη, αφού τα βαθιά ριζωμένα έθιμα είναι πολύ δύσκολο να εξαλειφθούν. Το Ισλάμ ξεκίνησε με την εμπέδωση της πίστης στον Αλλάχ, μέσα στην καρδιά, και στο νου του κόσμου, κι αυτό ήταν το στερεό θεμέλιο βάσει του οποίου θα μπορούσε να οικοδομηθεί η νομοθεσία, για να γίνει η βάση μιας σταδιακής αλλαγής στον τρόπο ζωής του κόσμου. Αυτή ήταν η πολιτική, που ακολουθήθηκε σχετικά με πολλούς θρησκευτικούς νόμους, και κανόνες, όπως η σταδιακή απαγόρευση του κρασιού, της τοκογλυφίας, η κατάργηση της δουλείας, κλπ. Πράγματι, η περίοδος της Μέκκας ήταν περίοδος κατά τη διάρκεια της οποίας η πίστη εδραιώθηκε και επιβεβαιώθηκε. Παρομοίως, περαιτέρω θρησκευτικοί νόμοι και κανόνες εισάχθηκαν στην περίοδο της Μεδίνας.

(2) Τα αίτια των πολλαπλών γάμων του Προφήτη ﷺ

1 – Ο Προφήτης Μοχάμμαντ ﷺ ήταν είκοσι πέντε ετών όταν παντρεύτηκε την Χαντίτζα, την πρώτη του σύζυγο, που ήταν μεγαλύτερή του με δεκαπέντε χρόνια και είχε παντρευτεί δυο φορές πριν του. Παρέμεινε σύζυγός της για είκοσι-οκτώ χρόνια μέχρι που πέθανε, και δεν παντρεύτηκε άλλη γυναίκα κατά την διάρκεια της ζωής της.

Ήταν πάντοτε πιστός στην μνήμη της, τόσο, που η αφοσίωση αυτή προκαλούσε ζήλια, κατά τα επόμενα χρόνια, ανάμεσα σε μερικές από τις συζύγους τους.

2 – Η φύση του Προφήτη, ο χαρακτήρας, και ο τρόπος ζωής του, πριν και μετά την Αποστολή του είναι πλήρης απόδειξη ότι δεν ήταν λάγνος. Πώς μπορεί ένας άντρας, που ήταν άνω

από πενήντα ετών, ν' αλλάξει ξαφνικά και να γίνει σκλάβος της λαγνείας, όταν ως νεαρός είχε κάθε ευκαιρία ν' ακολουθήσει τις επιθυμίες του, όπως οι άλλοι συνομήλικοί του; Αντίθετα, ο Μοχάμμαντ ~~ﷺ~~ ήταν γνωστός για την αρετή του, και η μόνη σύζυγός του, που την νυμφεύθηκε παρθένα ήταν η Αΐσα, η κόρη του Άμπου-Μπάκρ, ενώ οι περισσότερες σύζυγοι του ήταν χήρες, και τις παντρεύτηκε για ευγενείς στόχους, ή για παραδειγματισμό και όχι για οποιαδήποτε ερωτική του επιθυμία. ⁽¹⁾

3 – Σχετικά με τον γάμο του με τη Σάουντα, την κόρη του Ζάμαα, που ήταν χήρα ενός από τους Συντρόφους του, είχε υπερβεί τα πενήντα της, και δεν ήταν όμορφη, ούτε πλούσια, μήτε απ' ευγενή καταγωγή. Την παντρεύτηκε για να προνοήσει και να υποστηρίξει την οικογένεια του Συντρόφου του, που υπέφερε βασανιστήρια και θάνατο για την πίστη του στον Αλλάχ. Ο γάμος του με την Αΐσα, την κόρη του Άμπου-Μπάκρ, και την Χάφσα, την κόρη του κόρη του Όμαρ, ήταν αργότερα για να δώσει έμφαση στους δεσμούς του με τους Συντρόφους του Άμπου-Μπάκρ και Όμαρ.

4 – Όσον αφορά την Όμ-Σάλαμα, ήταν χήρα ενός μάρτυρα που πληγώθηκε θανάσιμα στη μάχη του Ούχουντ. Ήταν ηλικιωμένη γυναίκα, κι όταν ο Προφήτης της έκανε πρόταση γάμου, προσπάθησε ν' αρνηθεί λόγω της ηλικίας της, αλλά ο Προφήτης την παρηγόρησε και την παντρεύτηκε για ανθρωπιστικούς λόγους.

Ο Προφήτης παντρεύτηκε την Ράμλα, την κόρη του Άμπου-Σουφιάν, που είχε μεταναστεύσει στην Αβησσυνία με τον

(1) Islam in the Mirror of Western Thought, pp. 31 and 42.

σύζυγό της, ο οποίος εκχριστιανίστηκε εκεί, εγκαταλείποντάς την χωρίς καμία υποστήριξη. Ο Προφήτης έστειλε μήνυμα στο Βασιλιά της Αβησσυνίας, ζητώντας να επιστρέψει η Ράμλα στην πατρίδα της, για να την απαλλάξει από την ξενιτιά και την καταδίωξη της παγανιστικής της οικογένειας στην Μέκκα, αφού αν επέστρεφε εκεί, ενώ τους είχε εγκαταλείψει για τη θρησκεία της, θα την κατέτρεχαν. Ο Προφήτης έλπιζε επίσης ότι μ' αυτόν τον γάμο ο ισχυρός της Μέκκας, πατέρας της Ράμλα, ίσως και να παρακινούταν να παραδεχτεί το Ισλάμ.

Ο Προφήτης παντρεύτηκε την Τζαουαύρια, κόρη του Αλ-Χάρεθ, που ήταν ανάμεσα στα λάφυρα της κατάκτησης του Μπάνι Αλ-Μουστάλακ. Ο πατέρας της ήταν ο αρχηγός της φυλής του, και ο Προφήτης την παντρεύτηκε για να την απελευθερώσει απ' την αιχμαλωσία της, και ζήτησε από τους Μουσουλμάνους ν' απελευθερώσουν τις αιχμάλωτες τους. Ο Προφήτης παντρεύτηκε τη Σαφίγια, που ήταν η κόρη του αρχηγού της Ιουδαϊκής φυλής των Μπάνι Κουράιζα. Της επέτρεψε να διαλέξει ανάμεσα στην επιστροφή της στους συγγενείς της, ή στην απελευθέρωση της και τον γάμο της με τον Προφήτη ﷺ και εκείνη προτίμησε να παντρευτεί τον Προφήτη ﷺ από το να γυρίσει στην φυλή της. ⁽¹⁾

5 – Ο γάμος του Προφήτη ﷺ με την ξαδέλφη του τη Ζάιναμπ, την κόρη του Τζάχς, ήταν για να εδραιώσει έναν θρησκευτικό κανόνα. Ήταν παντρεμένη με το Ζάιντ Ίμπεν Χάριθα, τον υιοθετημένο γιο του Προφήτη. Ο γάμος τους δεν κράτησε

(1) Al-Aqqad, Abbas. True Facts about Islam and the Falsehood of its Opponents, Cairo, 1957. P. 192.

πολύ και χώρισαν. Ήταν έθιμο των Αράβων κατά την διάρκεια αυτής της περιόδου ν' απαγορεύεται ο γάμος

κάποιου με την διαζευγμένη σύζυγο του υιοθετημένου γιου του. Ο Προφήτης έλαβε εντολή από Τον Αλλάχ να παντρευτεί τη Ζάιναμπ για να καταργήσει αυτόν τον κανόνα, που ήταν απόλυτα περιττός. Το ακόλουθο Κορανικό εδάφιο καθιέρωσε αυτόν τον κανόνα: «..όταν διάλυσε ο Ζάιντ τον γάμο του καθώς έπρεπε, σας παντρεύσαμε για να μην επικρατεί στους πιστούς αμηχανία, ούτε κώλυμα για γάμο με τις (διαζευγμένες) συζύγους των θετών γιων τους, εφόσον αυτοί διαλύσουν τον γάμο όπως πρέπει. Η εντολή Του Αλλάχ είναι πάντα γινομένη » [33/37]

(3) Ποιος είναι ο βαθμός αξιοπιστίας της Προφητικής Παράδοσης;

Μερικοί Δυτικοί Ισλαμολόγοι αμφισβητούν την αυθεντικότητα της Προφητικής Παράδοσης. Για παράδειγμα, ο Goldziher την θεωρεί επινόηση των Μουσουλμάνων στις αρχές του Ισλάμ. Η απάντηση σ' όλες αυτές τις κατηγορίες έχει ως εξής:

1 – Η Προφητική Παράδοση είναι η δεύτερη πηγή του Ισλάμ μετά το Κοράνιο. Ο Αλλάχ πρόσταξε τον Προφήτη ﷺ ν' αφηγηθεί όλα όσα Του Αποκάλυψε, καθώς επίσης και να ερμηνεύσει τα εδάφια του Κορανίου. [5/67 : 16/44, 64]. Η ερμηνεία του Κορανίου απ' τον Προφήτη, η συμπεριφορά του, οι πράξεις του, και οι συμβουλές του είναι όλα τους απαραίτητα στοιχεία της Παράδοσης του.

Ο ίδιος ο Προφήτης αναφέροντας την αναγκαιότητα της προσκόλλησης στις παραδόσεις είπε στον περιβόητο αποχαιρετιστήριό του λόγο: «Σας έχω αφήσει δύο και αν προσκολληθείτε σ' αυτά δε θα πλανηθείτε ποτέ. Είναι το Βιβλίο του Αλλάχ (το Κοράνιο), και η Παράδοση μου».

2 – Δε μπορούμε ν' αρνηθούμε ότι υπάρχουν πολλές ψευδείς και επινοημένες παραδόσεις και ρήσεις, που αποδόθηκαν

στον Προφήτη, αλλά οι μορφωμένοι λόγιοι του Ισλάμ ανέκαθεν είχαν υπ' όψη αυτήν την πιθανότητα, και επομένως διερεύνησαν εξονυχιστικά κάθε παράδοση, που αποδόθηκε στον Προφήτη. Το Κοράνιο ανέφερε την πιο σημαντική μέθοδο για την εξέταση ενός θέματος : « Πιστοί! Αν σας παρουσιαστεί ένας διεφθαρμένος με μια είδηση, βεβαιωθείτε ...» [49/6]

Η προσωπικότητα, ο χαρακτήρας, και η συμπεριφορά του ατόμου, που σχετίζεται με την παράδοση είναι σημαντικοί παράγοντες, που λαμβάνονται υπ' όψη όταν εξετάζουμε την αυθεντικότητα της αναγωγής της Παράδοσης. Αυτός ο κανόνας βοήθησε τους Μουσουλμάνους, που τον εφάρμοσαν σ' όσους αφηγούνταν τις Παραδόσεις του Προφήτη. Αυτή η μέθοδος εξέτασης και κριτικής οδήγησε στην ανάπτυξη των κανόνων της ιστορικής κριτικής της Προφητικής Παράδοσης.

3 – Ως αποτέλεσμα της σημαντικότητας των Παραδόσεων του Προφήτη, οι Μουσουλμάνοι ερευνητές έβαλαν τα δυνατά τους για να επιβεβαιώσουν τις αυθεντικές Παραδόσεις, ή να τις απορρίψουν ως ψευδείς επινοήσεις. Ίδρυσαν επίσης νέους κλάδους επιστήμης σχετικά με την Προφητική Παράδοση.

Αυτοί οι νέοι κλάδοι περιλαμβάνουν την επιστήμη της Βιογραφίας των Αφηγητών, την επιστήμη της Παραπομπής, και την επιστήμη της Ακριβολογίας (Προσβολής και Κατοχύρωσης της Αυθεντικότητας & Αξιοπιστίας), όλοι αυτοί οι κλάδοι εισήχθησαν για την γρήγορη διερεύνηση του ήθους, της συμπεριφοράς, του τρόπου ζωής, και την αξιοπιστία εκείνων, που αφηγήθηκαν την Προφητική Παράδοση. Ο Προφήτης Μοχάμμαντ ﷺ είχε προειδοποιήσει τον κόσμο για την απόδοση ψευδών ρήσεων, ή πράξεων λέγοντας: «Όποιος εσκεμμένα μου αποδίδει ψευδολογίες, ας λάβει και την θέση του στην Κόλαση».

4 – Ένας από τους πολλούς ερευνητές που αφοσίωσαν την ζωή τους στη μελέτη της Ακριβολογίας της Προφητικής Παράδοσης είναι ο Ιμάμης Αλ-Μπουχάρη (810-870 μ.Χ.).⁽¹⁾ Συνέλλεξε πάνω από μισό εκατομμύριο παραδόσεις, που αποδίδονταν στον Προφήτη, τις περιεργάστηκε, τις εξέτασε, και τις μελέτησε μ' επιμέλεια και μεθοδικότητα. Αφού εφάρμοσε την αυστηρή απαλοιφή των αμφίβολων παραδόσεων, τελικά ενέκρινε μόνο εννέα χιλιάδες Παραδόσεις.

Αν εξαιρέσουμε τις επαναλαμβανόμενες Ρήσεις, μας μένουν μόνο τρεις χιλιάδες. Την μέθοδο του Αλ-Μπουχάρη στην εξακρίβωση της αυθεντικότητας των παραδόσεων μελέτησαν και ακολούθησαν και άλλοι Μουσουλμάνοι Επιστήμονες των Προφητικών Ρήσεων.

5 – Μετά από φιλόπונες προσπάθειες των Μουσουλμάνων επιστημόνων για να εξακριβώσουν την αυθεντικότητα των Ρήσεων, συγκροτήθηκαν έξι βιβλία σ' αυτόν τον τομέα, καθώς ελέγχθηκαν, εγκρίθηκαν και αναγνωρίστηκαν.

Οι τίτλοι τους είναι: Οι Αυθεντικές Παραδόσεις του Αλ-Μπουχάρη, Οι Αυθεντικές Παραδόσεις του Μόσλεμ, Οι Παραδόσεις του Αλ-Νασάη, του Άμπου-Νταούντ, του Αλ-Τιρμίδη, και του Ίμπεν Μάτζα. Υπάρχουν επίσης βιβλία, που αναφέρουν και απορρίπτουν δεκάδες χιλιάδες μη αυθεντικών και επινοημένων παραδόσεων.

Έτσι, είναι προφανές ότι οι Μουσουλμάνοι επιστήμονες μελέτησαν και εξακρίβωσαν την αυθεντικότητα της Προφητικής Παράδοσης μ' απaráμιλλη αφοσίωση και ακρίβεια και ότι οποιεσδήποτε αμφιβολίες σ' αυτό το θέμα είναι απολύτως κακόβουλες και αδικαιολόγητες.

(1) Iqbal, Muhammad, The Renewal of Religious Thought in Islam. Σελίδα 160

(4) Υπάρχουν αντιφάσεις στις Προφητικές Ρήσεις;

Μια από τις κύριες ενστάσεις ενάντια στην αυθεντικότητα των Προφητικών Ρήσεων είναι η κατηγορία ότι περιλαμβάνουν αντιφάσεις. Επομένως, θα ήθελα να προσθέσω τους ακόλουθους συλλογισμούς στην επιχειρηματολογία μου σχετικά με το προηγούμενο μέρος αυτού του κεφαλαίου :

1 – Το Κοράνιο βεβαιώνει τη συμμόρφωση των πιστών με την Προφητική Παράδοση. Αυτό είναι δηλωμένο στ’ ακόλουθα Κορανικά εδάφια: «Όποιος υπακούει στον Προφήτηﷺ υπακούει Στον Αλλάχ» [4/80]. «Έτσι ακολουθήστε όσα σας υπέδειξε ο Προφήτης, και απορρίψτε όσα σας απαγόρευσε». [59/7]

Η Προφητική Παράδοση συμπεριλαμβάνει τις εγκρίσεις και τις απαγορεύσεις του Προφήτη.

Επομένως, οι Παραδόσεις του Προφήτηﷺ είναι ένα αναγκαίο τμήμα της Ισλαμικής Ομολογίας, και αν αμελήσουμε την τήρησή τους, τότε αθετούμε σκόπιμα και το Κοράνιο.

2 – Δεν υπάρχει δυσκολία στο να ξεχωρίσουμε μια αυθεντική Ρήση, από μια μη αυθεντική, ή παραποιημένη, ειδικά αφού οι Μουσουλμάνοι Ερευνητές έθεσαν τους κανόνες σ’ αυτό το θέμα πριν από πολλούς αιώνες. Όπως προαναφέραμε στο τελευταίο μέρος, δεν μπορούμε ποτέ να παρακάμψουμε την Παράδοση του Προφήτηﷺ εφόσον είναι η δεύτερη πηγή του Ισλάμ. Πρέπει να μείνουμε πιστοί στους κανόνες της Παράδοσης, και ν’ αντιληφθούμε ότι οποιαδήποτε αμφιβολία σχετικά με τις αντιφατικές παραδόσεις μπορεί να ξεκαθαριστεί με την εφαρμογή της μεθόδου και των κανόνων, που θέσπισαν οι Μουσουλμάνοι Ερευνητές, και που επιτρέπει σε κάποιον να ξεχωρίσει την αυθεντική παράδοση από την μη-αυθεντική και την παραποιημένη.

3 – Η Προφητική Παράδοση είναι η ακριβέστερη ερμηνεία των εδαφίων του Κορανίου, αφού έγινε απ' τον ίδιο τον Προφήτη. Πώς μπορούμε λοιπόν να την παρακάμψουμε για αναξιόπιστους ισχυρισμούς; Οι Μουσουλμάνοι προσεύχονται πέντε φορές την ημέρα σύμφωνα με τον τρόπο και τις οδηγίες, που περιγράφονται στην Προφητική Παράδοση, και με λεπτομέρειες, που δεν καταγράφονται στο Κοράνιο.

Ομοίως, υπάρχουν και άλλες πολλές ανάλογες περιπτώσεις.

4 – Οι Ιερές Γραφές των θρησκειών, που προηγήθηκαν του Ισλάμ γράφτηκαν με τρόπο και ύφος όμοιο μ' αυτό των Προφητικών Ρήσεων, όμως κανένας, από τους οπαδούς αυτών των θρησκειών δεν απαίτησε ότι πρέπει ν' απορριφθούν ως ασυνάρτητες, αντιφατικές και αβέβαιες. Τέτοια θέματα πρέπει να μελετούνται αντικειμενικά και μ' αυθεντικές αποδείξεις, ώστε οι ύποπτες αφηγήσεις να αναλύονται και να ταξινομούνται. Αυτή είναι η μέθοδος που συστήθηκε και εφαρμόστηκε αποδοτικά από τους Μουσουλμάνους Ερευνητές πριν από πολλούς αιώνες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

Οι Ισλαμικές Κατακτήσεις, η αλήθεια του Ιερού Αγώνα (Τζιχάντ) και το θέμα της βίας

(1) Διαδόθηκε το Ισλάμ με το σπαθί;

1 – Υπάρχει ένας βασικός κανόνας στο Κοράνιο. Το δικαίωμα να διαλέγει κανείς την θρησκεία του: «δεν υπάρχει εξαναγκασμός στην θρησκεία». [2/256] Παρομοίως, το Ισλάμ τόνισε ότι η πίστη κάποιου στο Ισλάμ, ή η άρνηση του να πιστέψει είναι ένα θέμα, που βασιίζεται στην ελεύθερη βούληση του ατόμου, και στην ειλικρινή του πεποίθηση. Αυτό δηλώνεται στ' ακόλουθο Κορανικό εδάφιο: «Όποιος θέλει ας πιστεύει και όποιος θέλει ας απιστεί» [18/29]. Ο Αλλάχ στα εδάφια του Κορανίου επέστησε την προσοχή του Προφήτη ﷺ σ' αυτό το γεγονός, και τόνισε ότι ο Προφήτης είναι Αγγελιοφόρος του οποίου καθήκον είναι να μεταφέρει το Θεϊκό Μήνυμα, και ότι δεν έχει καμία εντολή ν' αναγκάσει τον κόσμο ν' ακολουθήσει το Ισλάμ. Αυτό εκφράζεται ξεκάθαρα στ' ακόλουθα Κορανικά εδάφια: «Θ' αναγκάσεις τους ανθρώπους παρά τη θέλησή τους να πιστεύουν ;» [10/99] «Δεν είσαι ο εξουσιαστής τους» [88/22] ««Δεν είσαι ο εξουσιαστής τους» [88/22] «Έστω κι αν αποστραφούν, δε σε στείλαμε για φύλακα πάνω τους. Το καθήκον σου είναι ν' αναγγείλεις το Μήνυμα.» [42/48]. Τα παραπάνω εδάφια ξεκαθαρίζουν ότι το Ιερό Βιβλίο των Μουσουλμάνων απαγορεύει ρητά τον εξαναγκασμό οποιουδήποτε για ν' ασπαστεί το Ισλάμ.

2 – Το Ισλάμ καθόρισε την μέθοδο, που οι Μουσουλμάνοι Ιεροκήρυκες πρέπει ν' ακολουθήσουν όταν καλούν τον κόσμο να πιστέψει στο Ισλάμ, και τον τρόπο με τον οποίο το Ισλάμ θα έπρεπε να διαδοθεί στον κόσμο.

Ο Ισλαμικός τρόπος προσηλυτισμού δηλώνεται στα ακόλουθα Κορανικά εδάφια: «Κάλεσε τους στον Δρόμο Του Κυρίου σου, με σοφία και ευγενές κήρυγμα, και κάνε μαζί τους διάλογο με το καλύτερο τρόπο.» [16/125] και «Να μιλάτε μ' ωραίο τρόπο στους ανθρώπους» [2/83]

Το Κοράνιο περιέχει περισσότερα από εκατόν είκοσι εδάφια που τονίζουν ότι ο βασικός κανόνας, που πρέπει να ακολουθηθεί, κατά τον προσηλυτισμό, είναι η ήρεμη πειθώ, η ανιδιοτελής διδασκαλία, και η ελεύθερη επιλογή, κατόπιν της παρουσίας για ασπασμό, ή για αποστροφή. Μετά την κατάληψη της Μέκκας, ο Προφήτης ελευθέρωσε τον λαό της λέγοντας: «Προχωρήστε! Τώρα είσαστε ελεύθεροι», και δεν τους ανάγκασε ν' ασπαστούν το Ισλάμ, παρά την αποφασιστική του νίκη.

3 – Οι Μουσουλμάνοι ποτέ δεν ανάγκασαν Εβραίο, ή Χριστιανό ν' ασπαστεί το Ισλάμ, και ο Όμαρ Ίμπεν Αλ-Χαττάμπ, ο Δεύτερος από τους Συνετούς Χαλίφηδες διαβεβαίωσε το λαό της Ιερουσαλήμ ότι η ζωή τους, οι εκκλησίες τους, και οι σταυροί τους δεν θα πάθαιναν ζημιά εξαιτίας της θρησκείας του. Ο Προφήτης κατέγραψε στο πρώτο του Σύνταγμα στη Μεδίνα, μετά τη μετανάστευση από την Μέκκα, ότι οι Εβραίοι αποτελούσαν ένα έθνος με τους Μουσουλμάνους, και αναγνώρισε το δικαίωμα τους στην διατήρηση της πίστης τους.

4 – Στο βιβλίο της **Allah is Completely Different** (Ο Αλλάχ είναι Εντελώς Διαφορετικός), η Γερμανίδα Ανατολικολόγος, Sigrid Hunke διαψεύδει τις κατηγορίες ότι το Ισλάμ διαδόθηκε με το σπαθί. Έγραψε: «Η Αραβική ανεκτικότητα έπαιξε αποφασιστικό ρόλο στη διάδοση του Ισλάμ, αντίθετα με τον ισχυρισμό ότι διαδόθηκε με πυρ και ρομφαία, που είναι μια ψευδής και ανεπαλήθευτη κατηγορία ενάντια του Ισλάμ.» Έγραψε επίσης: «Οι οπαδοί των άλλων θρησκειών:

Χριστιανοί, Εβραίοι, Σαβαίοι και Παγανιστές οικειοθελώς επέμειναν στον ασπασμό του Ισλάμ».

Είναι γνωστό ότι τα στρατεύματα των Μουσουλμάνων δεν εισέβαλαν στη Νότια Ασία, ή τη Δυτική Αφρική, παρόλο που το Ισλάμ διαδόθηκε σ' αυτές τις χώρες μέσω των Μουσουλμάνων εμπόρων και των Αναχωρητών (Σούφιδων), αφού πρακτικά διαπίστωσαν οι κάτοικοι αυτών των χωρών, τη συμπεριφορά, τα ήθη, και τη συνέπεια των συναλλαγών τους, και επηρεασμένοι ασπάστηκαν το Ισλάμ⁽¹⁾.

(2) Ήταν οι Ισλαμικές Κατακτήσεις μια μορφή αποικισμού;

1 – Οι Ισλαμικές κατακτήσεις δεν ήταν με κανέναν τρόπο μορφή αποικισμού. Ο αποικισμός όπως τον γνωρίσαμε στη σύγχρονη έκφανση του βασίζεται στη λεηλασία του πλούτου και στην καταστροφή της οικονομίας της κατεχόμενης χώρας. Παραμελεί την ανάπτυξη της οικονομίας, της πολιτιστικής παράδοσης και του πολιτισμού της, αυτά τουλάχιστον καταγράφονται από την ιστορία.

Η Ανδαλουσία, αν και μέρος της Ευρώπης, άνθισε κατά τη διάρκεια της Μουσουλμανικής ηγεμονίας και ευημέρησε σ' όλους τους τομείς της ζωής, και ήταν ανώτερη άλλων Ευρωπαϊκών χωρών, από κάθε άποψη, ως αποτέλεσμα της πολιτιστικής και επιστημονικής εξέλιξης, που εισήγαγαν οι Μουσουλμάνοι. Το ίδιο ισχύει σε κάθε χώρα κατά τη διάρκεια της Ισλαμικής κατάκτησης. Αυτό δηλώνεται κι απ' τα Ισλαμικά αρχιτεκτονικά, και πολιτιστικά μνημεία, που ακόμα ορθώνονται ως αδιάψευστοι μάρτυρες.

(1) Zakzouk. M. Hamdy. Islam in the Mirror of Western Thought, Dar Al-Fikr Al-Araby. 1994.

2 – Ο Φόρος Υποτέλειας (Αλτζίζια), που επιβλήθηκε στους κατοίκους των υποταγμένων χωρών, ήταν φόρος, που καταβάλλονταν για την προστασία τους, την ασφάλειά τους και την υπεράσπισή τους απ’ το Ισλαμικό Κράτος ενάντια στους εχθρούς τους. Όποιος κατατάσσονταν στον Ισλαμικό στρατό απαλλάσσονταν και από την καταβολή του φόρου.

Ο Σερ Thomas Arnold δήλωσε ότι η Χριστιανική φυλή των Μαρδαϊτών, που κατοικούσαν κοντά στην Αντιόχεια, και υποτάχθηκαν στους Μουσουλμάνους, υποσχέθηκαν να είναι σύμμαχοι τους, κατά τη διάρκεια της ειρήνης, και σε περίπτωση πολέμου, θα πολεμούσαν μαζί τους εάν τους απάλλασσαν από την καταβολή του φόρου υποτέλειας.⁽¹⁾

3 – Ο Ιερός Αγώνας, αν αποσκοπεί σε λάφυρα απαγορεύεται στο Ισλάμ και θεωρείται έγκλημα. Ρωτήθηκε κάποτε ο Προφήτης ﷺ για την γνώμη του σχετικά με όποιον συμμετέχει στον Ιερό Αγώνα για τα λάφυρα. Απάντησε: «Δεν θα ανταμειφθεί (απ’ Τον Αλλάχ)» και το επανέλαβε τρεις φορές.⁽¹⁾

4 – Η κατηγορία ότι οι Ισλαμικές Κατακτήσεις ήταν μια μορφή αποικισμού με οικονομικό κίνητρο, είναι μια προσπάθεια δικαιολογίας για τη σύγχρονη αποίκιση των Ισλαμικών χωρών, από την Δύση. Υπάρχει μεγάλη διαφορά μεταξύ τους, και το ακόλουθο παράδειγμα, ανάμεσα σε πολλά άλλα, διασαφηνίζει μ’ αδιαμφισβήτητο τρόπο αυτήν την περίπτωση. Υπογράφηκε συνθήκη ειρήνης ανάμεσα στον Χάλεντ Ίμπεν Αλ-Ουαλίντ και στους κατοίκους των γειτονικών πόλεων της Αλ-Χίρα, που δήλωνε: «Αν εμείς οι Μουσουλμάνοι σας προστατέψουμε από τους εχθρούς σας, τότε θα πληρώσετε τον φόρο, αλλιώς θ’ απαλλαχθείτε»⁽¹⁾. Όταν οι Μουσουλμάνοι δεν

(1) Arnold, Thomas W., The Preaching of Islam. Translation by Hassan Ibrahim et al. Egyptian Renaissance Bookshop, Cairo. Pp. 79 and 80.

μπορούσαν να προστατέψουν αυτές τις Συριακές πόλεις κατά την διάρκεια της κυριαρχίας του Συνετού Χαλίφη Όμαρ Ίμπεν Αλ-Χαττάμπ, επειδή ο Αυτοκράτορας Ηράκλειος είχε ετοιμάσει έναν μεγάλο στρατό για να επιτεθεί στους Μουσουλμάνους, ο Χάλεντ Ίμπεν Αλ-Ουαλίντ έγραψε στους κατοίκους των Συριακών χωρών δηλώνοντας: «Εφόσον ο Αυτοκράτορας Ηράκλειος ετοίμασε έναν μεγάλο στρατό για να μας επιτεθεί, πρέπει να τον αντιμετωπίσουμε, και δεν θα μπορέσουμε να σας προστατέψουμε, επομένως σας επιστρέφουμε τα χρήματα σας. Αν ο Αλλάχ μας Χαρίσει τη νίκη, οι όροι της Συνθήκης θα παραμείνουν αμετάβλητοι.⁽²⁾

(3) Ποια ήταν η στάση των Μουσουλμάνων αναφορικά με τους αρχαίους πολιτισμούς και άραγε το Ισλάμ ευθύνεται για τον εμπρησμό της Βιβλιοθήκης της Αλεξανδρείας;

1 – Ο ισχυρισμός ότι οι Μουσουλμάνοι δε σέβονται τους αρχαίους πολιτισμούς δεν αληθεύει. Η αλήθεια είναι ότι επωφελήθηκαν απ' τις θετικές απόψεις αυτών των πολιτισμών και μετέφρασαν πολλά Ελληνικά, Περσικά, και Ινδικά βιβλία στην Αραβική, πιστεύοντας αληθινά ότι η ανθρωπινή κληρονομιά περιλαμβάνει όλα τα επιτεύγματα, την εμπειρία, και τη μάθηση διάφορων εθνών, που πρέπει να χρησιμοποιηθούν για την ωφέλεια της ανθρωπότητας. Σχετικά μ' αυτό το θέμα ο Προφήτης ﷺ είπε: «το αναζητούμενο του πιστού, όπου κι αν το βρει του ανήκει». Κι απ' τα Ισλαμικά αποφθέγματα: «Αναζητήστε την γνώση ακόμη και στην Κίνα». Αυτό σημαίνει ότι η επιστήμη και η γνώση επιδιώκονται όσο μακριά κι αν βρίσκονται ακόμη σε περιοχές αλλόθρησκων.

(1) Al-Ghazali Muhammad; One Hundred Questions about Islam. Vol. 2. Thabit Publishing House, 1984. P. 42.

(2) Arnold, Thomas. The Preaching of Islam. P. 79.

2 – Ο Μουσουλμάνος φιλόσοφος Αβερρόης αναφέρθηκε στη στάση των Μουσουλμάνων σχετικά με τους αρχαίους πολιτισμούς λέγοντας: «Η θρησκευτική νομοθεσία επιτάσσει την επισταμένη γνώση των αρχαιότερων, αφού αποσκοπεί στον ίδιο στόχο που μας προτρέπει η θρησκευτική νομοθεσία, ήτοι την πνευματική σκόπευση των υπαρχόντων και την επιδίωξη της γνώσης τους, και την λήψη τους υπ' όψη.» Ο Αβερρόης πρόσθεσε: «Πρέπει να μελετήσουμε και να καταλάβουμε ό,τι έγραψαν στα βιβλία τους. Εξαρτάται τότε από εμάς αν δεχτούμε ό,τι είναι σύμφωνο με τις πεποιθήσεις μας και να τους είμαστε ευγνώμονες. Ωστόσο ό,τι δε συμφωνεί με τις πεποιθήσεις μας, δεν πρέπει να μας συγχύζει, αλλά πρέπει να το απορρίπτουμε, να προειδοποιούμε και τους άλλους, και να μην τους κατηγορούμε με κανέναν τρόπο για τις όποιες τοποθετήσεις τους (αφού απλά δεν μας ανήκουν)».⁽¹⁾

3 – Είναι επιστημονικό και ιστορικό γεγονός ότι οι Μουσουλμάνοι δεν πυρπόλησαν την Βιβλιοθήκη Αλεξανδρείας. Αυτή η άδικη και αθεμελίωτη κατηγορία αποδόθηκε απ' τους εχθρούς του Ισλάμ, που διέδωσαν αυτήν τη συκοφαντία, που αιχμαλωτίστηκε στην παγκόσμια μνήμη σαν να πρόκειται για αποδεδειγμένο γεγονός.

Αυτή η ψευδής κατηγορία διαδόθηκε κατά την διάρκεια του 13^{ου} αιώνα μ.Χ., ως αποτέλεσμα της επιθετικής στάσης των Σταυροφόρων, και επαναλαμβάνεται μέχρι και σήμερα παρά την αυθεντική απόδειξη αντικειμενικών ιστορικών, που την έχουν διαψεύσει.

Αυτή η ψευδής κατηγορία δηλώνει ότι ο Δεύτερος απ' τους Συνετούς Χαλίφηδες Όμαρ Ίμπεν Αλ-Χαττάμπ, διέταξε να πυρπολήσουν την Βιβλιοθήκη. Κατηγορήθηκε επίσης ψευδώς πως είπε : αν τα βιβλία της Βιβλιοθήκης περιείχαν ό,τι ήταν

(1) Ibn Rushed. The Philosophy of Ibn Rushed, . Beirut. 1982. P. 17.

γραμμένο στο Κοράνιο, τότε ήταν άχρηστα, και αν αυτά τα βιβλία περιείχαν οποιεσδήποτε αντιφάσεις με ό,τι υπήρχε γραμμένο στο Κοράνιο, τότε πρέπει να καταστραφούν. Ειπώθηκε επίσης, ότι οι Άραβες Μουσουλμάνοι χρησιμοποίησαν τα βιβλία της Βιβλιοθήκης ως καύσιμο υλικό για τα δημόσια λουτρά για έξι ολόκληρους μήνες.

4 – Η Sigrid Hunke παρουσίασε απόδειξη βασιζόμενη επί εγγράφων στο βιβλίο της **Allah is Completely Different**, αποδεικνύοντας ότι οι Άραβες εισήρθαν στην Αλεξάνδρεια το έτος 642 μ.Χ. και ότι δεν υπήρχε τότε βιβλιοθήκη στην Αλεξάνδρεια, εφόσον η Βιβλιοθήκη είχε καεί και καταστραφεί αιώνες πριν απ' αυτή την χρονολογία.

Πρόσθεσε επίσης ότι δεν υπήρχαν εκεί δημόσια λουτρά σ' αυτή την εποχή. Η Sigrid Hunke δήλωσε ότι η παλιά βιβλιοθήκη, που ήταν προσαρτημένη στην Μουσείο που ίδρυσε ο Πτολεμαίος ο Πρώτος (Σωτήρ) περίπου το έτος 300 π.Χ., κάηκε το έτος 47 π.Χ. όταν ο Ιούλιος Καίσαρας πολιορκήσε την πόλη. Η βιβλιοθήκη ξανακτίστηκε από την Κλεοπάτρα, που την εφοδίασε με βιβλία από την Πέργαμο.

5 – Ο τρίτος αιώνας μ. Χ. μαρτύρησε την αρχή της οργανωμένης καταστροφής της Βιβλιοθήκης της Αλεξάνδρειας. Ο Αυτοκράτορας Καρακάλλας κατήργησε την Ακαδημία, και το 272 μ.Χ. οι φανατικά θρησκευόμενοι πυρπόλησαν τη Βιβλιοθήκη, που θεωρούσαν εκδήλωση του παγανισμού. Στο έτος 391 μ.Χ. ο Πατριάρχης Θεόφιλος έλαβε την άδεια απ' τον Αυτοκράτορα Θεοδόσιο να καταστρέψει ό,τι είχε απομείνει απ' την Ακαδημία και να πυρπολήσει την προσαρτημένη Βιβλιοθήκη, που εκείνη την εποχή περιείχε τριακόσιες χιλιάδες τόμους, για να ιδρύσει εκκλησία και μοναστήρι στη θέση της. Η καταστροφή της Βιβλιοθήκης συνεχίστηκε στον πέμπτο αιώνα μ.Χ., κατά τη διάρκεια μιας επίθεσης κατά των παγανιστών πολυμαθών και ερευνητών

και των τόπων της λατρείας τους επιπρόσθετα στην καταστροφή της Βιβλιοθήκης.⁽¹⁾

Τα προαναφερόμενα γεγονότα αποδεικνύουν ότι οι κατηγορίες σχετικά με την πυρπόληση της Βιβλιοθήκης Αλεξανδρείας διαδόθηκαν για να διαστρεβλωθεί η εικόνα του Ισλάμ, και για να φανούν οι Μουσουλμάνοι εχθροί της επιστήμης, όμως στην πραγματικότητα ήταν εντελώς αθώοι του εγκλήματος για το οποίο κατηγορήθηκαν.⁽²⁾

(4) Ποια είναι η αλήθεια σχετικά με τον Ιερό Αγώνα (Τζιχάντ);

1 – Διαδόθηκε στις δυτικές γλώσσες η μετάφραση του όρου «Τζιχάντ» (Θεάρεστος, ή Ιερός Αγώνας) ως Ιερός Πόλεμος. Η αλήθεια είναι ότι το Ισλάμ δεν αναγνωρίζει τον όρο «Ιερό Πόλεμο». Το Ισλάμ θεωρεί τους πολέμους άδικους, ή δίκαιους. Η λέξη «παράγεται από την λέξη «Τζούχντ» που σημαίνει ν' εξασκεί κάποιος τις ύψιστες προσπάθειες του, που διακρίνονται σε δυο μορφές, η πρώτη είναι η Πνευματική προσπάθεια, και η δεύτερη είναι η προσπάθεια που γίνεται στον αγώνα ενός δίκαιου και ενάρετου πολέμου. Η πρώτη επίμοχθη προσπάθεια, που γίνεται ονομάζεται η Μεγάλη Τζιχάντ, με την οποία κάποιος πασχίζει ν' αποκρούσει όλο το κακό, τον πειρασμό, και να εξαγνίσει την ψυχή του από τη φαυλότητα, ειδικά απ' την φαυλότητα της ζήλιας, του φθόνου και του μίσους, επομένως ν' αξίζει να πλησιάσει Τον Αλλάχ. Η δεύτερη μορφή της Τζιχάντ είναι η γνωστή ως Μικρότερη Τζιχάντ, και σημαίνει ο αγώνας ενός δίκαιου και ενάρετου πολέμου.

2 – Ένας ενάρετος, δίκαιος πόλεμος σύμφωνα με τους νόμους του Ισλάμ είναι ένας πόλεμος άμυνας, του οποίου στόχος

(1) Hunke, Sigrid, Allah ist ganz anders. Pp. 85-90

(2) Zakzouk. M. Hamdy. Islam in the Mirror of Western Thought. P. 110.

είναι ν' απωθήσει την επίθεση του εχθρού, και τ' ακόλουθα Κορανικά εδάφια επιτρέπουν στους Μουσουλμάνους να πολεμήσουν τον εχθρό, που τους επιτίθεται: «Επιτράπηκε σ' αυτούς, που αδικήθηκαν να πολεμήσουν...» [22/39] Επίσης: «Πολεμήστε για χάρη Του Αλλάχ, όσους σας πολεμάνε και μην κάνετε παραβάσεις γιατί Ο Αλλάχ δεν Αγαπάει τους παραβάτες». [2/190] Αυτό το Κορανικό εδάφιο αποδεικνύει ότι παρά την άδεια να πολεμήσουν σ' αυτοάμυνα, οι Μουσουλμάνοι προειδοποιήθηκαν να μην προχωρήσουν πέραν του σημείου της αυτοάμυνας στο σημείο της παράβασης.

Η απέχθεια του Ισλάμ για τον πόλεμο και την αιματοχυσία θεωρείται δεδομένη, επομένως η εξαίρεση είναι η απόκρουση των εισβολέων. «..Σε όποιον σας επιτεθεί επιτεθείτε με τον ίδιο τρόπο, που σας επιτέθηκε...». [2/194] «Είχε γραφτεί ο πόλεμος για σας, έστω κι αν τον αποστρέφεστε (μισείτε)». [2/216] Επομένως, η αρχική επίθεση σε άλλους δεν επιτρέπεται στο Ισλάμ.

3 – Αν και ο Ιερός Αγώνας μ' αυτήν την έννοια σημαίνει τον αμυντικό πόλεμο για την υπεράσπιση της Πίστης και των Μουσουλμάνων, αυτός ο Αγώνας δεν περιορίζεται στην πάλη σε μια μάχη. Συμπεριλαμβάνει τον Αγώνα με την παρουσία, τη σκέψη, ή οποιοδήποτε άλλο μέσο, που βοηθάει στην απόκρουση επίθεσης, για να προστατευτεί η Ισλαμική κοινωνία και η θρησκεία στην οποία πιστεύουμε.

Τέτοια αρχή είναι το νόμιμο δικαίωμα κάθε έθνους και στη σύγχρονη εποχή αναγνωρίζεται και από διεθνείς συμφωνίες.

4 – Αν οι Μουσουλμάνοι μάθουν ότι ο εχθρός τους θέλει ειρήνη και διατίθεται να σταματήσει κάθε είδος εχθροπραξίας, το Ισλάμ διατάσσει τους Μουσουλμάνους να συμφωνήσουν με την αίτηση του εχθρού τους. Αυτό δηλώνεται στο ακόλουθο Κορανικό εδάφιο: «Κι αν ο εχθρός

ρέπει προς την ειρήνη, τότε κι εσύ να κλίνεις προς αυτήν και βασίσου Στον Αλλάχ...» [8/61]. Επιπλέον, το Ισλάμ προτρέπει την ειρηνική συμβίωση με τους άλλους, και τη σύναψη καλών σχέσεων μαζί τους, υπό την προϋπόθεση ότι δεν επιτίθενται στους Μουσουλμάνους. Τα Κορανικά εδάφια παροτρύνουν τους Μουσουλμάνους να φέρονται σ' αυτόν τον κόσμο αμερόληπτα, δίκαια και καλοπροαίρετα: «Δε σας Απαγορεύει ο Αλλάχ να φέρεστε καλοπροαίρετα και δίκαια σ' όσους δε σας πολεμούν για την θρησκεία σας και δεν σας βγάζουν από τα σπίτια σας. Ο Αλλάχ Αγαπάει τους δίκαιους».[60/8] Επομένως, ο στόχος του Ισλάμ είναι η εξάπλωση, επικράτηση της ειρήνης, και της ανεκτικότητας ανάμεσα στον λαό και Προτρέπει τη συνεργασία για το καλό της ανθρωπότητας.

Επομένως, οι κατηγορίες, που βρίσκει κανείς σε διεθνείς μέσα μαζικής ενημέρωσης, ότι το Ισλάμ είναι μια θρησκεία, που διακηρύττει την επιθετικότητα, τον εξτρεμισμό, τον φανατισμό, και την τρομοκρατία είναι εντελώς άδικες κατηγορίες, που δεν έχουν καμία βάση στο Ισλάμ. Το Ισλάμ αντίθετα είναι μια θρησκεία ελέους και ειρήνης. Θα το εξηγήσουμε αυτό πιο λεπτομερειακά στις ακόλουθες δυο ενότητες μας.

(5) Προάγει το Ισλάμ τον εξτρεμισμό και την βία;

1 – Το Ισλάμ είναι θρησκεία ελέους και ανεκτικότητας. Καλεί τον κόσμο στην ειρήνη και στην δικαιοσύνη και προστατεύει την ελευθερία και την αξιοπρέπεια του ατόμου. Αυτά δεν είναι μόνο συνθήματα, που προωθεί το Ισλάμ, αλλά βασικές του αρχές, πάνω στις οποίες οικοδομήθηκε η Ισλαμική εγκαθίδρυση: «Κι δεν σε στείλαμε (ω! Μοχάμμαντ! ﷺ) παρά μόνο από έλεος για όλο τον κόσμο» [21/107] Και ο Προφήτης αναφέρθηκε στην αποστολή του λέγοντας: Απεστάλην για ν' ολοκληρώσω τα χρηστά ήθη. Το Ισλάμ,

αναγνώρισε στον άνθρωπο το δικαίωμα της επιλογής, ακόμα και στα θέματα πεποίθησης: «Όποιος θέλει ας πιστέψει κι όποιος θέλει ας απιστεί» [18/29] Η πρόσκληση για το Ισλάμ στηρίζεται στη σοφή πειθώ, στο ευγενές κήρυγμα, και στην εύλογη αντιπαράθεση, κι όχι στον εξαναγκασμό, και στην επιβολή. Επίσης το Ισλάμ επιτάσσει την δικαιοσύνη και την αγαθοεργία κι απαγορεύει τις αισχροτήτες, τ' απαράδεκτα, την πορνεία, την διαφθορά στην γη, και καλεί στην αντιμετώπιση του κακού με το καλό, και αφού και ο Προφήτης ﷺ συγχώρησε τον λαό της Μέκκας, όταν την κατέκτησε με όλες τις κακουχίες, που προξένησαν σ' αυτόν και στους Συντρόφους του, τις αδικίες, τον κατατρογμό, την θανάτωση, και τους βασανισμούς, δείχνοντας μεγαλοψυχία και λέγοντας τους: «Προχωρήστε, είσαστε ελεύθεροι».

2 – Υπάρχει μια ξεκάθαρη ομοψυχία στο Ισλάμ και στην ειρήνη. Στην Αραβική, οι δυο λέξεις «Ισλάμ» (αφοσίωση) και «Σαλάμ» (ειρήνη) είναι ομόρριζες. Ο Παντοδύναμος Αλλάχ περιγράφει τον Εαυτό του ως «Ειρήνη». Ο Μουσουλμανικός χαιρετισμός επίσης είναι χαιρετισμός ειρήνης, που είναι συνεχής υπενθύμιση ότι η ειρήνη είναι ένας απ' τους βασικούς στόχους του Ισλάμ, που πρέπει πάντοτε να λαμβάνεται υπ' όψη. Κάθε Μουσουλμάνος τελειώνει τις προσευχές του, πέντε φορές ημερήσια, με τον χαιρετισμό της ειρήνης, στα δεξιά του και μετά τον επαναλαμβάνει στ' αριστερά του, πράγμα που συμβολίζει την Ισλαμική ευχή επικράτησης ειρήνης σ' όλο τον κόσμο.

3 – Είναι ξεκάθαρο απ' τα προαναφερόμενα ότι το Ισλάμ είναι μια φιλειρηνική Θρησκεία και επομένως, δεν υπάρχει πιθανότητα να συνηγορεί υπέρ της βίας, του φανατισμού, της θρησκοληψίας, της τρομοκρατίας, ή οποιασδήποτε μορφής επίθεσης, κατά του κόσμου και της παρουσίας του. Οι Ισλαμικοί κανόνες, και οι Ισλαμικές αρχές στοχεύουν στην

περιφρούρηση των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, που συμπεριλαμβάνουν το δικαίωμα ζωής, οικογένειας, ελευθερίας πεποιθήσεων, σκέψης, και περιουσίας.

Η Θρησκεία του Ισλάμ απαγορεύει οποιαδήποτε μορφή επίθεσης σ' άλλους, σε τέτοιο βαθμό, που το Ισλάμ διακηρύττει ότι η επίθεση κατά ενός ατόμου θεωρείται ως επίθεση σε όλη την ανθρωπότητα, και αυτό εκφράζεται στ' ακόλουθο Κορανικό εδάφιο: «...Αν κάποιος σκοτώσει κάποιον – εκτός αν πρόκειται για ποινή φόνου, ή διαφθοράς της γης – είναι σαν να σκοτώνει όλο τον κόσμο, κι αν κάποιος προφυλάξει ζωή είναι σαν να προφυλάγει την ζωή του κόσμου όλου». Έτσι, κάθε άνθρωπος αντιπροσωπεύει την ανθρωπότητα, και το ενδιαφέρον του Ισλάμ για την περιφρούρηση και διατήρηση της ανθρωπότητας εκδηλώνεται με το σεβασμό του Μουσουλμάνου προς τους άλλους, αναγνωρίζοντας την ελευθερία, την αξιοπρέπεια, και όλα τ' ανθρωπίνια δικαιώματά τους. Μια από τις ρήσεις του Προφήτη ﷺ δηλώνει: «Κάθε Μουσουλμάνος απαγορεύεται να χύσει αίμα, ν' αρπάξει περιουσία, ή ν' ατιμάσει άλλον Μουσουλμάνο. Μια άλλη ρήση του Προφήτη ﷺ δηλώνει: «Δεν επιτρέπεται σε Μουσουλμάνο να τρομοκρατήσει Μουσουλμάνο».

Η Θρησκεία του Ισλάμ κάνει επίσης επίκληση για την ειρηνική συνύπαρξη ανάμεσα στα έθνη, και προστάζει τους Μουσουλμάνους να φέρονται στους αλλόθρησκους, ορθά και δίκαια, όπως δηλώνεται στ' ακόλουθο Κορανικό εδάφιο: «Δεν σας Απαγορεύει Ο Αλλάχ να φέρεστε καλοπροαίρετα και δίκαια σ' όσους δεν σας πολεμούν για την θρησκεία σας και δεν σας βγάζουν από τα σπίτια σας. Ο Αλλάχ Αγαπάει τους δίκαιους».[60/8]

4 – Η ευθύνη της διατήρησης της ασφάλειας των μελών οποιασδήποτε κοινωνίας πρέπει να μοιράζεται σ' όλα τα

μέλη της. Η ανάληψη αυτής της ευθύνης είναι ο μόνος τρόπος για να εξασφαλιστεί η ασφάλεια, και η σταθερότητα κατά του κινδύνου της διαφθοράς και της εξαχρείωσης. Μια άλλη ρήση απ' τις Προφητικές ρήσεις συγκρίνει την ανθρωπότητα με μια ομάδα, που τράβηξαν κλήρο για να μοιράσουν τις θέσεις τους σ' ένα καράβι. Τ' αποτέλεσμα ήταν κάποιοι έμειναν στο κατάστρωμα, και κάποιοι κατέβηκαν στ' αμπάρι. Όταν αυτοί που ήταν στ' αμπάρι θέλησαν να πιούν νερό, ανέβηκαν στο κατάστρωμα, και είπαν πως μπορούσαν για να πιούν νερό ν' ανοίξουν μια τρύπα στον πάτο του καραβιού, που ήταν ο δικός τους χώρος, και μ' αυτόν τον τρόπο δε θα έβλαπταν το κατάστρωμα του πλοίου, ούτε τον κόσμο, που ήταν επάνω του. Αν τότε αυτοί που ήταν στο κατάστρωμα τους επέτρεπαν να το κάνουν, θα είχαν χαθεί όλοι, αλλά αν τους απέτρεπαν, θα είχαν σωθεί όλοι από τον πνιγμό.

(6) Ποια είναι η στάση του Ισλάμ στα θέματα του φανατισμού και της τρομοκρατίας;

1 – Το Ισλάμ είναι ενάντια σε κάθε μορφή θρησκοληψίας και επομένως, δεν προτρέπει τους οπαδούς του στο φανατισμό. Επιπλέον, δεν υπάρχει καμία κατηγορηματική απόδειξη στις πηγές του Ισλάμ: Κοράνιο και Παραδόσεις του Προφήτη, μ' αυτόν το σκοπό. Το κάλεσμα για την περίπτωση του Ισλάμ αναφέρεται στο Κοράνιο και βασίζεται σε μια σοφή και εύγλωττη πρόσκληση, και τέτοια συμπεριφορά δεν μπορεί να θεωρηθεί ποτέ εκδήλωση φανατισμού. Ο ίδιος ο Προφήτης είπε στους παγανιστές της Μέκκας, που αρνήθηκαν ν' ασπαστούν την πίστη του Ισλάμ: «Έχετε την δική σας θρησκεία κι εγώ έχω την δική μου θρησκεία». [109/6]

2 – Σχετικά με τις θρησκείες, που αποκαλύφθηκαν πριν το Ισλάμ, οι Μουσουλμάνοι διδάσκονται να πιστέψουν στους

Προφήτες, που προηγήθηκαν τον Μοχάμμαντ ﷺ και αυτή τους η πίστη είναι απαραίτητο στοιχείο του Ισλάμ. Αυτό δηλώνεται στο ακόλουθο Κορανικό εδάφιο: «Να λέτε: Πιστέψαμε στον Αλλάχ και σ' ό,τι μας Αποκάλυψε, και σ' ό,τι Αποκάλυψε στον Αβραάμ, Ισμαήλ, Ισαάκ, Ιακώβ, και στις δώδεκα φυλές (του Ισραήλ) και σ' ό,τι παραδόθηκε στο Μωυσή και στον Χριστό, και σ' ό,τι παραδόθηκε στους Προφήτες απ' τον Κύριό τους. Δεν κάνουμε διάκριση ανάμεσά σ' οποιονδήποτε απ' αυτούς. Κι εμείς είμαστε Μουσουλμάνοι.» [2/136]

Αυτό το εδάφιο βεβαιώνει ότι δεν υπάρχει διάκριση ανάμεσα στους Προφήτες, και αυτή η ανεκτικότητα δεν υπάρχει σε καμία άλλη θρησκεία. Πώς γίνεται μια τέτοια θρησκεία να κατηγορείται για θρησκοληψία και φανατισμό;

3 – Το Ισλάμ καλεί όλο τον κόσμο να ενωθεί και να συνυπάρξει με φιλία και τρυφερότητα παρά τις διαφορές που τον διέπουν: «Ω! Εσείς οι άνθρωποι! Σας πλάσαμε αρσενικά και θηλυκά και σας κατατάξαμε σε λαούς και φυλές για ν' αναγνωρίζετε μεταξύ σας...». [49/13] Παρόμοια, το Ισλάμ καλεί τους οπαδούς του, με σαφείς όρους, να ζήσουν σε ειρήνη με τους αλλόθρησκους, όπως συνάγεται απ' τ' ακόλουθο Κορανικό εδάφιο: «Δεν σας Απαγορεύει ο Αλλάχ να φέρεστε καλοπροαίρετα και δίκαια σ' όσους δεν σας πολεμούν για την θρησκεία σας και δεν σας βγάζουν απ' τα σπίτια σας. Ο Αλλάχ Αγαπάει τους δίκαιους». [60/8]

4 – Το Ισλάμ προτρέπει τους Μουσουλμάνους να συγχωρούν αυτούς που τους αδικούν: «...Η συγχώρηση (παραχώρηση) είναι πλησιέστερη της αγαθοσύνης...» [2/237] Επιπλέον, το Ισλάμ προτρέπει τους Μουσουλμάνους ν' αντιμετωπίζουν κάθε προσβολή με φιλανθρωπία, με την ελπίδα να γίνει ο εχθρός φίλος: «... Και δεν ισούται το καλό με το κακό. Ν' ανταποδίσετε με το καλύτερο. Τότε θα αναπτυχθεί στενή

φιλία ανάμεσα σε σας και σ' αυτόν, που υπήρχε προηγουμένως μεταξύ σας εχθρότητα». [41/34]

5 – Ο Προφήτης είπε σε μια απ' τις Ρήσεις του: «Ανακοινώστε τα καλά νέα, και τις ευχάριστες ειδήσεις, και μην αποκρούετε για να μην αποξενώνετε τους ανθρώπους». Αυτό είναι ξεκάθαρη πρόσκληση για άρνηση της θρησκοληψίας, που τρέφει το μίσος, ενώ η ανακοίνωση των καλών νέων, και των ευχάριστων ειδήσεων είναι σημείο ανεκτικότητας και επιείκειας.

Αφού το Ισλάμ καταδικάζει τον φανατισμό και τον εξτρεμισμό, καταδικάζει και την τρομοκρατία και την ανθρωποκτονία. Στην πραγματικότητα, το Ισλάμ θεωρεί την επίθεση σ' ένα άτομο, επίθεση σ' όλη την ανθρωπότητα: «...Αν κάποιος σκοτώσει κάποιον – εκτός αν πρόκειται για ποινή φόνου, ή δημιουργήσει διαφθορά στη γη – θα είναι σαν να σκοτώνει όλο τον κόσμο...». [5/32]

6 – Επομένως, η κατηγορία ότι το Ισλάμ ευθύνεται για την τρομοκρατία είναι αθεμελίωτη. Εάν κάποιοι Μουσουλμάνοι είναι φανατικοί, ή ακόμη και τρομοκράτες, αυτό δε σημαίνει ότι το Ισλάμ πρέπει να θεωρηθεί υπεύθυνο για τις πράξεις τους. Είναι απαραίτητο να διαφοροποιούμε ανάμεσα στις ανεξίτηλες διδασκαλίες και δίκαιες αρχές του Ισλάμ και την ανεύθυνη και φανατική συμπεριφορά κάποιων Μουσουλμάνων. Πρέπει όλοι να έχουμε υπ' όψη ότι η θρησκοληψία, και ο φανατισμός δεν περιορίζονται στους οπαδούς συγκεκριμένης θρησκείας, και ότι η τρομοκρατία έχει γίνει διεθνές φαινόμενο, και πρόβλημα, και αυτό είναι γεγονός, που φέρει τη μαρτυρία του σύγχρονου κόσμου μας. Πώς μπορεί τότε η Πίστη του Ισλάμ να κατακριθεί για το παγκόσμιο φαινόμενο της τρομοκρατίας, αφού υπάρχει ανάμεσα στους οπαδούς όλων των θρησκειών;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

Το Ισλάμ και τα Θέματα που αφορούν τον άνθρωπο

(1) Ποια είναι η αλήθεια της σχέσης Αλλάχ - ανθρώπου;

1 – Ο Αλλάχ Έπλασε τον άνθρωπο, και τον Εγκατέστησε στην γη ως Διάδοχό του, και Έθεσε το σύμπαν με τους ουρανοί και την γη, και όλα όσα υπάρχουν ανάμεσα τους στην υπηρεσία του ανθρώπου, και του Έδωσε εντολή να οικήσει την γη. Αυτό υποδεικνύει ότι ο Αλλάχ Σκόπευε να είναι ο άνθρωπος ο άρχοντας του σύμπαντος, αλλά ταυτόχρονα δεν πρέπει να ξεχάσει ότι ο Αλλάχ τον Έπλασε. Επομένως είναι δούλος του Αλλάχ, Του Δημιουργού του, που ζητείται να Τον υπηρετεί ως λάτρης Του, κι όχι ως δουλοπρεπής, ή περιφρονητέος σκλάβος. Ο Παντοδύναμος Αλλάχ έδωσε στον άνθρωπο την ελευθερία της επιλογής, υπακοής, ή ανυπακοής, ανάμεσα στο να πιστέψει σ' Αυτόν ή να Τον απαρνηθεί και αυτό αναφέρεται στ' ακόλουθο Κορανικό εδάφιο: «Επιτρέψτε σ' όποιον θέλει να πιστέψει και σε όποιον θέλει ν' αρνηθεί» [18/29] Η ελευθερία της επιλογής είναι τ' αντίθετο της σκλαβιάς. Ο άνθρωπος είχε ανέκαθεν το δικαίωμα, και την ελευθερία της επιλογής της πορείας του στη ζωή, και επομένως είναι υπεύθυνος για τις πράξεις του: «Όποιος κάνει καλό, το κάνει υπέρ του εαυτού του, και όποιος κάνει κακό, το κάνει κατά του εαυτού του...» [45/15]

2 – Ο Αλλάχ έχει Τιμήσει τον άνθρωπο και τον Προτίμησε απ' τα πολλά πλάσματά Του, όπως δηλώνεται στ' ακόλουθο εδάφιο: «Έχουμε Τιμήσει τους απογόνους του Αδάμ...» [17/70] Αυτή η τιμή με την οποία Ευλόγησε ο Αλλάχ τον άνθρωπο είναι ακριβώς τ' αντίθετο της δουλοπρέπειας και της καταφρόνησης, και όταν ο Αλλάχ Έπλασε τον άνθρωπο και του Εμφύσησε ζωή από το Πνεύμα Του, Διέταξε τους αγγέλους να τον προσκυνήσουν: « Κι όταν τον Δημιουργήσω,

και του Εμφυσήσω ζωή απ' το Πνεύμα Μου, να πέσετε εμπρός του να τον προσκυνήσετε» [15/29] Σ' αυτό το πνευματικό εμφύσημα έγκειται η στενή σχέση ανάμεσα στον άνθρωπο και τον Δημιουργό του, και κάθε άνθρωπος διατηρεί μέσα στην ψυχή του το ίχνος αυτού του θεϊκού εμφυσήματος, που πάντοτε τον κάνει να αισθάνεται ότι ο Αλλάχ Βρίσκεται μαζί του, όπου κι αν είναι: «...Και Είναι μαζί σας, όπου κι αν βρίσκεστε...» [57/4]

3 – Το Κοράνιο επίσης μας διαβεβαιώνει ότι ο Παντοδύναμος Αλλάχ Βρίσκεται πιο κοντά στον άνθρωπο απ' ότι η σφαγίτιδα φλέβα του⁽¹⁾ και ότι Είναι πάντοτε δίπλα του, και Ακούει τις παρακλήσεις κάθε ανθρώπου που Τον επικαλείται⁽²⁾ και είναι ο Ελεήμων και το έλεος Του επεκτείνεται στα πάντα⁽³⁾. Παρόλο που Ο Αλλάχ Ο Παντοδύναμος, Περιγράφηκε στο Κοράνιο μια φορά ως Δυνάστης των πάντων, και δυο φορές ως Καταλυτής, και έξι φορές ως Κυρίαρχος, Περιγράφηκε πενήντα-επτά φορές ως Οικτίρμων, και εκατόν δεκαπέντε φορές ως Ελεήμων, επιπρόσθετα περιγράφηκε στις αρχές των Κορανικών κεφαλαίων εκατόν δεκατέσσερις φορές ως Οικτίρμων και Ελεήμων, καθώς και τέσσερις φορές ως Ελεημωνότατος των Οικτιρμώνων, και δέκα φορές ως Επιεικής. Ο Παντοδύναμος Αλλάχ Περιγράφηκε επίσης ως Ευγενικός και Τρυφερός και η ιδιότητα του Ελέους Του αναφέρθηκε αμέτρητες φορές.

Τα προαναφερόμενα εδάφια αποδεικνύουν τη στενή σχέση ανάμεσα στον άνθρωπο και Τον Δημιουργό του γιατί είναι μια σχέση εγγύτητας, ελέους, ανταπόκρισης στις προσευχές και στις παρακλήσεις του ανθρώπου.

Ο Παντοδύναμος Αλλάχ είναι πιο Ελεήμων και Συμπονετικός στα πλάσματά Του, απ' ότι μια μητέρα στο

(1) 50/16 - (2) 2/186 - (3) 7/156

παιδί της, και αυτό το έλεος το νιώθει κάθε Μουσουλμάνος στα βάθη της καρδιάς του.

(2) Ποια είναι στάση του Ισλάμ σχετικά με τον ανθρώπινο νου;

1 – Το Ισλάμ είναι η μόνη θρησκεία, που ανύψωσε τη θέση του ανθρώπινου νου, και δήλωσε τη σημαντικότητά του. Ο ανθρώπινος νους είναι το μέσο, με το οποίο ο άνθρωπος μπορεί ν' αναλάβει καθήκον και ευθύνη. Είναι η πηγή της νοημοσύνης του ανθρώπου, που του επιτρέπει ν' αναγνωρίζει Τον Δημιουργό του, τα μυστήρια της δημιουργίας, και την υπεροχή Του Δημιουργού του. Το Κοράνιο απευθύνεται στη νοημοσύνη του ανθρώπου και τον προτρέπει να εξετάσει το σύμπαν και να διαλογιστεί περί της ύπαρξής του. Επιπρόσθετα η μελέτη οδηγεί στο όφελος της ανθρωπότητας, και το Ισλάμ προτρέπει τον άνθρωπο ν' αγωνιστεί για να κάνει την γη να ευημερήσει και να ευδοκιμήσει. Επιπλέον, δεν υπάρχει τίποτα, που ν' αποδεικνύει ότι το Ισλάμ απαγορεύει τους Μουσουλμάνους απ' το να χρησιμοποιήσουν την αίσθηση της κρίσης τους, ή ότι αυτό είναι ενάντια στην επιστημονική σκέψη.

2 - Το Ισλάμ προστάζει τον άνθρωπο να χρησιμοποιεί τη διάνοιά του. Το Ισλάμ επίσης κατηγορεί εκείνους, που δεν χρησιμοποιούν τις διανοητικές τους ικανότητες σκέψης, λογικής, και συλλογισμού. Το Κοράνιο περιγράφει αυτόν τον κόσμο: «Έχουν καρδιές με τις οποίες δεν αισθάνονται, μάτια με τα οποία δεν βλέπουν, και αυτιά με τα οποία δεν ακούν. αυτοί είναι σαν ζώα, και ίσως ακόμη πιο ανόητοι γιατί είναι απρόσεκτοι» [7/179]. Επιπλέον, το Κοράνιο θεωρεί αμαρτία την έλλειψη χρήσης των αισθήσεων και της λογικής, και περιγράφει τι θα συμβεί την Ημέρα της Κρίσεως στους άπιστους: «Είπαν, αν ακούγαμε και είχαμε μυαλό, δεν θα

ήμασταν ανάμεσα στους συντρόφους της φωτιάς, και παραδέχτηκαν την ενοχή τους» [67/10]

3 – Το Ισλάμ έλκει την προσοχή του ανθρώπου στο γεγονός ότι Ο Αλλάχ Έθεσε όλο το σύμπαν στην υπηρεσία του. Επομένως, είναι καθήκον του να χρησιμοποιήσει τις διανοητικές του ικανότητες για το καλό της ανθρωπότητας και την ευκαρπία της γης. Το ακόλουθο Κορανικό εδάφιο επιβεβαιώνει αυτό το θέμα: «Αυτός σας Έπλασε από την γη και σας Εγκατάστησε σ' αυτήν...» [11/61] και «σε σας Υπέταξε ό,τι υπάρχει στους ουραμούς και στην γη, όλα μαζί τα έπλασε Εκείνος. Σ' αυτά υπάρχουν σημεία (αποδείξεις) γα' αυτούς που διαλογίζονται.» [45/13]

Επομένως, όλο το σύμπαν είναι ένας χώρος, όπου ο άνθρωπος μπορεί ν' ασκήσει τις διανοητικές του δυνάμεις χωρίς καμία απαγόρευση, ή αντίσταση στη σκέψη του, υπό τον όρο οι ενέργειες του ν' απευθύνονται για το καλό της ανθρωπότητας. Όλα όσα ωφελούν την ανθρωπότητα, ή επιφέρουν την ακμή, και την ευημερία της ενθαρρύνονται απ' το Ισλάμ.

4 – Τα Ισλαμικά θρησκευτικά κείμενα είναι επιτακτικά για κάθε Μουσουλμάνο αναφορικά με τις βάσεις της θρησκευτικής νομοθεσίας. Ωστόσο, είναι εντελώς ελεύθερος ν' αγωνιστεί για τα εγκόσμια. Σ' αυτό αναφέρθηκε ο Προφήτης λέγοντας: «Είσαστε πιο εξοικειωμένοι με τα θέματα του κόσμου στον οποίο ζείτε».

Η ελευθερία της σκέψης και η επιστημονική έρευνα εγγυώνται από το Ισλάμ, υπό τον όρο να μην παραβιάζει την ιερότητα της Πίστης, τις Πεποιθήσεις της, και τα κείμενά της, όπως το Κοράνιο και την Προφητική Παράδοση. Οποιαδήποτε προσπάθεια αλλαγής, αλλοίωσης, ή γελοιοποίησης οποιουδήποτε κειμένου, απ' τα ιερά αυτά κείμενα δεν απαγορεύεται και μόνο, αλλά είναι και

ασυγχώρητη αμαρτία. Όλα τα υπόλοιπα στον κόσμο μπορούν να ερευνηθούν, να μελετηθούν και να εξεταστούν.

(3) Είναι το Ισλάμ μοιρολατρική θρησκεία;

1 – Όποιος διαβάσει και μελετά τα εδάφια του Κορανίου θα ανακαλύψει ότι το Ισλάμ είναι μια θρησκεία, που προτρέπει τον άνθρωπο στη δράση, γιατί η εργασία είναι η ζωή και χωρίς την εργασία η ζωή θα πάψει να υφίσταται. Επομένως, βρίσκουμε σε πολλά Κορανικά εδάφια ότι Ο Αλλάχ Συνέδεσε τις ενάρετες πράξεις με την αληθινή Πίστη. Οι ενάρετες πράξεις είναι οι πράξεις, και οι ενέργειες που εκτελούνται είτε θρησκευτικής, ή κοινωνικής φύσης για την ωφέλεια της ανθρωπότητας, ή την απόκρουση του κακού: «Και λέγε: Εργάζεστε, γιατί Ο Αλλάχ θα Δει τα έργα σας, και ο Απόστολος του, καθώς και οι πιστοί.» [9/105]

Το Κοράνιο προτρέπει τον κόσμο να δουλεύει ακόμα και την Παρασκευή, ημέρα ανάπαυσης, και λατρείας των Μουσουλμάνων: «Όταν τελειώσει η προσευχή, σκορπιστείτε στη γη (όπου θέλετε) και αναζητήστε τα αγαθά Του Αλλάχ...» [62/10]

2 – Ο Προφήτης ﷺ προέτρεψε τους πιστούς, να εργάζονται μέχρι την τελευταία στιγμή της ζωής τους, και μέχρι το τέλος του κόσμου. Αναφέρεται ότι έχει πει: «Αν η τελευταία ώρα φτάσει, και σας βρει με βλαστό στο χέρι, που σκοπεύατε να φυτέψτε, αν μπορέσετε φυτέψτε τον». Ο Προφήτης επίσης δεν ενέκρινε εκείνους, που δαπανούσαν την ημέρα τους, και τη νύχτα προσευχόμενοι στα τεμένη, και βασίζονταν σ' άλλους για να τους συντηρήσουν. Επαίνεσε επίσης εκείνον που μοχθώντας κέρδιζε τα προς το ζην, και είπε ότι το χέρι που μοχθεί εργαζόμενο είναι ευλογημένο από Τον Αλλάχ και τον Απόστολό Του.

3 – Ο Προφήτης ﷺ, που είναι το υπόδειγμα όλων των Μουσουλμάνων, όπως δηλώνεται και στο Κοράνιο, δούλευε, σχεδίαζε, μελετούσε, και ετοίμαζε τα πάντα, που χρειαζόταν και μετά εμπιστευόταν την επίτευξή τους Στον Αλλάχ. Το να εμπιστευτούμε Τον Αλλάχ δε σημαίνει να παραμελήσουμε την εργασία και να προσευχόμαστε στον Αλλάχ για να πραγματοποιήσει ακούραστα την ελπίδα μας. Ο λόγος γι' αυτό είναι ότι η πίστη και η εμπιστοσύνη Στον Αλλάχ δεν είναι μόνο αναγκαία, αλλά και υποχρεωτική, για να μας υπενθυμίζει τον Παντοδύναμο Αλλάχ, που μας Εμπνέει πνευματική ενέργεια, η οποία μας καθιστά ικανούς να υπερισχύουμε εμπόδια, ή προβλήματα με αποφασιστικότητα. Αυτή η εμπιστοσύνη και εξάρτηση από Τον Αλλάχ, θα πρέπει να είναι μια ισχυρή και θετική δύναμη, και όχι μια παθητική και απαθής στάση.

4 – Το να βασίζεται κανείς εντελώς Στον Αλλάχ, χωρίς να κάνει καμία προσπάθεια για να πραγματοποιήσει τους στόχους του, με την πρόφαση ότι η Βούληση Του Αλλάχ θα πραγματοποιηθεί όπως Εκείνος Θέλει, το Ισλάμ το απορρίπτει, γιατί Ο Αλλάχ δεν Βοηθά κάποιον, που δεν προσπαθεί να βοηθήσει τον εαυτό του. Ο Αλλάχ όμως Βοηθά κάποιον, που αγωνίζεται για να κατορθώσει τους στόχους του: «..Ο Αλλάχ δεν θ' Αλλάξει την κατάσταση ενός λαού, αν οι ίδιοι δεν αλλάξουν εσωτερικώς...» [13/11]

Ο Όμαρ Ίμπεν Αλ-Χαττάμπ έδιωξε μια ομάδα, που δαπανούσαν όλο το χρόνο τους προσευχόμενοι στο τέμενος, και που βασίζονταν σ' άλλους για να δουλέψουν και να τους συντηρήσουν και αναφώνησε: «Ο ουρανός δεν βρέχει χρυσάφι ούτε ασήμι». Υποστήριξε την δήλωσή του αναφέροντας μια απ' τις Ρήσεις του Προφήτη ﷺ και είπε: «Κάντε ότι κάνουν τα πουλιά. Βγαίνουν κάθε πρωί με άδειες σγάρες και γυρίζουν στο τέλος της μέρας με γεμάτες». Οι

άνθρωποι πρέπει να μάθουν το μάθημα απ' τα πουλιά, που βγαίνουν κάθε πρωί για αναζήτηση τροφής, και γυρνάνε στο τέλος της μέρας με τον καρπό της αναζήτησής τους.

(4) Ποια είναι η τοποθέτηση του Ισλάμ στο θέμα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων;

1 – Το Ισλάμ ήταν η πρώτη θρησκεία, που τόνισε τ' ανθρωπίνια δικαιώματα, και την αναγκαιότητα της περιφρούρησής τους. Κάθε ερευνητής της Ισλαμικής Νομοθεσίας, μαθαίνει να διακηρύττει τα βασικά Ανθρώπινα Δικαιώματα, που συμπεριλαμβάνουν τη ζωή, την πίστη, το πνεύμα, την περιουσία, και την οικογένεια, τα οποία περιφρουρούνται απ' το Ισλάμ. Η ιστορία του Ισλάμ καταγράφει την αποφασιστική στάση του Όμαρ Ίμπεν Αλ-Χαττάμπ ενάντια στην καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων όταν είπε: «Από πότε σκλαβώσατε τους ανθρώπους ενώ τους γέννησαν οι μητέρες τους ελεύθερους;»
2 – Τ' ανθρωπίνια δικαιώματα στο Ισλάμ βασίζονται σε δυο θεμελιώδεις αρχές:

(α) Ισότητα ανάμεσα σ' όλους τους ανθρώπους,

(β) Ελευθερία, που είναι το δικαίωμα κάθε ανθρώπου.

Το Ισλάμ πρεσβεύει την ισότητα σε δυο βάσεις: όλοι οι άνθρωποι έχουν την ίδια ανθρωπινή προέλευση, καθώς και την ίδια αξιοπρέπεια, την οποία απολαμβάνει όλη η ανθρωπότητα.

Αναφορικά με την κοινή προέλευση της ανθρωπότητας, το Ισλάμ διακηρύττει ότι Ο Αλλάχ Δημιούργησε την ανθρωπότητα από μια ψυχή, και συνεπώς όλοι οι άνθρωποι είναι αδέρφια και αδελφές σε μια μεγάλη οικογένεια, στην οποία δεν υπάρχει χώρος για προνόμια βάσει κοινωνικών επιπέδων. Η διαφορά, που υπάρχει ανάμεσα στους ανθρώπους δεν επηρεάζεται από την προέλευσή τους, ή την

ουσία τους, που είναι κοινή. Οι διαφορές, που υπάρχουν ανάμεσα στους ανθρώπους θα 'πρεπε να τους ωθούν να γνωριστούν, να μονιάσουν και να συνεργαστούν: ««Ω! Εσείς οι άνθρωποι! Σας πλάσαμε αρσενικά και θηλυκά και σας κατατάξαμε σε λαούς και φυλές για ν' γνωρίζεστε μεταξύ σας ...ο πιο ενάρετος (εκλεκτός) ανάμεσα σας είναι ο πιο ευλαβής ενώπιον Του Αλλάχ...» [49/13] Η δεύτερη βάση είναι πως η ισότητα βασίζεται στην τιμή και στην αξιοπρέπεια, που Χάρισε Ο Παντοδύναμος Αλλάχ σ' όλη την ανθρωπότητα: «Έχουμε Τιμήσει τους απογόνους του Αδάμ...» [17/70].

Ο Αλλάχ Εγκατέστησε τον άνθρωπο ως διάδοχο Του στην γη, και Διέταξε τους αγγέλους να τον προσκυνήσουν, και τον Έθεσε άρχοντα σ' αυτό το σύμπαν. Ο Αλλάχ επίσης Έταξε όλα όσα υπάρχουν στους ουρανούς, και στην γη για την υπηρεσία του ανθρώπου. Αυτά τα προνόμια τίμησαν και εξύψωσαν τον άνθρωπο, πάνω απ' όλα τα δημιουργήματα. Ο Αλλάχ Απένειμε αυτήν την τιμή, και την αξιοπρέπεια, από την αρχή σ' όλους τους ανθρώπους χωρίς εξαίρεση, Χαρίζοντας έτσι προστασία, και ασυλία σε κάθε άνθρωπο, πλούσιο, ή φτωχό, άρχοντα, ή αρχόμενο, όλοι είναι ίσοι ενώπιον Του Αλλάχ και ενώπιον του Νόμου.

Επίσης ανυπέρβλητη αρχή, πάνω στην οποία βασίζονται τα Ανθρώπινα Δικαιώματα στο Ισλάμ είναι η ελευθερία. Ο Αλλάχ Έπλασε τον άνθρωπο υπεύθυνο ον για να επικρατήσει στην γη, να την κατοικήσει και να ιδρύσει πολιτισμό. Φυσικά, η ευθύνη δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς την ελευθερία, ακόμα και στο θέμα της επιλογής να πιστέψει Στον Αλλάχ, ή όχι, πράγμα που εναπόκειται στην ελεύθερη βούλησή του: «Όποιος θέλει ας πιστέψει, κι όποιος θέλει ας απιστεί». [18/29]

Η ελευθερία περιλαμβάνει όλες τις πτυχές της ανθρώπινης ελευθερίας, ήτοι θρησκευτική, πολιτική, πνευματική, και πολιτιστική και πολιτισμική.

3 – Η Απόφαση στο Ισλάμ βασίζεται στην δικαιοσύνη και στην διαβούλευση, όπως διακηρύττει το Κοράνιο: «Διατάζει Ο Αλλάχ να είστε δίκαιοι και ευεργέτες...» [16/90] και «Κι όταν δικάζεται ανάμεσα σ' ανθρώπους, να δικάζεται με δικαιοσύνη...» [4/58] Ο Παντοδύναμος Αλλάχ Διέταξε να είναι δίκαιη και καλοπροαίρετη η συμπεριφορά προς τους άλλους. Υπάρχουν επίσης πολλά άλλα εδάφια στο Κοράνιο, που διευκρινίζουν αυτό το σημείο.

Αναφορικά με την διαβούλευση, είναι μια θεμελιώδης και υποχρεωτική αρχή στο Ισλάμ. Όταν ο Προφήτης δεν είχε άμεση Θεϊκή Αποκάλυψη σ' οποιοδήποτε θέμα, συμβουλευόταν τους Συντρόφους του, και έπραττε βάσει της πλειοψηφίας, ακόμα κι αν ο ίδιος ήταν ενάντια στην άποψή τους. Παράδειγμα ήταν η διαβούλευση σχετικά με τη Μάχη του Ούχουντ. Ο Προφήτης ήταν της γνώμης ότι οι Μουσουλμάνοι δεν έπρεπε να ξεκινήσουν τον πόλεμο, παρόλα αυτά ενέδωσε στην γνώμη της πλειοψηφίας, που υποστήριζαν τον πόλεμο, και τ' αποτέλεσμα ήταν η ήττα. Παρόλα αυτά, το Κοράνιο τόνισε την αναγκαιότητα της διαβούλευσης και απευθύνθηκε στον Προφήτη ﷺ με τ' ακόλουθο εδάφιο: «Να συγχωρέσεις τα σφάλματά τους, και να ζητάς από Τον Αλλάχ να τους συγχωρεί και να τους συμβουλεύεσαι...» [3/159]

Παρόμοια, δεν πρέπει να παραπλανηθούμε από την άποψη μειοψηφίας νομομαθών, που διατείνονται ότι η διαβούλευση δεν είναι υποχρεωτική. Αυτή η τοποθέτηση τους αντιφάσκει άμεσα με τα θρησκευτικά κείμενα. Το Ισλάμ άφησε στην κρίση των Μουσουλμάνων τη μέθοδο της συμβούλευσης, κατά τον τρόπο, που ταιριάζει με τα

κοινωνικά συμφέροντα. Αν το συμφέρον ενός Μουσουλμανικού κράτους προϋποθέτει ότι η διαβούλευση πρέπει ν' ακολουθήσει τ' αναγνωρισμένο σύστημα, με το οποίο εξασκείται σ' αυτήν την περίοδο, στα σύγχρονα κράτη, τότε και το Ισλάμ δεν αντιτίθεται σ' αυτό το σύστημα, η εφαρμογή του οποίου πρέπει αναγκαία να λαμβάνει υπ' όψη τις περιστάσεις κάθε εποχής και τις εξελίξεις στα εθνικά και διεθνή επίπεδα.

4 – Το Ισλάμ επέτρεψε στον κόσμο να έχει διαφορετικές απόψεις, και επέτρεψε επεξηγηματική ανάλυση στα θρησκευτικά θέματα, υπό την προϋπόθεση οι αναλυτές να έχουν τα κατάλληλα προσόντα. Το Ισλάμ διακηρύττει ότι αυτός, που χρησιμοποιεί την κρίση του σ' ένα θέμα και αστοχεί, αμείβεται από Τον Αλλάχ, ενώ αυτός που χρησιμοποιεί την κρίση του και ευστοχεί αμείβεται διπλά από Τον Αλλάχ. Ο ερευνητής των Ισλαμικών Νομοκανονικών δογμάτων αντιμετωπίζει πολλές διαφορετικές απόψεις σχετικά με πολλά θέματα και κανείς δεν ισχυρίστηκε ποτέ ότι η διαφοροποίηση της γνώμης απαγορεύεται στο Ισλάμ.

Το Ισλάμ επομένως, επιτρέπει απεριόριστα την έκφραση διαφορετικών απόψεων, αρκεί να ενδιαφέρονται για την ευημερία, την ασφάλεια, και την ειρήνη της κοινωνίας τους, και να συμπορεύονται με τις πηγές του Ισλάμ.

(5) Ποια είναι η στάση του Ισλάμ αναφορικά με τις τέχνες;

1 – Το Ισλάμ είναι μια θρησκεία, που θαυμάζει την ομορφιά, που υπάρχει παντού. Ο ίδιος ο Προφήτης είχε δηλώσει κάποτε ότι «Ο Αλλάχ Είναι Εύμορφος και Αγαπάει την ομορφιά». Παρόλα αυτά, το Ισλάμ δίνει προτεραιότητα στα ήθη, επί της ομορφιάς, με την έννοια ότι το δεύτερο υπάγεται και απορρέει απ' το πρώτο. Αυτή είναι η στάση του Ισλάμ σχετικά μ' όλες τις μορφές της τέχνης. Το κριτήριο του Ισλάμ

για να κριθεί οποιοδήποτε έργο, ή μορφή της τέχνης, συνοψίζεται ως εξής : «οτιδήποτε είναι σωστό είναι καλό, και οτιδήποτε είναι λάθος είναι κακό».

Το Κοράνιο μας δίνει έμφαση σε πολλά εδάφια στην ομορφιά του σύμπαντος και στην τελειότητα της δημιουργίας, που θαυμάζεται απ' οποιονδήποτε τη βλέπει.⁽¹⁾ Το Ισλάμ δεν καταδικάζει κανέναν τομέα, ή έργο τέχνης επειδή είναι όμορφο. Ωστόσο, αν παρουσιάσει οποιαδήποτε μορφή ηθικής, ή υλικής ασχήμιας, το Ισλάμ το κατακρίνει.

2 – Αν η τέχνη επιδιώκει την εύστοχη ψυχαγωγία, την εκλέπτυνση, και τον αισθηματικό εξευγενισμό του ανθρώπου, το Ισλάμ φυσικά δεν αντιτίθεται. Ωστόσο, αν απευθύνεται στα σαρκικά ένστικτα του ανθρώπου, με άπρεπη διατύπωση, προωθώντας την φαυλότητα, και στοχεύοντας στην προαγωγή της διαφθοράς των ηθών, τότε το Ισλάμ την κατακρίνει και την καταδιώκει.

3 – Όταν η μουσική, το τραγούδι, και οι στίχοι των τραγουδιών είναι εκλεπτυσμένοι και αρμονικοί, γίνονται αποδεκτοί απ' το Ισλάμ, αρκεί να μην ωθούν άμεσα, ή έμμεσα το ακροατήριο στον πειρασμό, που είναι απαγορευμένος απ' Τον Αλλάχ. Μ' άλλα λόγια, εάν η τέχνη αποσκοπεί στην ανύψωση των ανθρωπίνων αισθημάτων, και το πνεύμα του ανθρώπου, δεν γίνεται μόνο αποδεκτή, αλλά και θαυμαστή. Ο Προφήτης θαύμαζε την φωνή του Άμπου-Μούσα Αλ-Ασαάρη όταν απήγγειλε το Κοράνιο. . Επίσης επέλεγε από τους Συντρόφους του, εκείνους που είχαν το χάρισμα της φωνής για ν' εξαγγέλλουν την προσευχή.

4 – Η υποκριτική δεν απαγορεύεται αρκεί να τηρεί ηθικότητα. Κανείς δεν μπορεί ν' αρνηθεί το σημαντικό ρόλο, που παίζει η τέχνη της υποκριτικής στην αντιμετώπιση πολλών

(1) 15/10, 16/6, 41/12

προβλημάτων της κοινωνίας. Επίσης επικρίνει την φαυλότητα, που μαστίζει την κοινωνία, και προτείνει λύσεις σε πολλά προβλήματα, που την αφορούν. Κάθε μορφή πνευματικής ψυχαγωγίας, που δεν υπερβαίνει τα όρια της σεμνότητας επιτρέπεται στο Ισλάμ. Η εικονική αναπαράσταση επιτρέπεται επίσης και έχει γίνει μια αναγκαιότητα της καθημερινής μας ζωής (φωτογραφίες σε ταυτότητες, διαβατήρια, κ.ά.).

5 - Υπάρχουν καθοριστικά θρησκευτικά κείμενα, που απαγορεύουν την γλυπτική και τ' αγάλματα. Ο λόγος αυτής της απαγόρευσης ανάγεται στην αρχή του Ισλάμ, όταν οι περισσότεροι λάτρευαν είδωλα. Το Ισλάμ προνόησε ότι ίσως τ' αγάλματα να λατρευόντουσαν, απ' εκείνους των οποίων η πίστη ήταν επιφανειακή, και ότι ενδέχεται να επιστρέψουν στην ειδωλολατρία.

Στη σημερινή εποχή, παρέμεινε η απαγόρευση για ν' αποτρέψει το Ισλάμ, ό,τι έγινε στην προ-Ισλαμική εποχή μήπως και επαναληφθεί στο εγγύς, ή ακόμα και στο απώτερο μέλλον, διατύπωσε τον κανόνα της απαγόρευσης, αφού νομοθετεί για όλες τις γενιές, και τις εποχές και ό,τι φαίνεται απίθανο σε μια εποχή, ίσως και να γίνει πραγματικότητα σε μια άλλη, σύντομα, ή αργότερα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ

Η Θέση της Γυναίκας στο Ισλάμ

(1) Αδικεί το Ισλάμ την γυναίκα και καταστέλλει τα δικαιώματά της;

1 – Οι γυναίκες στην προ-Ισλαμική εποχή ζούσαν στη δουλοπρέπεια και στη μιζέρια. Δεν είχαν κανένα απολύτως δικαίωμα, έως την έλευση του Ισλάμ, που τις απελευθέρωσε απ' την αδικία που υπέφεραν. Το Ισλάμ ανύψωσε τη θέση των γυναικών, και τους χάρισε όλα τα δικαιώματα, που είχαν στερηθεί. Επίσης απέδειξε την αθωότητα της Εύας, από την κατηγορία, που της απέδιδε τον πειρασμό, και την έξωση του Αδάμ, ως πηγή του αιώνιου παγκόσμιου κακού, δηλώνοντας ότι ο Σατανάς ήταν, που έβαλε σε πειρασμό τον Αδάμ και την Εύα. Αυτό δηλώνεται στ' ακόλουθο Κορανικό εδάφιο: «Και τότε μπόρεσε ο Σατανάς και τους έκανε ν' αμαρτήσουν βγάζοντας τους έτσι από την κατάσταση στην οποία βρισκόντουσαν...» [2/36]

2 – Το Ισλάμ τονίζει το γεγονός ότι η ανθρωπότητα, δημιουργήθηκε από μια μόνο ψύχη: «Ανθρωποι! Να ευλαβείστε Τον Αλλάχ που σας Έπλασε από μία ψυχή...» [4/1] Αυτό το Κορανικό εδάφιο σημαίνει ότι οι άντρες και οι γυναίκες είναι και οι δυο ίσοι άνθρωποι, και βάσει αυτής της άποψης κανένας τους δεν είναι ανώτερος του άλλου.

Επιπλέον, η τιμή που Απένειμε Ο Αλλάχ στην ανθρωπότητα περιλαμβάνει και τους άνδρες και τις γυναίκες, όπως φανερώνεται στ' ακόλουθο Κορανικό εδάφιο: «Έχουμε Τιμήσει τους απογόνους του Αδάμ...» [17/70]. Οι απόγονοι του Αδάμ υποδηλώνουν όλη την ανθρωπότητα, καθώς όταν το Κοράνιο απευθύνεται μόνο σ' ένα

συγκεκριμένο φύλο, τότε διατυπώνεται ως εξής «Άνδρες!», ή «Γυναίκες!».

3 – Ο Προφήτης Μοχάμμαντ ﷺ περιέγραψε την ισότητα ανάμεσα στους άντρες και στις γυναίκες στ' ακόλουθο ρητό: «Οι γυναίκες είναι ομόλογες των αντρών, και έχουν τα ίδια δικαιώματα, όπως και τις ίδιες υποχρεώσεις». Η λέξη «ομόλογες» δεικνύει ισότητα, και ότι οι άντρες και οι γυναίκες είναι ίσοι ενώπιον Του Αλλάχ, και κανείς τους δεν είναι ανώτερος του άλλου, παρά με την αρετή των ευπρεπών πράξεων και την ευλάβεια. Αυτό δηλώνεται στ' ακόλουθο Κορανικό εδάφιο: «Όποιος κάνει καλό, άνδρας ή γυναίκα, και είναι πιστός, θα του Προσφέρουμε καλή ζωή και θα του ανταμείψουμε ανάλογα με τις πράξεις του.» [16/97] Ο Παντοδύναμος Αλλάχ, Απαντά επίσης στις προσευχές και στις επικλήσεις των ανδρών, όπως και των γυναικών: «Και τους Εισάκουσε ο Κύριός τους, Λέγοντας δεν θα Επιτρέψω ποτέ να χαθεί έργο που έκανε κάποιος από σας, άρρεν ή θηλυκό, είσαστε ίσοι συμπληρώνει ο ένας τον άλλον...» [3/195] Αυτό σημαίνει ότι άντρες και γυναίκες συμπληρώνουν ο ένας τον άλλον, και ότι δεν θα υπήρχε συνέχεια της ζωής στον κόσμο χωρίς την ένωσή τους.

4 – Μετά την ανάγνωση των παραπάνω, που παρατέθηκαν από τις δυο αυθεντικές πηγές του Ισλάμ, το Κοράνιο και την Προφητική Παράδοση, άραγε μπορεί ακόμη το Ισλάμ να κατηγορείται για αδικία και μείωση των γυναικών;

Οι κακοθελητές παρερμηνεύουν τις αρχές του Ισλάμ και ανάγουν σ' αυτές τις απαρχαιωμένες συνήθειες, και τα έθιμα μερικών Μουσουλμάνων, που συμπεριφέρονται άδικα στις γυναίκες. Οποιαδήποτε αντικειμενική και αμερόληπτη κρίση του Ισλάμ θα πρέπει να διαφοροποιεί τις δυο περιπτώσεις. Η υποβαθμισμένη θέση των γυναικών σε ορισμένες Μουσουλμανικές κοινωνίες οφείλεται στην άγνοια που

επικρατεί και δεν είναι αποτέλεσμα των διδαγμάτων, ή των αρχών του Ισλάμ.

(2) Υπάγεται πάντοτε η γυναίκα στον άντρα;

1 – Το Ισλάμ χάρισε στη Μουσουλμάννα γυναίκα ολική οικονομική ανεξαρτησία, και της έδωσε το δικαίωμα να χειρίζεται την περιουσία της, ν' αγοράζει, να πουλάει, να επενδύει, και να δωρίζει χωρίς την άδεια του άνδρα, αρκεί να έχει την δικαιοπρακτική ικανότητα. Ούτε ο σύζυγός της, μήτε οι άρρενες συγγενείς της έχουν δικαίωμα να λάβουν, από την περιουσία της χωρίς την έγκρισή της.⁽¹⁾

2 – Κανένας άντρας, ούτε ακόμα κι ο πατέρας, μπορεί να αναγκάσει την κόρη του να παντρευτεί παρά την θέλησή της, αφού η έγκρισή της για τον γάμο είναι δεδομένη. Μια νεαρή πήγε κάποτε στον Προφήτη ﷺ να παραπονεθεί ότι ο πατέρας της την πάντρεψε με τον ξάδερφο της, που εκείνη αντιπαθούσε, επειδή πατέρας ήθελε ν' ανυψώσει τη θέση του μ' αυτόν τον γάμο. Ο Προφήτης κάλεσε τον πατέρα της νεαρής και της είπε μπροστά του ότι ήταν ελεύθερη να εγκρίνει τον γάμο, ή να τον απορρίψει. Η νεαρή ενέκρινε τον γάμο με τη θέλησή της και είπε στον Προφήτη: «Προφήτη του Αλλάχ! Τώρα συμφωνώ με το θέλημα του πατέρα μου, και το μόνο, που ήθελα, ήταν να μάθουν τα κορίτσια, και οι γυναίκες ότι ο εξαναγκασμός σε γάμο δεν είναι πατρικό δικαίωμα!»

3 – Η γυναίκα είναι σύντροφος του άντρα στην οικογένεια και στην ανατροφή των παιδιών τους. Καμία οικογένεια δεν μπορεί να είναι ευτυχισμένη χωρίς τη θετική σύμπραξη των δυο συζύγων, χωρίς την οποία η ζωή της οικογένειας θα ήταν

(1) In the sixties of the twentieth century, in the Province of Quebec, Canada, a man could sell his wife's property without her consent or power of attorney.

ακατάλληλη, και τα παιδιά θα ήταν τα θύματα αυτών των καταστάσεων. Ο Προφήτης ﷺ, δήλωσε ότι οι άντρες και οι γυναίκες πρέπει να συμμετέχουν στην ευθύνη λέγοντας: «Είσαστε όλοι ποιμένες και είσαστε όλοι υπεύθυνοι για αυτούς που ποιμάνετε. Ένας θρησκευτικός ηγέτης είναι υπεύθυνος για το ποίμνιο του, και κάθε άντρας είναι υπεύθυνος για την οικογένεια του, και κάθε γυναίκα είναι υπεύθυνη για το σπίτι της και για την οικογένεια της. Το γεγονός ότι μια γυναίκα καθίσταται υπεύθυνη για την οικογένεια της διαψεύδει όσα την θέλουν κυριαρχημένη από τους άντρες, εφόσον η ευθύνη υπονοεί την ελευθερία, που είναι ασυμβίβαστη με το να βρίσκεται υπό κυριαρχία.

4 – Κανένας άντρας δεν έχει δικαίωμα να στερεί μια γυναίκα την εξάσκηση των νομίμων δικαιωμάτων της στη ζωή, ούτε έχει το δικαίωμα να την απαγορέψει να πηγαίνει στο τέμενος για να προσευχηθεί. Ο Προφήτης ﷺ είπε: «Μη στερείτε στις γυναίκες που είναι πιστές Στον Αλλάχ να προσεύχονται στα τέμενη».

Εάν κάποιοι Μουσουλμάνοι δεν τηρούν τους Ισλαμικούς κανόνες και τους νόμους αναφορικά με τις γυναίκες, αυτό οφείλεται στην άγνοιά τους για τους κανόνες του Ισλάμ, ή στην παρερμηνεία τους σχετικά με τις δίκαιες και ανθρώπινες αρχές του.

(3) Γιατί δεν κληρονομεί η γυναίκα κατ' ισομοιρία με τον άνδρα;

1 – Στην προ-Ισλαμική εποχή, οι γυναίκες στερούνταν το δικαίωμα του κληρονομείν. Ωστόσο, με την έλευση του Ισλάμ, τους ορίστηκε ένα συγκεκριμένο μερίδιο της κληρονομικής περιουσίας, παρά τις αντιρρήσεις πολλών Αράβων εκείνης της εποχής, που θεωρούσαν ότι η

κληρονομιά ήταν προνόμιο για τους άντρες, αφού υπερασπίζονταν την φυλή και πολεμούσαν τους εχθρούς της. Σε μερικές περιπτώσεις στο Ισλάμ ο άρρεν κληρονόμος κληρονομεί το διπλούν του μεριδίου του θήλεος: «Ορίζει Ο Αλλάχ να μοιράζετε την κληρονομιά στα παιδιά σας δίνοντας στον άρρενα το διπλούν του μεριδίου του θήλεος...» [4/11] Μια επιφανειακή επισκόπηση του θέματος, ίσως να θεωρήσει ότι τέτοιος κανόνας φέρεται άδικα στις γυναίκες, μη δίνοντας τους το ίδιο κληρονομικό μερίδιο με τους άντρες. Ωστόσο, το Ισλάμ είναι εντελώς αθώο απ' αυτήν την αδικία, εφόσον η διαφορά στη κληροδότηση δεν έχει να κάνει με ευμένεια προς τους άντρες, και βασίζεται στις ευθύνες, που είναι υποχρεωτικές στους άντρες και προαιρετικές στις γυναίκες.

2 – Σύμφωνα με τον Ισλαμικό Νόμο είναι θρησκευτικό καθήκον του άντρα να συντηρεί τη σύζυγό του και τα μέλη της οικογένειάς του. Η γυναίκα δεν επιβαρύνεται με οικονομικά καθήκοντα έναντι άλλων. Αν το καταλάβουμε αυτό, θα διαπιστώσουμε ότι όταν αυτή κληρονομεί το ήμισυ του μεριδίου του ανδρός οποιασδήποτε κληρονομιάς, η οικονομική της θέση είναι ακόμη ανώτερη της οικονομικής θέσης ενός άντρα. Είναι θρησκευτικό καθήκον του άντρα να συντηρεί την σύζυγο του, την οικογένειά του με τα αρσενικά και θηλυκά της μέλη, τους γονείς του, αν δεν έχουν έσοδα, και τις αδερφές του, αν δεν έχουν συντηρητή. Αυτό σημαίνει ότι το μερίδιο του άντρα μειώνεται συνεχώς λόγω αυτών των υποχρεώσεων, ενώ η γυναίκα δεν ευθύνεται παρά μόνο για τον εαυτό της, αφού είναι ελεύθερη σ' όσα κληρονομεί και μπορεί να τ' αυξήσει με πλήρη ανεξαρτησία των καθηκόντων, που επιβάλλονται στον άνδρα. Δεν είναι δεσμευμένη με οικονομικές υποχρεώσεις έναντι των μελών της οικογένειάς και ο σύζυγός της ευθύνεται για τη

συντήρηση της, όσο πλούσια κι αν είναι. Αυτό σημαίνει ότι το κληρονομικό της μερίδιο βρίσκεται σε συνεχή αύξηση. Επομένως, δεν αδικείται καθόλου η γυναίκα, ούτε υποβαθμίζεται, αλλά μάλλον ευνοείται.

3 – Πρέπει ν' αναφέρουμε ότι τα σχετικά με το θηλυκό κληρονομικό μερίδιο δεν είναι γενικός κανόνας ούτε εφαρμόζεται ασύστολα. Το Κοράνιο δεν αναφέρει: «Ορίζει Ο Αλλάχ στις κληρονομίες και στους κληρονομούντες να λαμβάνει ο άρρεν το διπλούν του μεριδίου του θήλεος», αλλά «Σας ορίζει Ο Αλλάχ να μοιράζετε την κληρονομιά στα παιδιά σας δίνοντας στο αρσενικό ένα μερίδιο ίσο με το μερίδιο δυο θηλυκών...» [4/11] Η εξέταση των πραγμάτων επιβεβαιώνει πόσο διαφέρει η πραγματικότητα, απ' την επικρατούσα λανθασμένη εντύπωση σχετικά με το κληρονομικό μερίδιο του θήλεος, και την μείωση της δικαιοπρακτικής ικανότητας. Αυτή η εξέταση αποδεικνύει ότι υπάρχουν τέσσερις μόνο περιπτώσεις, κατά τις οποίες το κληρονομικό μερίδιο του άρρενος ισούται με το διπλούν του κληρονομικού μεριδίου του θήλεος, ενώ υπάρχουν άνω των τριάντα περιπτώσεων, κατά τις οποίες το κληρονομικό μερίδιο του θήλεος ισούται, ή υπερβαίνει το μερίδιο του άρρενος, ή εκείνη κληρονομεί, και δεν κληρονομούν οι ομόλογοί της άρρενες. Ανάμεσα στις πολυάριθμες περιπτώσεις διακρίνουμε τις ακόλουθες:

Αν αποθανών, ή αποθανούσα είναι άτεκνοι και οι γονείς τους είναι νεκροί, και αφήνουν ετεροθαλείς αδέρφια από μητρική γραμμή, καθένας τους λαμβάνει ίσο μερίδιο της κληρονομιάς. Επιπλέον, εάν η σύζυγος ενός άντρα πεθάνει και έχει απ' αυτόν μια κόρη, ή από προηγούμενο σύζυγο, η κόρη κληρονομεί τα διπλά απ' ότι κληρονομεί ο πατέρας της, ή ο πατριός της.⁽¹⁾

(1) Sabeq. Sayed: Jurisprudence of the Traditions of the Prophet, Beirut, Vol. 9. P. 615.

Ο ίδιος κανόνας εφαρμόζεται σ' άλλες περιπτώσεις και αυτά τα μερίδια καθορίζονται στο Κοράνιο και δεν αφήνουν περιθώρια διαφωνίας ανάμεσα στους κληρονόμους. Πολλοί Αιγύπτιοι Χριστιανοί καταφεύγουν στο Αιγυπτιακό Ισλαμικό Κέντρο για νομική γνωμοδότηση για ν' ακολουθήσουν το Ισλαμικό σύστημα κληρονομιάς, που αποτρέπει κάθε διαφωνία ανάμεσα στους κληρονόμους.

(5) Ποια η τοποθέτηση του Ισλάμ σχετικά με την ανάδειξη γυναίκας σ' εξέχουσα θέση;

1 – Το Ισλάμ δε στερεί στην γυναίκα το δικαίωμα να διοριστεί σ' εξέχουσες θέσεις της. Μια Μουσουλμάννα έχει το δικαίωμα να διοριστεί σε θέσεις, που ταιριάζουν στη φύση της, στην πείρα της, και στα προσόντα της. Η ρήση του Προφήτη ﷺ που μερικοί Μουσουλμάνοι ερευνητές θεώρησαν ως απαγορευτικό κανόνα ενάντια στις γυναίκες, και στον διορισμό τους σ' εξέχουσες θέσεις ήταν: «Αποτυχημένοι θα 'ναι εκείνοι, που θα τους κυβερνήσει γυναίκα». Αυτό αναφερόταν στην κόρη του Αυτοκράτορα της Περσίας, την οποία οι Πέρσες είχαν στέψει. Αυτή η ρήση παρερμηνεύτηκε από κάποιους νομομαθείς, που πίστευαν ότι ισχύει για όλες τις γυναίκες σ' όλες τις υψηλές θέσεις. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι στη Σούρα (Κεφάλαιο) 27 του Κορανίου, η Βασίλισσα της Σαβά εξυμνήθηκε για τη σοφία της, και την διάκρισή της. Αυτή η εξύμνηση υποδεικνύει κατά πόσο το Κοράνιο σεβόταν μια γυναίκα, που ήταν βασίλισσα της χώρας της.

2 – Πολλοί Μουσουλμάνοι Νομομαθείς σε διάφορες εποχές έτρεφαν σεβασμό και θαυμασμό για τις γυναίκες, που είχαν επαγγελματική σταδιοδρομία, ή που είχαν αναλάβει οποιεσδήποτε δραστηριότητες. Ο θρησκευτικός ηγέτης Ίμπεν Χάζμ θεωρούσε ότι οι γυναίκες είχαν το δικαίωμα να

κυβερνούν και κράτος. Ο διάσημος Ισλαμικός ερευνητής Άμπου-Χανίφα ήταν της ίδιας άποψης με τον Ίμπεν Χάζμ. Όσο για τον θρησκευτικό ηγέτη Ίμπεν Τζαρίρ Αλ-Τάμπαρη, δήλωσε ότι μια γυναίκα δικαιούται να δικάζει, όσα δικάζει ένας άντρας δίχως εξαιρέσεις. Αναφέρθηκε επίσης, ότι ο Δεύτερος Συνετός Χαλίφης, Όμαρ Ίμπεν Αλ-Χαττάμπ, διόρισε την Αλ-Σεφάα, την κόρη του Αμπντουλλά Αλμαχζουμιά ως κριτή των μέτρων και των σταθμών, που χρησιμοποιούνταν στην αγορά της πόλης, και αυτή η θρησκευτική και αστική θέση απαιτούσε πείρα και οξυδέρκεια.⁽¹⁾

3 – Μολονότι το Ισλάμ δε στερεί στις γυναίκες την ανάληψη εξεχουσών θέσεων στο κράτος, αν έχουν τα προσόντα, οι γυναίκες δεν πρέπει να παραμελούν τις κύριες ευθύνες τους προς τις οικογένειές τους, δηλαδή τους συζύγους, και τα παιδιά τους, αφού η οικογένεια είναι το θεμέλιο της κοινωνίας, και η καταστροφή της οικογένειας οδηγεί στην καταστροφή όλης της κοινωνίας. Επομένως, είναι απόλυτα αναγκαίο για μια γυναίκα, που είναι επιτυχημένη στην επαγγελματική της σταδιοδρομία να μεριμνεί για τις ευθύνες και τα καθήκοντά της στο σπίτι της, ως σύζυγος και μητέρα, και για το καλό της οικογένειάς της καθώς και της κοινωνίας της εν γένει.

(6) Ποια η θέση του Ισλάμ στην επιβολή της γυναικείας καλύπτρας (Μαντίλα), και στο δικαίωμα μόρφωσης και εργασίας;

1 – Η ενδυμασία που επιβάλλει το Ισλάμ στη Μουσουλμάνα γυναίκα είναι εκείνη, με την οποία να εμφανίζεται με

(1) Al-Qaradawi, Yusuf. Contemporary Opinion, Dar Afaq Al-Gadd, 1978. P.63 / and Ghazali, Muhammad, One Hundred Questions about Islam, Vol. 2. Pp. 260, 262 and 276.

παρουσιαστικό σεμνό και ευπρεπές για ν' αποφεύγει τα δυσάρεστα σχόλια, και την παρενόχληση ανεύθυνων ατόμων.

Άρα, το Μουσουλμανικό ένδυμα για τις γυναίκες τους διασφαλίζει την τιμή, την αξιοπρέπεια και δεν τους εμποδίζει την κίνηση, ή την δραστηριότητα.

Το συντηρητικό και ευπρεπές ένδυμα δεν θεωρείται σεμνότυφο μόνο για το Ισλάμ, αλλά και τον Χριστιανισμό.

Οι Χριστιανές Μοναχές φορούν ενδύματα, που καλύπτουν τα μαλλιά, και το σώμα τους, αφήνοντας μόνο το πρόσωπο, και τα χέρια ακάλυπτα. Το Ευαγγέλιο επίσης ορίζει στις γυναίκες να καλύπτουν τα μαλλιά τους όταν προσεύχονται.⁽¹⁾ Επιπλέον, όταν μια γυναίκα, ασχέτως της θέσης της, είτε είναι σύζυγος Αρχηγού Δυτικού κράτους, ή διάσημο κινηματογραφικό αστέρι, εισέρχεται στην παρουσία του Πάπα στο Βατικανό, πρέπει να καλύψει τα μαλλιά της.

2 – Το Ισλάμ φυσικά δεν στερεί στις γυναίκες τη μόρφωση. Αντίθετα, προτρέπει και τους άντρες και τις γυναίκες ν' αναζητήσουν την γνώση και ν' αποκτήσουν μάθηση. Ο Προφήτης ﷺ είπε: «Η αναζήτηση της γνώσης είναι καθήκον κάθε Μουσουλμάνου και κάθε Μουσουλμάνας». Η ιστορία του Ισλάμ καταγράφει τα επιτεύγματα πολλών γυναικών, που διέπρεψαν στις θρησκευτικές επιστήμες, την λογοτεχνία και την ποίηση. Όταν ο Προφήτης παντρεύτηκε την Χάφσα, που μόλις είχε αρχίσει να μαθαίνει να διαβάζει και να γράφει, εμπιστεύτηκε την Αλ-Σεφάα Αλανταουία για να την διδάξει να βελτιώσει την καλλιγραφία της, και ν' αναβαθμίσει την γραφή και την ανάγνωσή της. Η Αϊσα, κόρη του Άμπου-Μπάκρ, η σύζυγος του Προφήτη ﷺ, ήταν κατά

(1) Προς Κορινθίους Παύλου, Α' 11

πολύ πιο μορφωμένη από πολλούς απ' τους Συντρόφους του Προφήτη, που συνέστησε να την συμβουλευόνται σε θρησκευτικά θέματα γιατί ήταν πολύ μνημένη σ' όλους τους τομείς της θρησκείας.

3 – Το Ισλάμ δε στερεί σε καμία γυναίκα την εργασία και την επαγγελματική σταδιοδρομία. Έχει το δικαίωμα να εργαστεί αρκεί να χρειάζεται να εργαστεί και να επιλέξει έναν τύπο εργασίας, που ν' αρμόζει στην πείρα, στην ικανότητα, και στα προσόντα της.

Δεν υπάρχουν θρησκευτικά κείμενα, που να στερούν στην γυναίκα την μόρφωση και την εργασία. Κατά την διάρκεια της ζωής του Προφήτη ﷺ πολλές γυναίκες ασχολούνταν με διάφορες δραστηριότητες, όπως τη βοήθεια των στρατευμάτων κατά την διάρκεια των μαχών και την περίθαλψη των τραυματισμένων, καθώς και τη μεταφορά νερού και τροφής στους άντρες που πολεμούσαν.

4 – Είναι ουσιώδες να διαφοροποιούμε τη διδασκαλία του Ισλάμ, που περιφρουρεί και προστατεύει την αξιοπρέπεια και την ασφάλεια των γυναικών, από τις αρχαίες προ-Ισλαμικές παραδόσεις και συνήθειες, που εμπόδιζαν τις γυναίκες να μορφωθούν, ή να συμμετάσχουν σε δραστηριότητες. Το Ισλάμ, που τιμά τις γυναίκες τους αναγνωρίζει αυτό που τους αρμόζει. Μεριμνά για την ανάπτυξη της προσωπικότητας, αφού έτσι καθίστανται αποδοτικές μητέρες και σύζυγοι, που αντίστοιχα θα μπορούν να παίξουν το ρόλο τους στην ανατροφή μιας ικανής γενιάς, άξιας για ανάπτυξη, εξέλιξη και ευημερία της κοινωνίας.

(7) Συμβαδίζει η καλύπτρα (η Μαντίλα) με τη σύγχρονη ζωή;

1 – Κάθε έθνος έχει τον δικό του ξεχωριστό χαρακτήρα και τρόπο. Έχει παραδοσιακά γεύματα, ποτά, ενδύματα, και την δική του αρχιτεκτονική. Όλα αυτά αντανακλούν την καλλιέργεια, τον πολιτισμό, και τις πεποιθήσεις του έθνους. Ο Αλλάχ Έπλασε τους ανθρώπους ξεχωριστούς από πολλές απόψεις, και τα έθνη επίσης διαφέρουν το ένα απ' τ' άλλο, και αυτή η διαφορά θα συνεχιστεί μέχρι το τέλος του κόσμου. Επιπλέον, ό,τι ευχαριστεί και αρμόζει σ' ένα έθνος δεν αρμόζει, ή γίνεται δεκτό σ' άλλο. Για παράδειγμα, οι Ινδές φορούν το σάρι, και αυτό το ένδυμα δεν κριτικάρεται από τον δυτικό κόσμο, μολονότι το σάρι δεν είναι πρακτικό στη σύγχρονη ζωή. Το σάρι φοριέται απ' όλες τις γυναίκες στην Ινδία και η κα. Ίντιρα Γκάντι, η τέως Πρωθυπουργός της Ινδίας, επίσης το φορούσε και κανείς δεν αντιτάχθηκε και ισχυρίστηκε ότι εμπόδιζε την Ινδή γυναίκα από την επίτευξη της επαγγελματικής της σταδιοδρομίας, ή ότι εμπόδιζε την ικανότητα της να είναι αποδοτική.

2 – Οι περισσότερες Ευρωπαϊκές γυναίκες μέχρι τις αρχές του εικοστού αιώνα, φορούσαν ρούχα, που έφταναν μέχρι την γη και φορούσαν όλες τους καπέλα, ή κάποιο είδος καλύπτρας κεφαλιού όταν έβγαιναν απ' το σπίτι, κι όμως αυτό κανείς δεν το αμφισβήτησε ποτέ. Ο τύπος των γυναικείων ενδυμάτων αναπτύχθηκε χρόνο με χρόνο μέχρι που έφτασε στον σημερινό, που δεν είναι πλέον υποκείμενος σε κανόνες και θα συνεχίσει ν' αλλάζει σύμφωνα με τις ιδέες και ιδιοτροπίες των σχεδιαστών της γυναικείας μόδας.

3 – Το Ισλάμ δεν επιβάλλει κανέναν ειδικό τύπο ενδύματος στις Μουσουλμάνες γυναίκες, εκτός του να είναι σεμνός για να μη γίνεται η φορούσα υποκείμενο παρενόχλησης των ανεύθυνων ατόμων. Επιπλέον, αυτό το σεβαστό ένδυμα δεν εμποδίζει την Μουσουλμάνα γυναίκα από κανένα είδος εργασίας που ασκεί. Οι γυναίκες σ' όλους τους τομείς της

ζωής φορώντας το Ισλαμικό ένδυμα είναι ανώτερες υπάλληλοι σ' εργοστάσια, εταιρίες, τμήματα Υπουργείων, σχολείων, και πανεπιστημιακών σχολών. Εκτελούν τα καθήκοντά τους εξίσου αποτελεσματικά με τις συνάδελφες τους που φοράνε ενδύματα Ευρωπαϊκού τύπου. Η κατηγορία είναι εντελώς αβάσιμη και καμία μελέτη δεν έχει γίνει για προσπάθεια και απόδειξη αυτής της γελοίας κατηγορίας. Η πραγματικότητα είναι ότι ο Δυτικός κόσμος θα ήθελε να αποδείξει ότι ο δικός του τρόπος ζωής, τα έθιμα, και οι παραδόσεις του είναι πιο κατάλληλα απ' όλα τα υπόλοιπα έθιμα και τις παραδόσεις, και αυτό από μόνο του είναι ενάντια στο νόμο της φύσεως, αφού κάθε έθνος έχει το δικό του ξεχωριστό χαρακτήρα. Η Μουσουλμάννα γυναίκα έχει το δικαίωμα να είναι περήφανη για τον ξεχωριστό της χαρακτήρα, που αντικατοπτρίζεται στο ένδυμά της, και στον τρόπο συμπεριφοράς της, όπως οι Ινδές, και οι Ευρωπαίες έχουν αυτό το δικαίωμα.

4 – Στη σημερινή εποχή, υπάρχουν πολλές Μουσουλμάνες, που ενδύονται με το Ισλαμικό ένδυμα σε υψηλόβαθμες θέσεις στις χώρες τους, και εκτελούν την εργασία τους με τον καλύτερο τρόπο. Η κα. Μπεναζίρ Μπούτο, η τέως Πρωθυπουργός του Πακιστάν (έχει δολοφονηθεί), φορούσε ενδύματα όμοια με το Ισλαμικό ένδυμα, και ποτέ κανείς δεν την κατηγορήσε ότι δεν ήταν αποδοτική στην εκτέλεση των καθηκόντων της. Η Πρωθυπουργός του Μπαγκλαντές είναι ένα άλλο παράδειγμα Μουσουλμάννας, που φορά ενδύματα όμοια με το Ισλαμικό ένδυμα.

(8) Γιατί το Ισλάμ επιτρέπει την πολυγαμία;

1 – Το Ισλάμ δεν ήταν η πρώτη θρησκεία που επέτρεψε την πολυγαμία, ούτε το Ισλάμ την εισήγαγε. Αντίθετα, το Ισλάμ ήταν η πρώτη θρησκεία, που οργάνωσε τον γάμο και περιόρισε τον αριθμό των συζύγων σύμφωνα μ' αυστηρούς όρους. Στην προ-Ισλαμική εποχή, η πολυγαμία εφαρμοζόταν όχι μόνο απ' τους Άραβες, αλλά και από πολλά άλλα έθνη.

Η κατάργηση των άδικων και κτηνωδών εθίμων, που εφαρμόζονταν για γενιές με την έκδοση μιας εντολής είναι αδύνατο. Το Ισλάμ το έλαβε αυτό υπ' όψη και εξέδωσε μια σειρά νόμων, με τους οποίους μπόρεσε να θέσει σ' εφαρμογή μια σταδιακή κατάργηση του πρώην απεριόριστου αριθμού συζύγων, που επιτρέπονταν στους άντρες.

2 - Το Ισλάμ περιόρισε τον αριθμό των συζύγων στις τέσσερις: «Παντρευτείτε γυναίκες της επιλογής σας, δυο, ή τρεις, ή τέσσερις..» [4/3] Υπήρχε ωστόσο, ένας σημαντικός παράγοντας, που έπρεπε να ληφθεί υπ' όψη πριν παντρευτεί κάποιος παραπάνω από μια σύζυγο, που είναι η ίση μεταχείριση των συζύγων. Ο Προφήτης προειδοποίησε τους άντρες να μη συμπεριφέρονται άνισα στις συζύγους λέγοντας: όποιος έχει δυο συζύγους και δεν τους συμπεριφέρεται όμοια θα παρουσιαστεί με άνιση πλευρά_την Ημέρα της Κρίσεως.

3 – Το ακόλουθο Κορανικό εδάφιο δηλώνει ότι, το να συμπεριφέρεται κανείς ίσα στις συζύγους του είναι ένα πολύ δύσκολο θέμα, και ότι όσο και να προσπαθεί κάποιος συνειδητά να το κάνει αυτό δε θα μπορέσει ποτέ να το πετύχει άρτια : «Και δε θα μπορέσετε να φερθείτε ίσα (δίκαια) στις γυναίκες ακόμη και αν το επιθυμείτε επίμονα...» [4/129]

Έτσι, εφόσον η ίση συμπεριφορά στις συζύγους είναι πρακτικά αδύνατη, όσο σκληρά και να προσπαθεί κανείς, τότε ο άντρας θα πρέπει να παντρευτεί μόνο μια γυναίκα και

αυτό δηλώνεται στ' ακόλουθο Κορανικό εδάφιο: «Και αν φοβηθείτε να αδικήσετε, τότε νυμφευθείτε μόνο μια...» [4/3] Πρέπει να λάβουμε υπ' όψη ότι αυτός ο θρησκευτικός νόμος τέθηκε σ' ενέργεια πριν δεκατέσσερις αιώνες.

4 – Είναι εμφανές απ' τα προαναφερόμενα γεγονότα ότι το Ισλάμ, ούτε εισήγαγε, μήτε έθεσε σ' εφαρμογή την απεριόριστη πολυγαμία, αφού ήταν ένα βαθιά ριζωμένο σύστημα, που είχε ξεκινήσει πριν την εμφάνισή του. Το Ισλάμ χειρίστηκε το θέμα μ' έναν πρακτικό τρόπο, χωρίς να προκαλέσει βίαιη αντίδραση στην κοινωνία. Αυτό υποδηλώνει ότι στο Ισλάμ η μονογαμία είναι ο κανόνας, και η περιορισμένη πολυγαμία η εξαίρεση. Το Ισλάμ επέτρεψε αυτή την εξαίρεση σε συγκεκριμένες περιπτώσεις, όπως κατά την διάρκεια και μετά τους πολέμους στους οποίους πολλοί άντρες σκοτώθηκαν αφήνοντας χήρες και ορφανά, χωρίς μέσα συντήρησης. Συνεπώς, ο γάμος με τέτοιες γυναίκες είναι αρετή γιατί δεν τις συντηρεί μόνο χαρίζοντας τους ευπρεπή ζωή, αλλά τις αποτρέπει επίσης από το να πέσουν στην αμαρτία.

Αν μια γυναίκα προσβληθεί με χρόνια αρρώστια, που να την καταστήσει ανίκανη να εκτελέσει τις συζυγικές της υποχρεώσεις, ή αν είναι στείρα, επιτρέπεται στον σύζυγο σ' αυτές τις περιπτώσεις να παντρευτεί άλλη που, θα της δοθούν ίσα τα δικαιώματα της πρώτης συζύγου. Το Ισλάμ επέτρεψε την εξαίρεση της πολυγαμίας για τους προαναφερόμενους λόγους για ν' αποφευχθεί η πιθανότητα αμαρτωλών σχέσεων, με τις ενοχλητικές συνέπειες που προκύπτουν, επειδή τέτοιες παράνομες σχέσεις δεν καταδικάζονται στον δυτικό κόσμο.

(9) Θεωρείται διάκριση φύλων η απαγόρευση γάμου Μουσουλμάνας μ' αλλόθρησκο;

1 – Αληθεύει ότι το Ισλάμ επιτρέπει στους Μουσουλμάνους να παντρευτούν μη-Μουσουλμάνες (Εβραίες και Χριστιανές), ενώ οι Μουσουλμάνες δεν έχουν αυτό το δικαίωμα. Αυτό ίσως να φανεί ως έλλειψη της αρχής της ισότητας, αλλά όταν καταλάβει κανείς την άποψη του Ισλάμ σ' αυτό το θέμα, διαπιστώνει ότι όλη η Ισλαμική Νομοθεσία βασίζεται στον σεβασμό, και στην πρόνοια όλων των ενδιαφερόμενων.

2 – Ο γάμος στο Ισλάμ βασίζεται στην τρυφερότητα και στην ευσπλαχνία, όπως και στην αισθηματική ευημερία. Ο στόχος του Ισλάμ είναι η επιβεβαίωση ότι αυτή η συζυγική ένωση είναι χτισμένη σε στερεό θεμέλιο, που εγγυάται τη συνέχεια και την επιτυχία της. Επιπλέον, το Ισλάμ σέβεται τις άλλες ουράνιες θρησκείες, και προστάζει τους Μουσουλμάνους να πιστεύουν σ' όλους τους Προφήτες του Αλλάχ.

Όταν ένας Μουσουλμάνος παντρευτεί μια Χριστιανή, ή μια Εβραία διατάζεται απ' το Ισλάμ να σεβαστεί τις θρησκευτικές τις πεποιθήσεις, και πρέπει να μην την εμποδίζει από την άσκηση των θρησκευτικών της καθηκόντων και ιεροτελεστιών, ούτε του επιτρέπεται να την εμποδίσει να παρευρίσκεται στις θρησκευτικές της τελετές στην εκκλησία, ή τη συναγωγή.

Αυτός ο σεβασμός της θρησκείας της συζύγου εξασφαλίζει την πρόνοια της οικογένειας, που είναι ο αιώνιος σκοπός του Ισλάμ.

3 – Αν ένας μη-Μουσουλμάνος παντρευόταν μια Μουσουλμάνα το στοιχείο του σεβασμού, που εξασφαλίζει το Ισλάμ δε θα υπήρχε, γιατί μολονότι όλοι οι Μουσουλμάνοι σέβονται τις άλλες ουράνιες θρησκείες και πιστεύουν σ' όλους τους Προφήτες Του Αλλάχ, οι μη-Μουσουλμάνοι δεν πιστεύουν στο Ισλάμ ούτε στον Προφήτη Μοχάμμαντ ﷺ, και στις περισσότερες περιπτώσεις παραδέχονται τις ψευδείς κατηγορίες ενάντια στο Ισλάμ και στον Προφήτη

Μοχάμμαντ ﷺ. Ακόμη κι αν ο μη-Μουσουλμάνος σύζυγος δεν δηλώνει τη γνώμη του σχετικά μ' αυτές τις ψευδείς κατηγορίες, η Μουσουλμάννα σύζυγος του, θα ζήσει με την γνώση, ή και την υποψία ότι ο σύζυγος της δε σέβεται την Πίστη της. Και σ' αυτήν την περίπτωση δεν αρκούν οι φιλοφρονήσεις. Η αρχή του αμοιβαίου σεβασμού ανάμεσα στους συζύγους, αποτελεί την βάση του γάμου, και κατά συνέπεια αν δεν υπάρξει τέτοιο θεμέλιο, τ' αποτέλεσμα θα είναι το διαζύγιο, ή μια δύστυχη συζυγική ζωή.

4 – Όταν το Ισλάμ απαγόρευσε τον γάμο ανάμεσα σε Μουσουλμάνους και γυναίκες, που δεν πιστεύουν στον Αλλάχ, ήτοι τις άπιστες, τις παγανίστριες, και τις παρόμοιές τους. Αυτή η απαγόρευση βασίστηκε στην ίδια λογική για την οποία το Ισλάμ απαγόρευσε στη Μουσουλμάννα να παντρευτεί έναν μη-Μουσουλμάνο.

Ένας Μουσουλμάνος πιστεύει σ' όλες τις ουράνιες θρησκείες και τις σέβεται, αλλά αποστρέφεται όλες τις θρησκείες, που δεν πιστεύουν στον Αλλάχ. Αν παντρευόταν μια σύζυγο, που ακολουθεί μια απ' τις παγανιστικές ομολογίες, δεν θα μπορούσε να σεβαστεί την θρησκεία της συζύγου του, και αυτό θα οδηγούσε σαφέστατα σε τεταμένη ατμόσφαιρα, όπου τα αισθήματα στοργής και συμπόνιας δεν υπάρχουν, καταστρέφοντας έτσι το θεσμό του γάμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ

(1) Αντιτάσσεται το Ισλάμ στην Ανεξιθρησκία;

1 – Το Ισλάμ εγγυάται την ελευθερία της πίστης. Αυτό επαληθεύεται στ' ακόλουθο Κορανικό εδάφιο: «Δεν υπάρχει εξαναγκασμός στην θρησκεία...» [2/256] Αναλόγως, κανείς δεν είναι αναγκασμένος ν' αποκηρύξει την θρησκεία του για μια άλλη. Η ελευθερία του ατόμου ν' ασπαστεί την θρησκεία της επιλογής του εδραιώνει την βάση της πίστης του, και αυτό τονίζεται στ' ακόλουθο Κορανικό εδάφιο: «Όποιος θέλει ας πιστέψει, κι όποιος θέλει ας απιστεί». [18/29]

2 – Η διακήρυξη της ελευθερίας της πίστης σημαίνει την αποδοχή ότι υπάρχει παραπάνω από μια θρησκεία. Αυτό τονίστηκε απ' τον Προφήτη ﷺ κατά τη Σύσταση του Ισλαμικού Κράτους στη Μεδίνα, όταν αναγνώρισε τον Ιουδαϊσμό, και δήλωσε ότι οι Ιουδαίοι, και οι Μουσουλμάνοι στη Μεδίνα σχημάτιζαν ένα έθνος.

Ένα παράδειγμα του Ισλάμ ότι παρέχει την ανεξιθρησκία είναι η στάση του Όμαρ Ίμπεν Αλ-Χαττάμπ προς τους Χριστιανούς των Ιεροσολύμων, των οποίων εγγυήθηκε την ασφάλεια της ζωής, των εκκλησιών, και των σταυρών τους, διαβεβαιώνοντας ότι κανείς τους δε θα πάθει ζημιά εξαιτίας της θρησκείας του.

3 – Το Ισλάμ επίσης προστατεύει την ελευθερία σκέψης και γνώμης, αρκεί οι συζητήσεις περί θρησκείας να είναι αντικειμενικής φύσης, και να μην είναι πρόφαση για κατάχρηση και γελιοποίηση. Αυτό δηλώνεται στ' ακόλουθο Κορανικό εδάφιο: «Κάλεσε τους στο Δρόμο Του Κυρίου σου, με σοφία και ευγενές κήρυγμα, και ν' αντιλέγεις με τους καλύτερους, και πιο ευγενείς τρόπους.» [16/125] Βάσει αυτής της ανεκτικότητας, μπορεί να πραγματοποιηθεί διάλογος ανάμεσα στους Μουσουλμάνους και στους μη-

Μουσουλμάνους. Το Κοράνιο προσκαλεί τους Μουσουλμάνους να συζητήσουν με τους πιστούς της Βίβλου με τ' ακόλουθο Κορανικό εδάφιο: «Λαοί της Βίβλου! Ελάτε να βρούμε κοινό σημείο ανάμεσα μας, για να μην λατρέψουμε παρά μόνο Τον Αλλάχ, ούτε να Του αποδώσουμε συνέταιρο, και ας μην στήσουμε ανάμεσά μας κύριους ή προστάτες εκτός από τον Αλλάχ, αν όμως δεν συμμορφωθούν, τότε να πείτε: μαρτυρήσετε ότι εμείς είμαστε Μουσουλμάνοι» [3/64] Αυτό επιβεβαιώνει ότι αν ο διάλογος ανάμεσα στα δυο μέρη αποτύχει ν' αποφέρει το στόχο του, τότε κάθε παράταξη δικαιούται να παραμείνει στην πίστη της. Αυτό επίσης εξέφρασε και τ' ακόλουθο Κορανικό εδάφιο σχετικά με τον Προφήτη Μοχάμμαντ ﷺ και τις τελικές παρατηρήσεις του, στους παγανιστές της Μέκκας: «Έχετε την θρησκεία σας κι εγώ έχω την δική μου». [109/6]

4 – Η πεποίθηση βασίζεται στην πειθώ του ατόμου, και επομένως η αληθινή πεποίθηση βασίζεται σε αναμφισβήτητη πειθώ, και δεν είναι το αποτέλεσμα τυφλής απομίμησης, ή εξαναγκασμού. Κάθε άτομο είναι ελεύθερο να επιλέξει, ή ν' ασπαστεί την θρησκεία, στην οποία πιστεύει και ν' ασκήσει την ελεύθερη σκέψη του, ακόμη, και αν είναι άθεο. Κανείς δεν έχει το δικαίωμα ν' αναμιχθεί στις πεποιθήσεις κάποιου, αρκεί να κρατά τις πεποιθήσεις του για τον εαυτό του, χωρίς να βλάπτει μ' αυτές κανέναν απ' τους άλλους. Αν το κάνει αυτό εκούσια, και διαδώσει τις αντιφατικές του πεποιθήσεις, που αντιστρατεύονται τις αρχές των άλλων, θα έχει αντιστρατευτεί την δημόσια τάξη και εξεγείρει σαγήνη, και αμφιβολία στους διαλογισμούς του συνόλου. Οποιοσδήποτε δρα κατά τέτοιο τρόπο θα κατηγορηθεί για προδοσία, και θα καταδικαστεί σε θάνατο. Η εκτέλεση ενός ατόμου, που αποκηρύσσει το Ισλάμ, δεν είναι μόνο χάρη στην αποκήρυξη της θρησκείας, στην οποία

είχε πιστέψει με την ελεύθερη βούληση του, αλλά είναι επίσης τιμωρία για διέγερση ανταρσίας, ενάντια στην καθιερωμένη θρησκευτική τάξη του Ισλαμικού Κράτους. Σε περίπτωση, που απαρνηθεί την θρησκεία του, χωρίς να διαδώσει τις απόψεις του στον κόσμο, και χωρίς να συγκλονίσει την πεποίθηση του κόσμου, δεν υπόκειται σε κανένα κακό.

Μερικοί Μουσουλμάνοι ερευνητές είναι της γνώμης ότι το άτομο, που απαρνείται την θρησκεία του δεν τιμωρείται σ' αυτήν τη ζωή, αλλά θα τιμωρηθεί κατά την Ημέρα της Κρίσεως. Κήρυξαν επίσης ότι η εκτέλεση όσων απαρνηθούν το Ισλάμ, σύμφωνα με τις Ρήσεις του Προφήτη ﷺ, δεν ήταν επειδή απαρνήθηκαν το Ισλάμ, αλλά επειδή ήταν εχθροί του Ισλάμ, που είχαν πολεμήσει τους Μουσουλμάνους στο πεδίο της μάχης.⁽¹⁾

(2) Η εναντίωση των Μουσουλμάνων στο Σαλμάν Ρόσντ θεωρείται περιορισμός στην ελευθερία έκφρασης;

1 – Το Ισλάμ εγγυάται την ελευθερία σκέψης και έκφρασης, αφού το σύμπαν, με τους ουρανούς και την γη, και όλα όσα υπάρχουν ανάμεσα τους, εμπνέουν σκέψη και διαλογισμό, όπως εκφράζεται στ' ακόλουθο Κορανικό εδάφιο: «Σε σας έχει υποτάξει όλα όσα υπάρχουν στους ουρανούς και στην γη, όλα μαζί από τον Ίδιο. Σ' αυτά όλα υπάρχουν θαυμαστά σημεία για όσους διαλογίζονται» [45/13].

Το Κοράνιο επιπλήττει εκείνους, που δεν χρησιμοποιούν τις διανοητικές τους ικανότητες, και θεωρεί ότι βρίσκονται σε στάδιο κατώτερο των άλογων ζώων. Περιέχει πολλά εδάφια,

(1) Al Sa'eedy, Abdul Mit'al. Freedom of Religious Thought in Islam, Dar Al-Fikr Al-Aeaby, Second Edition, pp. 3, 72, and 88.

που προτρέπουν τους ανθρώπους ν' αποκτήσουν γνώση και να εξασκήσουν τις διανοητικές τους ικανότητες, και τις δυνάμεις της λογικής. Το Κοράνιο επίσης διατάζει τους ανθρώπους να διαδοθούν στην γη, και να κάνουν ό,τι μπορούν για να της χαρίσουν ευημερία για το καλό όλης της ανθρωπότητας. Οι άνθρωποι είναι θρησκευτικά υποχρεωμένοι να σκέπτονται, να διαλογίζονται, και να συλλογίζονται σχετικά με το σύμπαν, που τους περιβάλλει. Το Ισλάμ ενθαρρύνει την ελευθερία και την έκφραση της σκέψης αρκεί να προωθεί το καλό της ανθρωπότητας.

2 – Κάθε έθνος έχει τις δικές του ιερές αξίες που τιμά, και τις ενυπάρχοντες πεποιθήσεις στις οποίες εμμένει, και οι οποίες απαρτίζουν καθοριστικό σημάδι της ταυτότητας του έθνους. Η γελοιοποίηση αυτών των αξιών και πεποιθήσεων, ισούται με την γελοιοποίηση ολόκληρου του έθνους και του καθεστώτος του.

Κάθε έθνος έχει το δικαίωμα να προστατέψει τις αξίες και τις πεποιθήσεις του, και να υπερασπιστεί την ταυτότητά του, απ' οποιαδήποτε μορφή προσβολής. Αυτό εξηγεί την εχθρική στάση των Μουσουλμάνων, ενάντια στον Σαλμάν Ρόσντ, διότι πιστεύουν ότι καταπάτησε τις ιερές τους πεποιθήσεις, τις οποίες τιμούν, και ότι πρόσβαλε τον Προφήτη τους. Φυσικά, η στάση τους προς τον Σαλμάν Ρόσντ είναι πλήρως δικαιολογημένη.

3 – Είναι επομένως ξεκάθαρο ότι το θέμα του Σαλμάν Ρόσντ δεν έχει καμία σχέση με την αρχή ελευθερίας έκφρασης και σκέψης, αλλά αποτελεί την αντίσταση στην εκδήλωση της ελεύθερης διαβολής, της ύβρης, και της προσβολής, αν πρόκειται ν' αναφέρουμε την πραγματική ορολογία των συμβάντων. Κανένα έθνος δεν θα δεχόταν τέτοια διαβολή. Εμείς, οι Μουσουλμάνοι, θα ήμασταν αγανακτισμένοι, αν

απευθυνόταν διαβολή προς τον Προφήτη Μωϋσή, τον Ιησού, ή οποιονδήποτε άλλον Προφήτη Του Αλλάχ.

Αυτό δε σημαίνει ότι επιδοκιμάζουμε, ή συμφωνούμε με την εκτέλεση του Σαλμάν Ρόσντ, ή ακόμα και την εκδίκασή του, για τον απλό λόγο ότι δεν ζει σε Ισλαμική χώρα.

4 – Ο Τύπος και τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης του δυτικού κόσμου σύγχυσαν, και ακόμα συγχύζουν το θέμα με το να μην διαφοροποιούν την ελευθερία της έκφραση και της σκέψης, από την ελευθερία της διαβολής, της ύβρης, και της προσβολής, όταν είναι αναγκαίο να τις διαφοροποιούμε. Το γεγονός ότι ο Σαλμάν Ρόσντ επέλεξε ν' απευθύνει διαβολή και ύβρη προς τις θρησκευτικές πεποιθήσεις και τις ιερές Ισλαμικές Αξίες είναι απόδειξη ότι του τελείωσε η έμπνευση, και είναι πασίγνωστο γεγονός πως όταν ένας συγγραφέας στερείται της έμπνευσης, επιλέγει ένα θέμα, που σχετίζεται με θρησκευτικές πεποιθήσεις και αξίες, που έλκουν πολλούς αναγνώστες για ν' ανακτήσει την προηγούμενη φήμη του.

Θα ήταν πιο σοφό αν οι Μουσουλμάνοι είχαν αγνοήσει την διαβολή του Σαλμάν Ρόσντ, γιατί δεν είναι το πρώτο άτομο, που επιτίθεται στις ιερές αξίες και πεποιθήσεις του Ισλάμ, ούτε θα είναι το τελευταίο. Κανένα απ' τα έργα του Σαλμάν Ρόσντ, ή κάποιου άλλου δεν θα μειώσουν το Ισλάμ, που υπέμεινε για δεκατέσσερις αιώνες, και ακόμα υπομένει τις επιθετικές και άδικες συκοφαντίες.

(3) Αληθεύει ότι ο Ισλαμικός Πειθαρχικός Κώδικας απολαμβάνει κτηνωδίας και αυστηρότητας;

1 – Το Ισλάμ δεν είναι μια θρησκεία, που συνηγορεί υπέρ της κτηνωδίας. Αντίθετα, κάνει επίκληση για έλεος, επιείκεια, και ανεκτικότητα. Παρόλα αυτά, επιμένει στην επικράτηση νόμου και τάξης στην κοινωνία, για να περιφρουρήσει την ελευθερία, και τα δικαιώματα των μελών της, και να

προστατέψει την ζωή, τις πεποιθήσεις, την περιουσία, και τις οικογένειες. Όταν το Ισλάμ επιβάλλει μια καθορισμένη τιμωρία για μια συγκεκριμένη αμαρτία, λαμβάνει υπ' όψη δυο παράγοντες:

(α) Ο άνθρωπος δεν είναι αλάνθαστος, αλλά είναι συνεχώς εκτεθειμένος στον πειρασμό. Έτσι η πύλη της μετάνοιας είναι πάντα ανοιχτή για εκείνους, που μετανιώνουν για τις αμαρτίες τους και επιθυμούν να εξιλεωθούν.

(β) Κάθε μέλος της κοινωνίας δικαιούται να ζήσει με ασφάλεια και να νιώθει ότι η οικογένειά του, και η περιουσία του δεν εκτίθενται σε κανένα είδος κινδύνου. Έτσι, η αχρεία, και ή διεφθαρμένη συμπεριφορά των εγκληματιών, πρέπει ν' αντιμετωπίζεται ανάλογα, για να μη ζουν τα φιλεισηνικά μέλη της κοινωνίας σε κατάσταση φόβου.

2 – Αν και το Ισλάμ έχει θεσπίσει νόμους για την τιμωρία των εγκληματιών, χρειάζεται να υπάρχουν πειστικές αποδείξεις της ενοχής του κατηγορούμενου πριν τον καταδικάσει, και δεν του επιβάλλεται η ποινή, αν υπάρχει κάποια αμφιβολία σχετικά με την ενοχή του. Επίσης, αν ένας ένοχος μετανιώσει ειλικρινά για την αμαρτία του, η ποινή μπορεί ν' ανασταλεί, αν ο δικαστής πειστεί για την ειλικρίνεια της μεταμέλειας του κατηγορούμενου. Ο Προφήτης ﷺ είπε: «Αποφύγετε την επιβολή της ποινής στους Μουσουλμάνους, κατά το δυνατόν, και αν υπάρξει η μικρότερη αμφιβολία σχετικά με την ενοχή του κατηγορούμενου, ελευθερώστε τον. Είναι πολύ καλύτερο να σφάλλει ένας δικαστής στην άρση της ποινής, απ' το να σφάλλει στην επιβολή της.»

Τέτοια αυθεντική Ρήση απ' την Προφητική Παράδοση είναι η ουσία του ελέους και της ανεκτικότητας.

3 – Η ποινή της μοιχείας στο Ισλάμ βασίζεται σε συγκεκριμένη προϋπόθεση, που την κάνει δύσκολη την επιβολή της. Η προϋπόθεση είναι να υπάρχουν τέσσερις

μάρτυρες της πράξης της μοιχείας, που πρέπει να ορκιστούν ότι είδαν την πράξη να διαπράττεται. Επομένως, οι δυο περιπτώσεις λιθοβολισμού, που συνέβησαν στην ιστορία του Ισλάμ, όταν αυτή η ποινή επιβλήθηκε ήταν το αποτέλεσμα ομολογίας των ενόχων, και όχι απόδειξης των μαρτύρων. Ο Προφήτης ﷺ προσπάθησε επανειλημμένα να πείσει τους ενόχους ν' αλλάξουν τις δηλώσεις τους, αλλά αρνήθηκαν και έτσι ο Προφήτης ﷺ ήταν υποχρεωμένος να δώσει διαταγή να επιβληθεί η ποινή, παρά την βαθιά του θλίψη. Ποινή που δεν επαναλήφθηκε στην ιστορία του Ισλάμ λόγω της δυσκολίας της απόδειξης του εγκλήματος.

4 – Το Ισλάμ δεν κόβει τα χέρια ανθρώπου, που πεινάει και κλέβει για να φάει αυτός και τα παιδιά του που πεινάνε. Το Ισλάμ τιμωρεί τον κλέφτη, που κλέβει τα χρήματα, ή τα αγαθά εργατικών ανθρώπων όχι για να χορτάσει την πείνα του, αλλά για να λάβει αδικαιολόγητα ό,τι δεν του ανήκει. Αυτός ο κλέφτης σκορπά, το κακό σ' όλη την κοινωνία, και δεν του αξίζει συμπόνια, ή έλεος από κανέναν, γιατί ο ίδιος δεν είχε έλεος, ή συμπόνια για τον κόσμο που λήστεψε. Μάλιστα, το θύμα ίσως και να ήταν τρομερής ανάγκης των χρημάτων, που του αφαιρέθηκαν, και κάθε κοινωνία έχει το δικαίωμα να ορίσει νόμους, που επιβάλλονται για να την προστατέψουν.

Όταν αυτή ποινή επιβλήθηκε στις Ισλαμικές κοινωνίες, το έγκλημα της κλοπής σύμβαινε τόσο σπάνια, που οι έμποροι άφηναν τα εμπορεύματα τους αφύλακτα, και οι άνθρωποι δεν κλείδωναν τις πόρτες των σπιτιών τους. Από την άλλη, η κλοπή ήταν διαδεδομένη, και αχαλίνωτη σε κοινωνίες, με επιεική ποινή ενάντια στην κλοπή, μ' αποτέλεσμα η κλοπή να γίνει επικίνδυνο φαινόμενο σε πολλές κοινωνίες. ⁽¹⁾

5 – Προϋπόθεση για την επιβολή της ποινής κατά της κλοπής είναι η εξασφάλιση της κοινωνικής δικαιοσύνης, και η

κατάργηση της φτώχειας, που θ' απέτρεπε τον κόσμο απ' το να καταφεύγει στην κλοπή.

Είναι αξιοσημείωτο ότι ο Συνετός Χαλίφης Όμαρ Ίμπεν Αλ-Χαττάμπ, έπαυσε την ποινή κατά της κλοπής, στο έτος της πείνας, που μαστίγωνε τις Ισλαμικές περιφέρειες.

Στην αρχή της θητείας του εν λόγω Χαλίφη, τότε που επιβαλλόταν η ποινή, ήταν τέτοια η συνέπεια, που ο οδοιπόρος απ' την Μέκκα μέχρι τη Συρία δε φοβούνταν παρά μόνο τον Αλλάχ και τους λύκους μήπως ριχτούν στο κοπάδι του, γιατί καθένας γνώριζε τι τον περιμένει αν παραβεί την τάξη.

Ποιο είναι προτιμότερο, μια νομοταγής κοινωνία, που ζει στην γαλήνη, χωρίς να φοβάται, ακόμα, κι αν λίγοι εγκληματίες τιμωρούνται, ή μια κοινωνία που ζει στον φόβο, ενώ οι φυλακές της συνωστίζονται από εγκληματίες;

Σε ποιον πρέπει να δίνουμε προτεραιότητα; Στον εγκληματία, ή στην ασφάλεια, και τη σταθερότητα της κοινωνίας;

(4) Γιατί είναι διηρημένοι οι Μουσουλμάνοι παρά το κάλεσμα του Ισλάμ για ενότητα;

1 – Δεν μπορεί κανείς ν' αρνηθεί ότι τα Μουσουλμανικά κράτη στη σημερινή μας εποχή είναι διαιρεμένα και σε διένεξη. Ωστόσο, αυτό είναι ένα στάδιο στην ιστορία των Μουσουλμανικών κρατών, και αυτό το στάδιο, σχεδόν όλα τα κράτη έχουν περάσει στην πορεία της ιστορίας τους, και δεν είναι μόνιμο. Τα κράτη της Ευρώπης μπόρεσαν να ξεπεράσουν τους παράγοντες, που οδήγησαν στους δυο παγκόσμιους πολέμους στον εικοστό αιώνα.

(1) Al-Ghazali, Muhammad, One Hundred Questions about Islam Vol.2, p. 41.

Τα Μουσουλμανικά κράτη θα μπορέσουν παρόμοια να ξεπεράσουν τα προβλήματα τους, και τις διαφορές τους, και να δημιουργήσουν ένα σύστημα καρποφόρας συνεργασίας, για το καλό όλων των Μουσουλμανικών κοινωνιών.

Πολλές συνεχείς προσπάθειες έχουν γίνει, και ακόμα γίνονται γι' αυτό το θέμα, αν και η αποτελεσματικότητά τους είναι περιορισμένη, όπως ο Ισλαμικός Οργανισμός Σύσκεψης, που περιλαμβάνει όλα τα Μουσουλμανικά κράτη. Παρόλα αυτά, είναι δυνατό να προωθηθεί ο ρόλος του, καθώς και άλλων Ισλαμικών Οργανισμών, για να επιτευχθεί ένα ανεπτυγμένο στάδιο, στη συνεργασία των διαφόρων Ισλαμικών κρατών.

Οι Ισλαμικές αρχές και οι κανόνες, που διέπουν την ενότητα, τη συνεργασία, τη στενή σχέση, και την αλληλεγγύη, είναι οι μεγαλύτερες εγγυήσεις, για όλες αυτές τις μελλοντικές προσπάθειες.

2 – Οι κύριες πηγές του Ισλάμ, ήτοι το Κοράνιο, και η Προφητική Παράδοση, καλούν για ενότητα, συνεργασία, συμπόνια, και ευσπλαχνία, και μας προειδοποιούν για τα οδυνηρά αποτελέσματα της διαίρεσης και των διενέξεων. Αυτό εκφράζεται ξεκάθαρα στο παρακάτω Κορανικό εδάφιο: «Κρατηθείτε όλοι με τον δεσμό Του Αλλάχ, και μη χωρίζεστε...» [3/103] και «Υπακούσετε Στον Αλλάχ, και στον Απόστολο Του και μη φιλονικείτε, γιατί θα αποτύχετε, και θα χαθεί η δύναμη σας...» [8/46] Το Ισλάμ επικαλείται τη συμπόνια, και την ανακούφιση του πόνου των άλλων, και παρομοιάζει το έθνος μ' ένα ανθρώπινο σώμα, και ο Προφήτης Μοχάμαντ ﷺ είπε ότι αν ένα μέλος του σώματος πάσχει από πόνο, ή αρρώστια, το υπόλοιπο σώμα θα ενέδιδε με συμπόνια υποφέροντας από πυρετό, ή αϋπνία.

Το Ισλάμ θεωρεί όλους τους Μουσουλμάνους αδέρφια: «Οι πιστοί αποτελούν αδελφότητα...» [49/10] Όταν ο Προφήτης μετανάστευσε από την Μέκκα στην Μεδίνα, αδελφοποίησε τους Μετανάστες με τους υποστηρικτές του στην Μεδίνα, και αναδείχτηκαν σε κοινωνία αδελφοποίησης, σύμπραξης, και συνοχής, στις ευχέρειες και στις δυσχέρειες, πράγμα που βεβαιώνεται απ' τις Προφητικές Ρήσεις, και τ' αμέτρητα Κορανικά εδάφια.

3 – Πολλοί εξωτερικοί παράγοντες, εκτός των συνόρων των σύγχρονων Μουσουλμανικών κρατών, οδήγησαν στη διένεξη, και διαίρεσή τους. Αυτοί οι παράγοντες γεννήθηκαν κατά τη διάρκεια της εποχής, που τα Μουσουλμανικά κράτη βρισκόντουσαν υπό την κυριαρχία της αποικιοκρατίας, που επιβλήθηκε απ' τον δυτικό κόσμο. Ακόμα και όταν έληξε η κατοχή, απ' αυτές τις χώρες, πολλά προβλήματα προέκυψαν, όπως τα προβλήματα των συνόρων. Η πολιτική, που ακολουθήθηκε από την ξένη δύναμη βασιζόταν στην αρχή «Διαίρειν και Βασίλευε», και αυτό δημιούργησε εθνικές διχόνοιες ανάμεσα στους αυτόχθονες κατοίκους των αποικιών. Επιπλέον, η ξένη κυβερνητική αρχή εκμεταλλεύτηκε την χώρα, οδηγώντας την στην φτώχεια και στην καθυστέρηση, και τ' αποτελέσματα αυτής της εκμετάλλευσης είναι αισθητά μέχρι σήμερα. Στην πραγματικότητα, τα περισσότερα Ισλαμικά κράτη, που ήταν κάποτε αποικίες, υποφέρουν ακόμα, απ' τις συνέπειες της αποικιοκρατίας, και την ξένη διακυβέρνηση, και τα προβλήματα, που έχουν ριζώσει στην κοινωνική υφή τους.

4 – Οι Μουσουλμάνοι στις χώρες, που είχαν αποικηθεί επικεντρώθηκαν στα προβλήματα, που δημιουργήθηκαν απ' την ξένη διακυβέρνηση, και παραμέλησαν ν' ακολουθήσουν τις αρχές του Ισλάμ, που συνηγορεί υπέρ της ενότητας και της αλληλεγγύης. Παρόλα αυτά, οι Ισλαμικές χώρες, ακόμη

επιθυμούν να ενώσουν τις προσπάθειές τους, για να πετύχουν το καλό όλων των Ισλαμικών κρατών. Κάθε Μουσουλμάνος, σε κάθε Ισλαμικό κράτος συμμερίζεται και λυπάται, για κάθε άλλον Μουσουλμάνο, που εκτίθεται σε οποιαδήποτε μορφή αδικίας, ή ταλαιπωρίας, όπου και να βρίσκεται, γιατί είναι μέρος του μεγάλου Ισλαμικού Έθνους. Αυτό θα οδηγήσει στην ίδρυση ενός σταθερού θεμελίου, που θα ενθαρρύνει τις προσπάθειες για την αποκατάσταση της ενότητας, του συντονισμού, και της συνεργασίας ανάμεσα στα Ισλαμικά κράτη. Οι συντονισμένες προσπάθειες στον τομέα του πολιτισμού, της οικονομίας, της πολιτικής, της ασφάλειας, της ανταλλαγής εμπειριών και όλων όσων ωφελούν τον Μουσουλμανικό κόσμο, ίσως να βοηθήσουν αυτά τα κράτη να είναι πιο αποδοτικά, και αποτελεσματικά με θετικό και εποικοδομητικό ρόλο, στην εγκαθίδρυση των αρχών της ειρήνης, και της ασφάλειας σ' όλο τον κόσμο.

(5) Ευθύνεται το Ισλάμ για την καθυστέρηση των Μουσουλμάνων;

1 – Η ιστορία επιβεβαιώνει το γεγονός ότι το Ισλάμ μπόρεσε να ιδρύσει έναν μεγάλο πολιτισμό σε πολύ μικρό διάστημα μετά την εμφάνιση του. Αυτός ο πολιτισμός ήταν ένας απ' τους πιο ανεπτυγμένους πολιτισμούς της ιστορίας. Απόδειξη καταμαρτυρείται σε διάφορους τομείς της Ισλαμικής Κληρονομιάς, που εκδηλώνεται στις τέχνες, και στην λογοτεχνία, που διατηρήθηκε μέχρι σήμερα. Οι βιβλιοθήκες σ' όλο τον κόσμο εκθέτουν χιλιάδες Ισλαμικά χειρόγραφα γραμμένα στην Αραβική, που διευκρινίζουν το μέγεθος του πολιτισμού, που εμπνεύστηκε απ' το Ισλάμ, και που επεκτείνεται απ' τ' ανατολικά σύνορα της Περσίας μέχρι τα σύνορα της Ινδίας, και έως τ' ανατολικά της Ανδαλουσίας, που είναι γνωστή σήμερα ως Ισπανία.

Η επιρροή του μεγαλείου του Ισλαμικού πολιτισμού στην Ισπανία εντοπίζεται ως σήμερα, και κανείς δεν μπορεί να την αρνηθεί. Κατά τον 12^ο και 13^ο αι. μ.Χ., η Ευρώπη εισήγαγε οργανωμένο κίνημα μετάφρασης των Ισλαμικών έργων σ' όλα τα θέματα, και αυτά τα έργα ήταν τ' αποτέλεσμα του Ισλαμικού Πολιτισμού, και διαμόρφωσαν το θεμέλιο πάνω στο οποίο ιδρύθηκε ο σύγχρονος Ευρωπαϊκός Πολιτισμός.

2 – Το Κοράνιο περιέχει πολλά εδάφια, που εκφράζουν το μεγαλύτερο σεβασμό για την επιστήμη και τους επιστήμονες. Τα Κορανικά εδάφια ωθούν τους Μουσουλμάνους να παρατηρούν το σύμπαν, και να διαλογίζονται την πλάση, και πως η γη ετοιμάστηκε για κατοίκηση. Τα πρώτα πέντε εδάφια της Θεϊκής Αποκάλυψης τόνισαν τη σημαντικότητα της γνώσης, της ανάγνωσης, και του διαλογισμού. Αυτό το θέμα έγινε κατανοητό απ' τους Μουσουλμάνους ως ένα από τα σημαντικότερα, και συμφώνως ακολούθησαν την Θεϊκή Εντολή.

3 – Η καθυστέρηση κάποιων Μουσουλμάνων σήμερα δεν μπορεί να θεωρείται ευθύνη του Ισλάμ, εφόσον το Ισλάμ είναι ενάντια σ' όλες τις μορφές της καθυστέρησης. Κι εφόσον οι Μουσουλμάνοι αποτύχουν να καταλάβουν το αληθινό πνεύμα, και τους κανόνες του Ισλάμ, θ' αποτύχουν να παρακολουθήσουν την ροή εξέλιξης της ζωής. Ο λόγος γι' αυτή την κατάσταση εξηγήθηκε απ' το διάσημο Αλγερινό διανοούμενο, τον αείμνηστο Μάλικ Ίμπεν Νάμπη, που είπε : η καθυστέρηση απ' την οποία υποφέρουν σήμερα οι Μουσουλμάνοι δεν την προξενεί το Ισλάμ, αλλά είναι μια τιμωρία, που δίκαια επιβλήθηκε στους Μουσουλμάνους, γιατί εγκαταλείπουν τις επιταγές του Ισλάμ, και όχι λόγω της προσκόλλησης τους στις επιταγές του, όπως πιστεύουν πολλοί, που είναι άσχετοι με τις πτυχές του θέματος.

Επομένως, δεν υπάρχει καμία σύνδεση ανάμεσα στο Ισλάμ, και στην καθυστέρηση μερικών Μουσουλμάνων.

4 – Το Ισλάμ συνεχίζει και θα συνεχίσει να παρακολουθεί κάθε πολιτισμική εξέλιξη για το καλό της ανθρωπότητας. Όταν οι Μουσουλμάνοι ψάξουν για τον αληθινό λόγο της καθυστέρησής τους, θ' αντιληφθούν ότι δεν μπορούν να ενοχοποιήσουν το Ισλάμ. Υπάρχουν πολλοί άλλοι παράγοντες, που ανάγονται στην εποχή της αποικιοκρατίας, που εμπόδισε την ανάπτυξη και την εξέλιξη του Ισλαμικού Κόσμου. Η αποικιοκρατία συν τα εσωτερικά προβλήματα αυτών των χωρών, οδήγησαν τους Μουσουλμάνους να παραμελήσουν, και να ξεχάσουν τα εποικοδομητικά στοιχεία, που είναι βασικά για την ανάπτυξη και την εξέλιξη, όπως επιτάσσει το Ισλάμ.

5 – Σε καμία περίπτωση σήμερα δεν πρέπει να θεωρείται το Ισλάμ υπεύθυνο για την υποβάθμιση κάποιων Μουσουλμανικών χωρών. Αυτό μπορεί να θεωρηθεί ένα στάδιο στην ιστορία αυτών των χωρών, που δεν θα συνεχιστεί για πάντα. Όπως παρόμοια, ο Χριστιανισμός δεν μπορεί να κατηγορηθεί ότι ευθύνεται για την καθυστέρηση της Λατινικής Αμερικής.

Η επιστημονική αντικειμενικότητα στην τοποθέτηση για τη στάση του Ισλάμ, ως προς τον πολιτισμό πρέπει να βασίζεται σε δίκαιη, και αμερόληπτη μελέτη των αρχών του Ισλάμ, και όχι σε φήμες, ψευδείς κατηγορίες, και προκατειλημμένες απόψεις, που δεν έχουν σχέση με την αλήθεια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΒΔΟΜΟ

Ερωτήματα σχετικά με κάποιες Ισλαμικές Διδασκαλίες

(1) Μειώνει η νηστεία την παραγωγή;

1 – Η νηστεία δεν πρωτοκαθιερώθηκε απ' το Ισλάμ, και το Κοράνιο δηλώνει ότι ο θρησκευτικός κανόνας της νηστείας τηρήθηκε από έθνη, που προπορεύθηκαν του Ισλάμ. «Πιστοί! σας ορίστηκε η νηστεία, όπως ορίστηκε και σ' άλλους πριν σας...» [2/183]

Άλλες θρησκείες ακόμη ακολουθούν αυτή την εντολή μέχρι σήμερα, αλλά υπάρχει διαφορά ανάμεσα στη νηστεία του Ισλάμ, και στη νηστεία άλλων θρησκειών, αφού η νηστεία στο Ισλάμ καθορίζεται κατά τη διάρκεια ενός συγκεκριμένου μήνα του σεληνιακού έτους, που είναι ο μήνας του Ραμαζανιού. Η νηστεία αρχίζει την αυγή και τελειώνει την δύση, και ανάμεσα στην αυγή, και στη δύση πρέπει αυτός που νηστεύει ν' απέχει τροφή, πόση, και σαρκικούς πόθους. Αυτό σημαίνει ότι ο Μουσουλμάνος εργάζεται κατά τις ώρες, που νηστεύει, και αυτός είναι ο λόγος, που μερικοί φαντάζονται ότι η νηστεία περιορίζει την ικανότητα του Μουσουλμάνου να εκτελέσει την εργασία του, όπως πρέπει.

2 – Δεν πρέπει να κατηγορείται η νηστεία γι' αυτό, διότι η νηστεία έχει τ' αναμφισβήτητο αποτέλεσμα της φόρτισης του ανθρώπου με πνευματική ενέργεια, που τον κάνει να εργάζεται πιο ενεργητικά όταν νηστεύει. Οι Μουσουλμάνοι πολεμήσανε, και νίκησανε στη Μάχη του Μπάντρο, ενώ νήστευαν το μήνα του Ραμαζανιού. Τα Αιγυπτιακά στρατεύματα πολέμησαν, ενώ νηστεύανε στον πόλεμο του 1973 και νίκησαν. Αυτή είναι απόδειξη ότι η νηστεία δεν περιορίζει την δραστηριότητα, ή την ικανότητα κάποιου να

εκτελεί το καθήκον του. Αντίθετα, την αυξάνει και τις προσδίδει πνευματική ενέργεια.

3 – Η έλλειψη δραστηριότητας, και η μείωση της αποδοτικότητας σε μερικές Μουσουλμανικές χώρες, κατά την διάρκεια του μήνα της νηστείας, δεν είναι λόγω της νηστείας, αλλά λόγω άλλων παραγόντων. Ο άνθρωποι έχουν τη συνήθεια να ξενυχτούν όλο το βράδυ, και φυσικά είναι εξουθενωμένοι την επόμενη μέρα, και δεν μπορούν να διαθέσουν την κατάλληλη ενέργεια στην δουλειά τους, και τότε το ανάγουν στη νηστεία. Αν ήταν αιτία η νηστεία, θα ένιωθαν εξουθενωμένοι στο τέλος της μέρας κι όχι στην αρχή της.

4 – Αποδείχθηκε επίσης ότι η νηστεία έχει πολλά ιατρικά, κοινωνικά, και εκπαιδευτικά οφέλη. Θεωρείται μια ετήσια ευκαιρία για ν' ατενίσει κανείς τις πράξεις, και τη συμπεριφορά του, να διαλογιστεί, και να κρίνει τον εαυτό του αντικειμενικά για ν' αποφύγει την επανάληψη λαθών, που ίσως να έκανε, και να κάνει ό,τι μπορεί ν' απαλλαχτεί η κοινωνία του, από οποιαδήποτε κοινωνικά προβλήματα, που ίσως να υπάρχουν.

(2) Αληθεύει ότι η ελεημοσύνη παρέχει στους πλούσιους πλεονέκτημα στη Χάρη του Αλλάχ, αντίθετα με τους φτωχούς;

1 – Η ελεημοσύνη στο Ισλάμ θεωρείται το πρώτο οργανωμένο σύστημα φορολογίας στην ιστορία της οικονομίας. Πριν το Ισλάμ, οι αρχηγοί των κρατών επέβαλαν φόρους, όπως ήθελαν, και σύμφωνα με τις προσωπικές τους ανάγκες. Τους επωμίζονταν μόνοι τους οι φτωχοί χωρίς τους πλούσιους.

Με την άφιξη του Ισλάμ, και την καθιέρωση της ελεημοσύνης, το Ισλάμ οργάνωσε τον τρόπο της περισυλλογής της, και προσδιόρισε το ποσό της

καταβολής. Επιπλέον, το Ισλάμ επέβαλε την ελεημοσύνη μόνο στους πλούσιους, και στους ανθρώπους των μεσαίων τάξεων, και απάλλαξε τους φτωχούς.⁽¹⁾ Η επιβολή ελεημοσύνης δεν είναι μόνο ένα οικονομικό σύστημα, αλλά είναι επίσης θρησκευτικό καθήκον, όπως η προσευχή, η νηστεία, και το προσκύνημα στην Μέκκα, και επομένως είναι υποχρεωτική για όλους όσους μπορούν να την καταβάλλουν, και το κάνουν όχι από φόβο του κυβερνώντος καθεστώτος, αλλά από επιθυμία να υπακούσουν τους νόμους του Ισλάμ, και να επιζητήσουν τη Χάρη Του Αλλάχ.

2 – Κατά τη διάρκεια της ζωής του Προφήτη ﷺ, οι φτωχοί ένιωθαν να μειονεκτούν επειδή δεν μπορούσαν να καταβάλλουν ελεημοσύνη όπως οι πλούσιοι. Πίστευαν ότι οι πλούσιοι καταβάλλοντας ελεημοσύνη κέρδιζαν την Χάρη Του Αλλάχ, επειδή εκτελούσαν αυτό το θρησκευτικό καθήκον, ενώ εκείνοι δε μπορούσαν να καταβάλλουν, χωρίς να φταίνε για την φτώχεια τους. Εξέφρασαν τους φόβους τους στον Προφήτη ﷺ που τους συμβούλεψε να δοξάζουν, να εξυμνούν, και να διακηρύττουν το μεγαλείο Του Αλλάχ, τριάντα τρεις φορές, μετά από κάθε προσευχή, διαβεβαιώνοντας ότι αυτό θα τους εξυψώσει στην ίδια θέση με τους πλούσιους, που κατέβαλλαν την ελεημοσύνη.⁽²⁾

3 – Το κριτήριο που αναγνωρίζει το Κοράνιο, και με το οποίο κρίνονται οι άνθρωποι είναι η ευλάβεια και η αρετή, όπως δηλώνεται στ' ακόλουθο Κορανικό εδάφιο:

«..ο πιο ενάρετος ανάμεσα σας είναι ο πιο ευλαβής ενώπιον Του Αλλάχ...» [49/13] Ευλαβής εννοείται πως είναι αυτός που κάνει οποιαδήποτε καλή πράξη, είτε είναι για τ' Όνομα Του

(1) Qutb, Muhammad, False Allegations Ascribed to Islam, Wahba Bookshop, 1960. P. 91.

(2) Fath Al-Bari; Commentary on the Authentic Al-Bukhari. Vol.2 Verified by Abdel Baqi, M. Fou'ad. Salafia Publishing House, p. 325.

Αλλάχ με το να υπακούει στις Εντολές Του, ή για το καλό της ανθρωπότητας, ή με το ν' απωθεί το κακό.

Έτσι, η Χάρη Του Αλλάχ δεν κερδίζεται μόνο με την καταβολή της ελεημοσύνης, και βάσει άλλων θρησκευτικών καθηκόντων, άλλα επίσης με τη στάση, τη διάθεση, και τη συμπεριφορά κάποιου, αλλά και με το τι λέει κανείς. Το Ισλάμ προσδίδει μεγάλη σημασία, και αξία στην πρόθεση του ανθρώπου, όπως δηλώνεται από τον Προφήτη ﷺ: «Οι πράξεις εκτιμώνται σύμφωνα με τις προθέσεις κάποιου». Επομένως, ένας φτωχός, που επιθυμεί ειλικρινά να μπορούσε να καταβάλλει την ελεημοσύνη θ' ανταμειφθεί από Τον Αλλάχ για την ειλικρινή πρόθεσή του, ενώ οι πλούσιοι, που καταβάλλουν ελεημοσύνη επιδεικτικά για ν' αποκτήσουν μια υψηλή θέση ανάμεσα στους ανθρώπους, που μαρτυρούν την επίδειξη της φιλανθρωπίας τους, δεν θα λάβουν την Θεϊκή αμοιβή.

(3) Γιατί το Ισλάμ απαγόρευσε την βρώση του χοιρινού κρέατος;

1 – Το Ισλάμ δεν ήταν η πρώτη θρησκεία, που απαγόρευσε την βρώση του χοιρινού κρέατος. Η Εβραϊκή θρησκεία το είχε απαγορέψει νωρίτερα. Στην Ευρώπη και στην Αμερική οι Εβραίοι δεν τρώνε το χοιρινό κρέας, εκτός από πολύ σπάνιες περιπτώσεις, και κανείς δε τους κατακρίνει. Αντίθετα, σέβονται την προσκόλλησή τους στην πίστη τους.

Ο Χριστός ﷺ όπως δηλώνεται στο Ευαγγέλιο δεν ήρθε ν' ακυρώσει τον Μωσαϊκό Νόμο, αλλά για να τον συμπληρώσει, κι επομένως συνεπάγεται λογικά να ήταν απαγορευμένο το χοιρινό κρέας και στον Χριστιανισμό.⁽¹⁾

2 – Το Ισλάμ απαγόρευσε την βρώση του χοιρινού κρέατος, και

(1) Qardawi, Yusuf, The Permitted and the Prohibited, Qatar, 1978, p.42.

αυτή η απαγόρευση είναι για να συνεχιστεί η ίδια απαγόρευση με προηγούμενες ουράνιες θρησκείες. Το Κοράνιο αναφέρεται σ' αυτήν την απαγόρευση με τέσσερα Κορανικά εδάφια.⁽¹⁾

Εκτός αυτή την θρησκευτική απαγόρευση, υπάρχουν πολλοί λόγοι, που την δικαιολογούν. Οι Μουσουλμάνοι επιστήμονες έχουν αποδείξει ότι η βρώση του χοιρινού κρέατος είναι υπερβολικά βλαβερή, ειδικά σε θερμά κλίματα. Τα Κορανικά εδάφια, που απαγορεύουν την βρώση του χοιρινού κρέατος, την προσθέτουν στο θνησιμαίο και στο αιματηρό, όπου ο κίνδυνος της βρώσης τους είναι αναμφισβήτητο γεγονός, λόγω των μικροβίων, και των τοξίνων που περιέχουν.

Αν και πρόσφατες επιστημονικές μέθοδοι έχουν επιτύχει να επεξεργαστούν το χοιρινό κρέας, κατά τέτοιο τρόπο, που να τ' απαλλάξουν από βλαβερά σκουλήκια (ταινιοειδή), κανένας δεν μπορεί να μαντέψει τι άλλα βλαβερά συστατικά βρίσκονται στο χοιρινό, και δεν ανακαλύφθηκαν έως τώρα. Οι επιστήμονες χρειάστηκαν αιώνες για ν' ανακαλύψουν μια μόνο ασθένεια του χοιρινού, και Ο Παντοδύναμος Αλλάχ, που Έπλασε τον άνθρωπο, Γνωρίζει τι είναι για το καλό του, και τι τον βλάπτει, και τ' ακόλουθο Κορανικό εδάφιο τονίζει αυτό το γεγονός: «..και πάνω απ' όλους τους γνώστες είναι Ο Παντογνώστης.» [12/76]

3 – Το Ισλάμ λαμβάνει υπ' όψη τις περιπτώσεις, που ίσως εμφανιστούν υπό συγκεκριμένες περιστάσεις, και επιτρέπει εξαίρεση σ' ό,τι είναι απαγορευμένο, όπως την βρώση του χοιρινού. Αυτό δηλώνεται σ' ακόλουθο Κορανικό εδάφιο: «..όποιος αναγκαστεί να φάει χωρίς εσκεμμένη ανυπακοή, τότε ας είναι συγχωρεμένος...» [2/173]

(1) 2/173, 6/9, 6/145 και 16/115

(4) Γιατί το Ισλάμ απαγόρευσε στους άντρες να φορούν μεταξωτά ρούχα και χρυσά κοσμήματα;

1 – Αυτή η απαγόρευση βασίζεται σε πλήθος Ρήσεων του Προφήτη ﷺ και έχει εγκριθεί απ' την πλειοψηφία των Μουσουλμάνων ερευνητών. Η γνώμη τους είναι ότι η φύση του άνδρα δίδει έμφαση στη δύναμη, και στην αποφασιστικότητα, και το Ισλάμ υποστηρίζει ότι ο άνδρας δεν πρέπει να περιβάλλεται από σημάδια αδυναμίας, και πολυτέλειας, καθώς η πολυτέλεια συνήθως συμβαδίζει με την κοινωνική αδικία. Ένας άντρας πρέπει να είναι αποφασιστικός, καθοριστικός, και θαρραλέος στην καθημερινή ζωή, καθώς και όταν συμμετέχει σε μάχες για να υπερασπιστεί την πίστη και την πατρίδα του. Φορώντας χρυσά στολίδια, και μεταξωτά ενδύματα υποδηλώνει πολυτέλεια, που δεν εγκρίνεται απ' το Ισλάμ. Επιπλέον, το Ισλάμ δεν απαγορεύει τις γυναίκες να φορούν χρυσά στολίδια, και οποιοδήποτε είδος κοσμημάτων, ή μεταξωτό υλικό, εφόσον η αγάπη των γυναικών προς το χρυσό, τα κοσμήματα και τα στολίδια είναι κληρονομικό χαρακτηριστικό στην φύση τους.

2 – Παρά αυτήν την απαγόρευση, αν εμφανισθεί ιατρική ανάγκη να φορέσει ο άντρας μεταξωτά ενδύματα, το Ισλάμ το επιτρέπει. Ο Προφήτης Μοχάμαντ ﷺ επέτρεψε στον Άμπντελ-Ραχμάν Ίμπεν Άουφ και στον Αλ-Ζουμπάιρ Ίμπεν Αλ-Αουάμ να φορέσουν μεταξωτά, όταν υπέφεραν από ένα είδος δερματολογικής αλλεργίας.⁽¹⁾

(1) Qardawi, Yusuf, The Permitted and the Prohibited, Qatar, 1978, p.80-82.